

Ikt. sz.: IUB-41/1-2/2018.

IUB-1/2018. sz. ülés
(IUB-1/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2018. május 14-én, hétfőn, 09 óra 37 perckor
az Országház Nagy Imre termében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Ügyrendi vita és döntés időkeretes tárgyalásról</i>	6
<i>Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i> <i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	7
<i>Dr. Trócsányi László expozéja</i>	7
<i>Kérdések</i>	14
<i>Dr. Trócsányi László válaszai</i>	19
<i>Vélemények, hozzászólások</i>	27
<i>Dr. Trócsányi László reflexiói</i>	30
<i>Határozathozatal</i>	30
<i>Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i> <i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	31
<i>Dr. Semjén Zsolt expozéja</i>	31
<i>Kérdések</i>	36
<i>Dr. Semjén Zsolt válaszadása</i>	37
<i>Vélemények</i>	38
<i>Dr. Semjén Zsolt reflexiói</i>	43
<i>Határozathozatal</i>	46
<i>Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i> <i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	46
<i>Rogán Antal expozéja</i>	47
<i>Kérdések</i>	52
<i>Rogán Antal válaszadása</i>	53
<i>Vélemények</i>	55
<i>Rogán Antal reflexiói</i>	59
<i>Határozathozatal</i>	61

***Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)*** **61**

Gulyás Gergely expozéja 61

Kérdések 63

Gulyás Gergely reflexiói 66

Hozzászólás 69

Gulyás Gergely reflexiója 69

Határozathozatal 69

Egyebek **70**

Az ülés berekesztése **70**

Napirendi javaslat

1. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
4. Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vejkey Imre (KDNP), a bizottság elnöke

Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Bajkai István (Fidesz)

Dr. Becsó Károly (Fidesz)

Demeter Zoltán (Fidesz)

Vigh László (Fidesz)

Dr. Apáti István (Jobbik)

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)

Dr. Varga László (MSZP)

Arató Gergely (DK)

Helyettesítési megbízást adott

Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Gáborné dr. Túri Izabella munkatárs

Dr. Nagy Zoltán munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt

Rogán Antal miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

Gulyás Gergely miniszterjelölt (Miniszterelnökség)

Megjelentek

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Vízkelety Mariann államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Kecsmár Krisztián államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Molnár Zoltán államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Soltész Miklós államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Dömötör Csaba államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

(Az ülés kezdetének időpontja: 09 óra 37perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Tisztelt Miniszter Úr! Köszöntöm önöket nagy tisztelettel az Igazságügyi bizottság üléstermében, és valamennyi megjelent hölgyet és urat a 2018. ciklus első bizottsági ülésén. Ezúton köszöntöm bizottságunk új tagjait: dr. Bajkai István és dr. Becsó Károly képviselő urakat, a Fidesz frakcióból; valamint régi-új tagként Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszonyt, aki ugyancsak a Fidesz-frakcióból az előző ciklusban is egy rövid ideig a bizottságunk tagja volt. Köszöntöm új tagként dr. Varga-Damm Andrea képviselő asszonyt, a Jobbik-frakcióból; Varga László képviselő urat, az MSZP-frakcióból; Arató Gergely képviselő urat, a DK-frakcióból. Kívánok munkájukhoz sok sikert.

Tájékoztatatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy bizottságunk titkárságán is új munkatársat üdvözölhetünk Gáborné dr. Túri Izabella személyében. Kérem, forduljanak hozzá bizalommal.

Az Igazságügyi bizottság ülését ezennel megnyitom. Ismertetem a helyettesítések rendjét: Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselőtársunkat dr. Vitányi István helyettesíti. *(Demeter Zoltán megérkezik az ülésre.)* Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, a 12 főből valamennyi személy jelen van, illetve képviselteti magát. Demeter Zoltán időközben megérkezett az ülésre, úgyhogy az ő helyettesítése nem szükséges.

Soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. Napirend módosítására vonatkozó javaslat nem érkezett. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e valakinek a napirendi javaslattal kapcsolatban észrevétele. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Amennyiben nincs, kérem, szavazzunk a napirend elfogadásáról. Kérdezem, ki támogatja a napirend elfogadását. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag, 12 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság a napirendet elfogadta.

Ügyrendi vita és döntés időkeretes tárgyalásról

Mielőtt elkezdjük napirendi pontjaink megvitatását, ügyrendi javaslatot teszek az 1-4. napirendi pontot illetően, vagyis a miniszterjelölti meghallgatásokat érintően. Tekintettel a meghallgatások feszített menetrendjére és a bizottságban korábban kialakult gyakorlatra, a házszabály 114. § (3) bekezdése alapján időkeretes tárgyalásra teszek javaslatot, oly módon, hogy a képviselőcsoportok számára azonos időkeret, valamennyi felszólalásra összesen 7 perc álljon rendelkezésre. *(Czunyiné dr. Bertalan Judit megérkezik az ülésre.)* A kialakult gyakorlat alapján kétfordulós vitát javaslok: első körben a kérdéseket lehet feltenni, második körben a vélemények megfogalmazására lesz lehetőség. Javaslom, hogy a bizottságban tagsággal nem rendelkező frakció vezetője vagy képviselője részére - amennyiben jelen lesz a miniszteri meghallgatás során; ez az LMP és a Párbeszéd - a kérdés feltevésére 2 perc álljon majd rendelkezésre. Munkatársaim fogják az időt mérni.

Megnyitom az ügyrendi javaslat vitáját. Frakciónként egy-egy percben egy felszólalásra van lehetőség. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr, csak nagyon röviden. Ha jól értem, akkor minden frakciónak 7 perce van a kérdéseket megfogalmazni, illetve a véleményeket a végén összességében. *(Az elnök bólint.)* Nem szeretném újra lefolytatni a régi vitákat, de ezt nagyon kevésnek tartjuk.

Tudjuk, hogy az időkeret a miniszterek szempontjából is szűkös, hiszen több bizottságba mennek, mégis ha másfél órát szánunk egy miniszterre, ezt szűkösnek érezzük, főleg a Jobbik szempontjából, ahol három képviselő van. Ezt fontosnak tartottam elmondani, és jobb lett volna, ha több időnk van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem. Viszont időközben megérkezett Czunyiné dr. Bertalan Judit, így az ő vonatkozásában a helyettesítés ettől a pillanattól kezdve hatálytalan.

Amennyiben több jelentkező nincs, döntsünk a tárgyalás menetrendjéről. Kérdezem, ki fogadja el az általam előterjesztett ügyrendi indítványt. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)* Ki nem? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Tehát 9 igen, 3 nem szavazattal... És valaki tartózkodott. *(Közbeszólások: Nem! - Dr. Apáti István: Rejtőzködő szavazó! - Újraszámolja a szavazatokat.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen, 3 nem szavazattal, tartózkodás nélkül az eljárásrendet elfogadta.

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Rátérünk az első napirendi pontunkra, dr. Trócsányi László miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatására az Országgyűlésről szóló törvény 44. § (2) bekezdése alapján. *(Dr. Apáti István: Elnök úr!)* Tisztelettel köszöntöm miniszter urat *(Dr. Apáti István: Fél perc!)*, aki egyben miniszterjelölt is és egyben megadom a szót, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László expozéja

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm a lehetőséget, hogy a terveimről beszámolhatok.

Amikor négy évvel ezelőtt, 2014 júniusában miniszterjelöltként az első meghallgatáson itt voltam, akkor is egy idézettel kezdtem, amely igazából végigkísérte a munkámat. Akkor Vladár miniszter úr beszédeiből igyekeztem idézni. Azt gondolom, hogy egy igazságügyi miniszternek a múltat igenis tisztelnie kell, hisz a jövőt csak akkor látjuk, ha a múltból is tudunk merítkezni. Ezért most egy másik volt igazságügyi miniszter, Szilágyi Dezső egy idézetével szeretném kezdeni a mondanivalómat. Szilágyi Dezső 1889. április 20-án az alábbiakat mondta: "... feladatomból tűztem ki igazságügyi reformjainkat a magok egészében felkarolni. ... Szándékom e nagy reformokat minden alkatelemökben munkába venni; felkarolni a feladatot a maga összefüggésében; úgy az alaki, mint az anyagi jog terén megtartani a sorrendet az életbeléptetésben, úgy, amint az egyik feltétele a másikkal és amint azt az igazságügyi szervezet megbírja; de munkába venni együttesen és összefüggőleg. Tudom, éveket igényel ezek mérlegelése. Lehet, sőt valószínű, hogy nem én fogom befejezni, de a nemzet csak elismeréssel veheti, ha a halogatást mellőzni akarom, és ha evégből, hogy az összhangot biztosítsam, az elhamarkodást elkerülöm."

Tehát halogatás és elhamarkodás, a halogatás mellőzése és az elhamarkodás elkerülése. Azt gondolom, megfontolandók természetesen Szilágyi Dezsőnek ezen mondatai, ezért is választottam. Mégis az elkövetkezendő négy évben hogyan kívánja az Igazságügyi Minisztérium a munkáját folytatni? Azt gondolom, hogy itt már egyfajta folyamatosságról beszélhetünk, hisz az elmúlt négy év számunkra meghatározta a kereteket és kialakította a munkamódszereinket. Azt gondolom, hogy rendkívül fontos, hogy az Igazságügyi Minisztérium egy nyitott minisztérium, amely az együttműködésre törekszik különböző szervezetekkel.

Nyilván elsődleges partnerünk maga az Igazságügyi bizottság, hisz évente találkozunk és évente kell a miniszternek számot adni arról, mégis hogyan végzi a munkáját. Azt gondolom, ez rendkívül fontos, hisz itt a nyilvánosság is természetesen képet kaphat arról, hogy a minisztérium hogyan dolgozik.

Fontosnak tartottam az elmúlt négy évben, ahogy az elkövetkezendő négy évemben is fontosnak tartom a politikai pártokkal való együttműködést, ennek megfelelően az elmúlt négy évben számos alkalommal tartottam egyeztetéseket a politikai pártokkal, és azt gondolom, hogy erre a jövőben is sor fog kerülni. Tudom, hogy az ilyen egyeztetések egyszerre politikaiak és egyszerre szakmaiak is, a kettőt néha nehéz is elhatárolni, de azt gondolom, hogy jogászok között mégis a jogi nyelvezetnek van egy jelentősége és fontosnak tartottam és fogom is tartani az egyeztetések lefolytatását.

Nagyon fontosnak tartottam és tartom a jövőben is azt az együttműködést, amelyet kialakítottam a különböző hivatásrendekkel, ideértve a bírósági hivatásrendet, ideértve az Országos Bírósági Hivatalt, az Országos Bírői Tanácsot, a Magyar Bírői Egyesületet, a Magyar Ügyvédi Kamarát, az ügyészséget, a közjegyzői kamarát, a végrehajtói kart és a Magyar Jogász Szövetséget is. Fontosnak tartottam az alkotmányos dialógust, így a Kúriával, az Alkotmánybírósággal számos rendezvényt tettünk. Erre a jövőben is sor fog kerülni, évente találkozunk. De ugyanilyen fontos a jogi karok képviselőivel való kapcsolattartás, valamint az olyan szervezetekkel, mint az AmCham vagy a Joint Venture Szövetség. Tehát azokkal, akik igazából a jogalkalmazás, a joggyakorlat szempontjából igyekeznek álláspontot megfogalmazni.

A jövőben is négy államtitkár fogja segíteni a munkámat, akik itt ülnek. Völner Pál, aki miniszterhelyettes lesz, Vízkelety Mariann, aki az igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkárom lesz, Kecsmár Krisztián, aki az európai és a nemzetközi ügyekért felelős államtitkár és Molnár Zoltán, aki közigazgatási államtitkár. A minisztérium létszámát illetően azt kell tudni, hogy körülbelül 500 fő dolgozik itt, de ide tartozik az Igazságügyi Hivatal is, amely korábban önálló volt. Két cég tartozik alá: a magyar közlönykiadó és az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda.

Ami pedig a konkrétumokat illeti, az általános bevezető után azt kell mondanom, hogy 2010 és '18 között a magyar jogrendszer megújult, először az anyagi kódexek készültek el, utána pedig az eljárási kódexek elfogadására került sor. Ezen kívül igyekeztünk a végrehajtói karral, az igazságügyi szakértőkkel foglalkozni, a választottbírósági törvénnyel, az ügyvédi törvénnyel, a migráció kapcsán a jogi határzár kialakításával és a devizahitelesek ügyével kapcsolatban is igyekeztünk helytállni. Azt gondolom, hogy 2014-18 között az Igazságügyi Minisztérium a feladatait elvégezte.

De! Hogyan nézzünk a jövőbe? Mielőtt a jövőbe tekintenénk, konkrétan engedjék meg, hogy talán néhány szót mondjak a magyar jogrendszeréről, hogy mégis milyenfajta kihívások előtt állunk, amelyekkel kell foglalkoznunk. Az első nyilvánvalóan az, hogy Magyarországon egy olyan világjelenségnek lehetünk tanúi,

hogy hihetetlen mennyiségű jogszabály van hatályban, amelyeknek az áttekintése az állampolgároknak és a cégeknek, vállalatoknak nagyon nagy nehézséget okoz.

Szeretném elmondani azt, hogy Magyarországon ma 1701 törvény van hatályban, 2553 kormányrendelet van hatályban, az önkormányzati rendeletek száma körülbelül 150 ezer, és ha megnézzük a Magyar Közlöny éves összevetését, 1989-ben volt, mondjuk, 7 ezer egy Magyar Közlöny, most már a mellékletekkel együtt bizony már eléri a 60-70 ezret is. Ennek az oka egyébként egyrészt az uniós jognak egy hihetetlen méretű bővülése, évente 2-3 ezer uniós jogszabály születik, aminek az átültetése, ennek a koordinálása az Igazságügyi Minisztérium feladatkörébe tartozik. Évente 2-3 ezer uniós jogszabály - ez rengeteg. Most is körülbelül 30 ezer uniós jogszabály van hatályban, ezek a magyar jogrendszerre óhatatlanul is kihatással vannak.

Fontosnak tartom a következő időszakban a kodifikátorképzést, nevezetesen azért is, mert a számos jogszabálynak az értelmezhetősége, olvashatósága azt is igényli, hogy a minisztériumokban megfelelő tudással rendelkező kodifikátorok üljenek. Sajnos ez a kodifikátorképzés ma Magyarországon nem megoldott, márpedig a minisztériumnak az egyik alapvető feladata a kodifikáció, és hogy a magyar nyelvnek is megfelelő, olvasható jogszabályok szülessenek. Ez sokszor nem egyszerű, már csak azért sem, mert a technikai fejlődés folytán olyan szavak jönnek be a jogrendbe, amelyek nem teszik könnyűvé a lehetőséget.

Van egy jelenség, ez világjelenség, de Magyarországon is megvan: túlszabályozás és felülszabályozás. Azt gondolom, ezen a téren mindenféleképpen szükséges lesz egy átgondolás. Tehát, ha szabad így mondanom, az egyik célkitűzésem, hogy a következő időszakban a jogalkotással mint mesterséggel foglalkozzunk, ennek a kérdésével, hogy milyen szintű szabályok szülessenek, kormányrendelet, törvény. *(Dr. Apáti István kimegy a teremből.)* Mi jelent az, hogy túlszabályozás, mi az, hogy keretszabályozás? Azt gondolom, eljött az idő, hogy általánosságban foglalkozzunk a jogrenddel; a nagy anyagi jogi és eljárási kódexeket elfogadtuk, most ilyen jellegű kérdéseket is napirendre szeretnék tűzni.

Milyen feladatok vannak a minisztérium előtt, amiről a konkrétságában kell beszélni? Nyilvánvalóan azt kell mondani, hogy mindig vannak terv szerinti feladatok és ad hoc feladatok. Ad hoc feladatok alatt értjük, amikor nem tudjuk előre tervezni, de mégis van egy olyan váratlan helyzet, amikor a társadalom azt kívánja, hogy a jog eszközével lépünk közbe. Ebben az esetben nyilvánvalóan az Igazságügyi Minisztériumnak is feladata, hogy helytálljon. Ami pedig a terv szerinti feladatokat illeti, nyilvánvalóan van egy jogalkotási terv, ezt a tervet minden évben nyilvánosságra kell hozni, amelyben meghatározzuk, hogy milyen kérdéseket akarunk megvizsgálni, illetve jogot alkotni.

Mégis azonban mik a főbb feladatok? Az első feladata egy igazságügyi minisztériumnak nyilvánvalóan Magyarország szuverenitásának a megvédése, az alkotmányos identitásának védelmezése; azt gondolom, ez alapvető feladata kell hogy legyen. Azt gondolom, olyan világban élünk, ahol nagyon komoly harcok folynak abban, hogy milyen hatáskör tartozik az Unióhoz, milyen hatáskör tartozik nemzeti szintre. Az Igazságügyi Minisztérium részt vesz az Európai Unió Jogügyi Tanácsában, és ott bizony vannak olyan kérdések, amelyek, azt gondolom, szuverenitásbeli kérdéseket vetnek föl. Ebben a magyar igazságügyi miniszter, illetve Igazságügyi Minisztérium, szövetségeseket is keresve, próbálkozik egy olyan megoldásnak a kialakításán, amely valóban a szubszidiaritás elvét juttatja érvényre.

Ami pedig a konkrétumokat illeti, néhány dologra szeretném felhívni a figyelmet. Úgy gondolom, az elmúlt ciklusban már meghirdettem azt, hogy az állam

jogi képviselőt át kell gondolni, ez nevezetesen a kincstári jogügyi igazgatóságnak a felállítása. 1949-ben szűnt meg az intézmény. Az állam jogi képviselőének a kérdését olyan területnek gondolom, amelyet igenis napirenden kell tartani. Természetesen tudom, hogy ez egy hosszú távú feladat, és csak fokozatosan lehet kialakítani, mindazonáltal azt el kell érni, hogy az állam jogi képviselője ugyanolyan professzionális legyen, mint egy nagy cégnek a jogi képviselője, ahol professzionális képviselő van. Ami a háború előtt szerintem nagyon jól működött, és '49-ben megszüntették, én azt sajnálom. Mindenki tudja, hogy 1990-ben, a rendszerváltozáskor a Ptk.-ba bekerült, hogy ez fölállításra kerül; utána ez a dolog meghalt és eltemetett. Mindazonáltal én bízom abban, hogy halottaiból képes föltámadni, és tudunk igazából egy kincstári jogügyi igazgatóság step by step haladva, a fokozatosság elve alapján kialakítani.

A második téma, amely, tudom, hogy itt az újságokat is érdekli, nevezetesen a közigazgatási bíráskodás témaköre. Légy hű önmagadhoz - ezt persze egy nagy írónk is mondta: légy hű önmagadhoz -; amikor én 1991-ben a „Milyen közigazgatási bíráskodást?” című könyvet letettem az asztalra, azóta is hű vagyok magamhoz, és nem kívánok megváltozni. Amit 1991-ben leírtam a rendszerváltozáskor, azt gondolom, tulajdonképpen ma is helytálló, és ma is vállalom érte a felelősséget. Azt is nagy örömmel veszem, hogy ebben nagyon sok segítséget kapok kiváló jogászoktól, nevezetesen olyan emberektől - most nemcsak a jogtudományban gondolkodom, mert azt gondolom, a jogtudományban ez a kérdés alapvetően, döntően eldőlt -, mint például említhetném Martonyi János professzor urat is, vagy magát Darák Pétert is, aki több nyilatkozatában is kiállt a szervezetileg független közigazgatási bíráskodás megteremtése céljából.

Jövőre lesz hetven éve, hogy a legfelsőbb közigazgatási bíróság megszűnt. Azt gondolom, ezek szimbolikák, mint ahogy a kincstári jogügyi igazgatóság is megszűnt 1949-ben; nem véletlen, hogy ezek '49-ben szűntek meg. 1949-ben kommunista diktatúra jött, és minden olyan szervezetet el kellett törölni a föld színéről, amelyek gyakorlatilag jogállamisági keretet adtak a korábbiakban.

Úgy gondolom, nagyon sok eredményt értünk el, és hozzá kell tennem, amikor a 2017. évi I. törvényben a generálklauzulát bevezettük a közigazgatási perrendben, akkor nagyon komoly eredményt értünk ezzel el, sőt aki ismeri Wlassics Gyulától kezdve az 1929-ben említett mondatait és ezeket, azt tudom mondani, ma megvalósult valami, amire a magam részéről nagyon büszke vagyok, hogy egy generálklauzulával kialakított közigazgatási bíráskodást hoztunk létre. Arra is büszke vagyok, hogy egyfajta professzionalizálás irányába indultunk el, és ennek megfelelően megteremtettük azt, hogy nyolc regionális közigazgatási bíróság jött létre. Én nagyon sajnáltam akkor is, és minden alkalommal elmondtam, tényleg nagy sok egyeztetést folytattunk akkor a pártokkal, bennem minden készség megvolt arra, hogy találjunk megfelelő kompromisszumokat, készségeket, és alakítsuk ki a közigazgatási felsőbíróságot. Rendkívül sajnálom, hogy akkor ezt nem tudtuk megvalósítani. A magam részéről teljes nyitottsággal álltam hozzá minden egyes tárgyaláshoz, hogy jöjjön ez létre, tegyünk pontot a folyamat végére. Nagyon sajnálom, hogy nem tudtuk akkor igazából megteremtteni a szükséges kompromisszumokat, de úgy gondolom, most eljött az idő, hogy ezt a munkát befejezzük, és szeretném is, ha ez a munka befejeződne.

Mindenkit szeretnék megnyugtatni, hogy számomra a bírói függetlenség a demokrácia állócsillaga. Én ezt minden alkalommal elmondtam. És nem is adnám a nevemet olyan dolgokhoz, ami ezt sértené. Ahhoz viszont ragaszkodom, hogy a szakmaisága alapján csináljuk meg azt, amit meg kell csinálni, amit a mi elődeink

nem tudtak megtenni, nem voltak képesek, különböző szempontok miatt. Ha végignézzük, a rendszerváltás óta ez a mostohagyermek volt az igazságszolgáltatásnak, mindig melléktermék volt; hol ilyen bifurkáció volt, hol olyan bifurkáció volt, ide-oda csapdosták, nem alakult ki az a rendszer, amely professzionális közigazgatási bíróságot hozott volna létre. Ma a perrenddel, azt kell mondani, hogy beléptünk ezzel Európa kapujába. Meg kell teremtenünk, és olyan bíróságot kell megteremtenünk, amely szakmailag nagyon magas színvonalon végzi a munkáját. Azt gondolom, ez valamennyiünk érdeke. S ha körbenézőnk Európában, persze lehet mondani, hogy engem nem érdekel a jog-összehasonlítás, meg az sem érdekel, hogy más országban mi van, de azt kell látni, hogy ez rendkívül jól működik Csehországban, Lengyelországban, Ausztriában, Németországban, Franciaországban, Belgiumban, és még sorolhatom az országokat. Miért gondoljuk azt, hogy Magyarország nem lesz képes ezt megcsinálni? Ezt vissza kell utasítanom, a legfelháborodottabban utasítom vissza, amikor azt gondolják, hogy egy olyan jellegű közigazgatási mutyit akarunk létrehozni, amely nem a jogállamiság kereteire épül. Azért is visszautasítom, mert négy év munkám van benne és húsz év elméleti tudásom van mögöttem, tehát én ragaszkodom ahhoz, hogy ennek a fényében tudjunk szakmailag beszélgetni. És mint említettem, az Igazságügyi Minisztérium nyitott, ennek megfelelően ezt a nyitottságot megőrzöm, le fogok ülni bárkivel, aki igényli, hogy ebben a témában üljön le velem, természetesen meg fogom hallgatni, nyilvánvalóan. De ha már egy generálklauzulát tettünk, akkor tegyük hozzá azt a struktúrát is, ami ehhez illik, ami ehhez való!

Én tehát nem titkolom, hogy ezzel a témával fogok foglalkozni, elkezdjük ezt a munkát; úgy gondolom, be kell fejezni. Én bízom abban, hogy a pártokkal való egyeztetések alapján is előbbre fogunk haladni, és bízom abban, hogy amiket én föl fogok vázolni, az meg fogja nyugtatni a pártokat, és mindazokat, akik ma kételkednek ebben az ügyben, akár bennem személyesen is, ezt hozzá kell tennem.

Ezt természetesen kiváló szakemberek bevonásával kívánom folytatni. Hisz eddig is gyakorlatilag mindig kodifikációs bizottságokban gondolkodtam, kiváló szakemberek álltak mellettem. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a tudomány és a jogalkalmazók körében is olyan embereket tudtam megnyerni, akiknek, azt gondolom, a neve közismert, és ezek az emberek beálltak és szívesen dolgoztak velem, illetve a csapattal az Igazságügyi Minisztériumban. Tehát itt egy megkezdett munka folytatásáról van szó, nem új dologról, de ezt mindenki tudja, aki velem korábban beszélt, ismerik az álláspontomat, tehát ennek a menetében fogok dolgozni. Ez az, ami a közjog területét érinti.

Ami a büntetőjog területét illeti - ha jogáganként szabad mennem, akkor inkább jogáganként haladnék -, nyilvánvalóan szigorú büntetőpolitikát valósítunk meg. Azt gondolom, ebben nagyvonalakban mindenki egyet tud érteni. Ebben a büntetőpolitikában, ahogy eddig is tettük például az embercsempészettel szembeni fellépés kapcsán, kerestük, hogy hol vannak azok a területek, amikor igenis a büntetőjog eszközeit kell alkalmazni természetesen a terhelt jogainak biztosítása mellett. De azt gondolom, hogy a büntetőjog területén továbbra is az Igazságügyi Minisztériumtól az várható, hogy szigorú büntetőpolitikát folytat. A másik azonban, ha hozzáteszem a szigorú büntetőpolitikát, nekem nagyon fontos az áldozatvédelem kérdése. Az Igazságügyi Minisztériumnak van egy soft arca, van egy hard arca. Ezt a soft arcot is meg kell tudnunk jeleníteni. Azt gondolom, hogy itt még nagyon sok adósságunk van. Elkezdtünk egy munkát, de ezzel a kérdéssel szeretnék majd behatóbban foglalkozni.

Ami a magánjogot illeti, átugorva a büntetőjog után a magánjogra, azt gondolom, hogy itt tulajdonképpen nagyon fontos a jogi versenyképesség kérdése. A jogi versenyképesség azért is, mert legyünk őszinték, egy ország minősítését gazdasági értelemben az is meghatározza, hogy az a jogszabály mennyire alkalmas arra, hogy a befektetők számára kedvező talajt nyújtson. Ma, kérem szépen, egy céget megalapítani, legyünk őszinték, formanyomtatvánnyal semmibe nem kerül. Egy nap alatt tudok létrehozni egy céget. Ezzel semmi probléma nincs. A probléma egészen más. A fizetéseképtelenségi eljárásokat kell újragondolnunk. Na, ott vannak komoly feladataink, úgy gondolom és a fizetéseképtelenségi eljárásban először az Európai Unió is akar egy új típusú reorganizációs eljárást. Azt gondolom, ezt meg kell csinálnunk. Tehát az úgynevezett második esély kialakítása, hogy az legyen professzionálisan megcsinálva, rendkívül fontos.

De ugyanígy, ha megnézzük a felszámolás, a csőd- és a végelszámolás kérdését. A felszámolásnál nézzük meg, hogy a hitelezők mennyire jutnak hozzá a pénzükhöz. Azt gondolom, ez egy alapkérdés. Nézzük meg a százalékokat, az európai átlagot, nézzük meg, hogy Magyarországon hány százalékhoz jutnak hozzá és külföldön hány százalékhoz. Tehát a felszámolásról szóló törvény nagyon régi törvény, amely már nem is koherens, ha szabad így mondanom, mert egyszerűen már olvashatatlan lassan, azt gondolom tehát, hogy ezzel az üggyel foglalkozni kell. Miért kevés a csőd Magyarországon - kérdezhetnénk. Azt gondolom, hogy kevés a csőd. Megint ha megnézzük az európai átlagokat, azt gondolom, láthatjuk, hogy eljött az idő, hogy ezzel a kérdéssel kiemelten kezdjünk foglalkozni. Eddig a nagy kódexeket csináltuk, nyilván az ember beosztással dolgozik, ezért mondtam, hogy egy jogrendszer átalakítása időt igényel. A végelszámolás, kérem, annyira bürokratikus, gondoljunk csak egy egyesület megszüntetésére, most nem is cégről beszélek, pedig, azt gondolom, ezek versenyképességi kérdések, hogy mennyire leszünk képesek ezekben az ügyekben a fizetéseképtelenségi eljárásokat nyilvánvalóan újragondolni. Szakmai kérdésekről van szó, ebbe is lehet politikát belevinni, de én bízom abban, hogy talán kevésbé lesz benne és a szakmaiság fog dominálni, amikor ezeket a kérdéseket a parlament megvitatja.

Nagyon érdekes lenne átgondolni, hogy szükség van-e egységes jogiszemélynyilvántartásra. Miért van gyakorlatilag két külön nyilvántartás? Lehetséges-e ebben egy nyilvántartás? Lehet a cégeljárásnál az automatikus döntéshozatal bevezetése a szerződésmentán alapuló kérelmeknél. Évente 200 ezer ügyről beszélünk, amit ha megcsinálunk jól, akkor tulajdonképpen automatikus döntéshozatalt lehet bevezetni. Ez a magánjog területe, amely, azt gondolom, kiemelten fontos és kell ezzel a kérdéssel is foglalkozni.

Nagyon fontos természetesen a különböző jogágak mellett az uniós joggal való foglalatosság. Én holnap az Európai Bizottság előtt leszek és természetesen ezzel foglalkozunk. De nyilvánvalóan az Unió előtt is képviseljük Magyarországot, mind a luxemburgi bíróság, mind a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. Tehát nyilvánvalóan az ezekkel való kiemelt foglalatosság is természetesen hozzánk tartozik.

Ami még számomra fontos, az a jogi kultúra megerősítése, ha szabad így mondanom. A jogi kultúra alatt értem azt egyrészt, hogy az állampolgárok milyen keveset tudnak a jogról. Azt gondolom, hogy itt nagyon komoly hátralékunk van. Mi jogászok talán hajlamosak vagyunk egy elefántesonttoronyba bezárkózva élni és azt gondolni, hogy mi, jogászok ezt értjük a magunk nyelvén. De sokkal fontosabb, hogy a jogi kultúrát az állampolgároknak továbbadjuk. Ezért szükséges lenne, hogy az Igazságügyi Minisztérium támogatásával is bizonyos műsorok induljanak meg. Például ilyen tudnék mondani, mint a Karc FM-nek a "Bírósági akták" című műsora,

ha valaki hallgatja, akkor tudja, hogy tényleg professzionális, jó beszélgetések folynak jogról. Hogy lehet ezt bővíteni más területeken, ha szabad így mondanom, más műsorban, vagy akár televízión keresztül? Azt gondolom, ez fontos, fiatal koromból emlékszem a Jogi esetekre, amely Jogerős Pál műsora volt. Tulajdonképpen fontosak voltak ezek a műsorok.

Fontosnak tartom a jogi karokkal való együttműködést. Azt gondolom, hogy ma az Igazságügyi Minisztériumnak szoros együttműködése van nyolc jogi karral. Erre büszke is vagyok, hozzá kell tenni. Az Igazságügyi Minisztérium Kiválósági Ösztöndíját meg kell említenem. Hány hallgató van, aki ennek a haszonélvezője lehet, hány szülőnek segítettünk az ösztöndíjak révén? Azt gondolom, elindult egy olyan dolog, hogy a jogászság becsületét, a jogászi hivatás rangját igenis meg kell teremteni. Azt gondolom, ebben is az Igazságügyi Minisztérium az elmúlt négy évben hangsúlyosan akart gondolkodni, mert egy hivatásnak igenis kell hogy becsülete legyen és e becsületet elnyerését az Igazságügyi Minisztériumnak támogatnia kell. Ez persze csak együttműködéssel lehet, a bírakkal, ügyészekkel, ügyvédekkel, az összes gyakorló jogással együttműködve lehet a szakmai presztízst megeremteni.

Az Igazságügyi Minisztérium fontosnak tartja a nemzetközi kapcsolatainak erősítését. Azt gondolom, e téren elég jól állunk az európai szinten is, mert azt gondolom, az európai igazságügyi együttműködés keretében ma már szinte valamennyi igazságügyi miniszter kollégámat elég jól ismerem, ezen kívül pedig a térség országainak igazságügyi minisztériumaival is egy nagyon szoros együttműködést alakítottunk ki. De még olyan országokkal is, mint Izrael vagy éppenséggel Vietnám, de még sorolhatnék jó néhány országot, amellyel nagyon szoros együttműködésben tudunk dolgozni, közös konferenciákat szervezünk, ahol a magyar jogról, a magyar igazságügyről, ha szabad így mondanom, beszámolunk, értelmes vitákat tudunk tenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Én az együttműködés szellemében élek. Ez azt jelenti, hogy továbbra is a nyitottság mellett szakmai meggyőződésemet nem tudom feladni, ezt ne várják tőlem. Vannak olyan dolgok, amelyek engem kötnek. Amíg én vagyok a miniszter, abból nem tudok engedni, amiben szakmai meggyőződéseim vannak. Természetesen nyitott vagyok a vitára, meghallgatom az ellenérveket, kérem, önök is hallgassák meg, ha én mondom, az én érveimet. Csak így van értelme a vitának. Dialógusra van szükség, mert dialógus nélkül nincs lehetőség arra, hogy jó megoldások szülessenek. Én hiszek a magyar jogrendszerben. Nem mondom, hogy tökéletesek vagyunk, azt sem mondom, hogy ne követnénk el hibákat. Természetesen a nagy kódexek elfogadása mindig egy kihívás. Egy polgári perrendtartás, egy büntető perrendtartás, egy közigazgatási perrendtartás nagyon komoly kódexek, több éves munka van bennük. Lehet benne hibázni, lehet benne, de akkor azt kell mondani, hogy bizonyos dolgokat újra kell gondolni. Akkor újra fogjuk gondolni természetesen, hisz nem azt akarjuk, hogy egy rossz maradjon hatályban, ha valamit javítani kell. Ezért nyilvánvalóan a következő négy évben is figyelemmel fogjuk kísérrni, hogy mik azok a kérdések, amelyeket esetleg újra meg kell vizsgálni egy kódexet illetően a polgári perrendnél, de azt gondolom, hogy erre nyitottak vagyunk és természetesen minden észrevételt meg fogunk hallgatni.

Nagy öröm számomra, hogy 1922 után ismét megjelent az Igazságügyi Zsebtörvénytár. Ezt még Térfy Gyula 1922-ben alapította. Ebben ma valamennyi kódex tárgymutatókkal megtalálható és tulajdonképpen mind az ügyvédek, mind a bírák, mind pedig az ügyészek számára egy kis biblia. A háború előtt volt, virágzott, minden évben kiadták. 1948-ban adták ki utoljára és most lehetőségünk volt arra, hogy idén ezt kiadjuk és újra bevezessük az Igazságügyi Zsebtörvénytárat.

Én összességében köszönetemet fejezem ki az Igazságügyi bizottságnak. Bízom abban, hogy ez a négy év is olyan lesz, mint a múlt négy év, ahol tulajdonképpen sokat tudtunk együtt tenni, akkor is ha nem értettünk egyet. De az nem baj. Az nem baj. Azt gondolom, az a jó, ha leülünk és vitatkozunk. Arra, hogy mindig egyetértsünk, nincs is lehetőség természetesen, és nem is az a cél. De legalább egymás érveit hallgassuk meg, gondolkodjunk rajta, és így dolgozzunk a következő négy évben. A magam részéről ennek a szellemiségével nyújtom ki jobbomat mindenki felé, aki ezt elfogadja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, miniszterjelölt úr, az expozéját, köszönjük a kinyújtott jobbát.

Megnyitom a kérdések körét. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Úgy láttam, hogy először Varga László képviselőtársunk jelentkezett. Tessék parancsolni!

Kérdések

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Gyorsan fölteszem akkor a kérdéseimet itt első körben, annak megfelelően, ahogy elfogadtuk az ügyrendet, a teljesség igénye nélkül nyilván egy ilyen helyzetben.

Sajtóhírekben hallottuk, hogy minden olyan bírót nyugdíjba kívánnak küldeni - igaz-e ez, erre irányul a kérdés -, aki '90 előtt már ítélkezett. Ez nagyjából 500-600, többségében vezető tisztséget betöltő bírót érintene, ha ez így van - ez a kérdés -, a bírói kar legtapasztaltabb körülbelül 20 százalékát érintené konkrétan. Mi a helyzet ebben az ügyben? Terveznek-e hasonlót? Kérek erre konkrét választ.

Hallottunk olyat is, hogy megszűnne a Kúria, és beolvadna az Alkotmánybíróságba. Mi a helyzet ezzel? Van-e bármilyen értelemben hasonló tervük?

Az isztambuli egyezményről kérdezném. Tervezik-e ennek a ratifikálását? Az MSZP-frakció többször előterjesztette ezt már az Országgyűlésben. Adódik ebből a kérdés: milyen intézkedéseket terveznek a nők ellen irányuló erőszak megelőzése érdekében?

Negyedikként: az OLAF-fal történő hatékonyabb együttműködés érdekében mit terveznek?

S ebből fakad az ötödik kérdésem: egyetért-e azzal, hogy Magyarország csatlakozzon az Európai Ügyészséghez?

Van egy hatodik kérdésem, szintén részben sajtóinformációkra hivatkozva. Terveznek-e bármilyen tekintetben további korlátozásokat a közérdekű adatok megismerésének lehetősége kapcsán?

Hetedikképpen pedig a választójogi szabályozás kapcsán tudnék még egy kérdést feltenni önnek, amire adott válaszából szintén következtetéseket tudok majd levonni. Azt javasoltuk többször, hogy meg kell szüntetni azt a megkülönböztetést, ami a magyarországi lakóhellyel nem rendelkező határon túli magyarok és a külföldön dolgozó, magyarországi lakcímmel rendelkező magyar állampolgárok között ebben a pillanatban is fennáll. Lehetővé kell tenni a külföldön dolgozó, lakcímmel rendelkezőknek, hogy nyilván megfelelő biztonsággal, megfelelő biztonsági körülmények között, de könnyebben tudjanak élni szavazati jogukkal, akár levélszavazás formájában is. Azt gondoljuk, hogy az egyenlő feltételekhez ez is hozzátartozik. Terveznek-e ebben a tekintetben átalakítást és általában a választójogi rendszerben átalakítást?

Azt gondolom, belefértem a keretekbe a kérdések tekintetében. Egyelőre ennyi, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Vigh László képviselőtársunknak.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az április 8-ai választás után négyezer levélszavazatot nem fogadott el a Kúria. Mi azt gondoljuk, hogy nem volt jogos az elutasítás. Mi úgy értelmeztük a törvényt, hogy jogában állt a választópolgároknak föladni más borítékban is. Mi azt vélelmezzük, a Fidesz-KDNP koalíció, hogy ezzel elvesztettünk egy mandátumot. Tisztelettel várom a véleményét erről a kúriai döntésről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony és Urak! Hogy a kérdéseimre megkönnyítsem miniszter úr válaszait, ha megengedi, írásban át is nyújtom, és így nem kell jegyzetelni. *(Megtörténik. - Dr. Trócsányi László: Köszönöm szépen.)* A kérdéseim első részében szeretném visszaidézni az ön 2014-es meghallgatásakor tett pár kijelentését, mert a kérdéseimet ezekre szeretném felfűzni.

Most is idézte legalább a nevét Vladár Gábor volt miniszter úrnak: „A jog nem csak az ész dolga, nem csak paragrafusok logikus rendje, hanem a szív dolga is. Nem szabad megfélemlenünk arról, hogy az embereknek csináljuk a jogot, hogy boldogabbá, erkölcsileg jobbá tegyük őket.” Ezt idézte 2014-ben. A kérdésem az: úgy gondolja-e, hogy az igazságszolgáltatás rendszerében és az alkalmazott joganyagban történt gyökeres változások ténylegesen szolgálták-e ezt az elmúlt négy évben?

Majd úgy folytatta a meghallgatást 2014-ben: „Egyetemi oktatói minőségemben a jogtudományt műveltem. A jogtudományban, rájöttem arra, hogy különböző szemléletű, nézetű emberek dolgoznak, ugyanarról a kérdésről különböző módon lehet gondolkodni. Nyitottnak kell lenni, vitát kell engedni a különböző kérdésekről. Szeretném, ha az igazságügyi tárca egy nyitott tárca lenne, ahol helye van a vitának a jogalkotás területén, és amit ezért föl tudok ajánlani, az a tárca nyitottsága a különböző kérdések megvitatása során, a kodifikáció területén és egyéb jogügyi vitákban.” A kérdésem az: ön szerint az elmúlt négy évben ez a nagyon szép és tiszta szándék valójában ténylegesen megvalósult-e a minisztérium munkájában, különösen a jogalkotásban, tekintettel arra, hogy én magam is és sajnos számtalan szakmai közösség azt tapasztalta meg, hogy a jogalkotásban a nagyon fontos törvények előtti szakmai viták valójában nem folytak le.

Majd úgy folytatta 2014-ben: „Mint ügyvéd, szintén napi gyakorlatba kerültem a jog világában, az igazságügy világával, és ott arra jöttem rá, hogy nagyon fontos a professzionális előkészítés, konkrét ügyek megoldása, hogyan lehet az adott jogi kérdést optimálisan megoldani.” Azt szeretném öntől kérdezni: ön szerint a polgári perrendtartás átalakítása szolgált-e a professzionalitást? A gyakorlatban azt látjuk, hogy rendkívül elnehezült a perindítás lehetősége olyan esetekben, amikor valóban indokolt a perindítás, hiszen jogviták keletkeztek. Ez elégedetlenséget szült. Az alkalmazó bírák, ügyvédek szenvednek, s végső soron komoly társadalmi elégedetlenség övezi ezt. Ön ezt a helyzetet jónak tartja-e?

Majd úgy folytatta: mint alkotmánybíró, a jogállamiság egy meghatározó szempont volt az ön számára, és alkotmánybíróként védte a jogállamot, az

alkotmányt, és úgy gondolta, hogy miniszteri feladatait is így látja el. Kérdésem: ezen elvek mentén ön szerint a különböző, széles társadalmi rétegeket érintő jogalkotásban érvényesült-e az alkotmányos és jogállami alapérték, mint például az egyenlő elbánás elve? Különösen gondolkodom itt például a devizahiteles ügyek különböző törvényekkel való megoldásaira, ahol én úgy gondolom, hogy az egyenlő elbánás elve nem érvényesült.

Majd úgy folytatta: „A kodifikáció a közösségi érdeket szolgálja, a közösségi érdekek elsőbbségét az egyéni érdekek felett.” Kérdésem: melyik szakmai területet tudná megemlíteni az elmúlt négy évből, amelyben az ön által vezetett minisztérium azon minőségű jogalkotást valósított meg, ami a közösség érdekeit segítette?

Úgy folytatta: „Minőségi jogalkotásra van szükség.” Itt megjegyzem, nagyon örülök annak, hogy ezen az ülésen felvetette a kodifikációs képzést, és azt, hogy az Igazságügyi Minisztérium szeretné az egyszerűsítést, az egyértelműsítést és a rendkívül nagy joganyag racionalizálását. Ha ez megvalósul, akkor tényleg nagyon szép négy éve lesz az igazságügynek. De ezzel kapcsolatban azt szeretném megkérdezni öntől, hogy hatásvizsgálatok nélküli jogalkotás miként lehetséges. A polgári perrendtartás során voltak-e valójában hatásvizsgálatok? Voltak-e olyan szakmai egyeztetések, amelyek szolgálták volna a törvény jó minőségű megalkotását? És arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a még hatályba nem lépett Be.-t már módosítani kellett, a „gránitszilárdságú” Alaptörvényt eddig hétszer kellett módosítaniuk, a 2014. március 15-e óta hatályban lévő Ptk.-t harminc paragrafusban módosították, és a 2013. július 1-jétől hatályos Btk.-t eddig 102 helyen módosították.

Lettné volna még több kérdésem, de ezeket valószínűleg már a véleménynél fogom majd feltenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Figyelemmel arra, hogy most a Jobbik képviselőcsoportjánál volt a szó, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy dr. Apáti István jobbikos képviselőtársunk bejelentette, hogy 10 órára a Mezőgazdasági bizottság ülésére kell távoznia, ezért nem tud részt venni az ülésünk ezen időszakában.

Megadom a szót Czunyiné dr. Bertalan Judit alelnök asszonynak. Tessék parancsolni!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, Államtitkár Asszony, Államtitkár Urak! Két rövid kérdést tennék fel, illetve két rövid gondolatra várnék választ.

Említette miniszter úr az expozéjában az áldozatvédelem fontosságát, ha erről kicsit bővebben és az irányokról hallhatnánk.

A jogászképzéssel összefüggésben szintén hasonló módon a stratégiai és a jogászképzés irányában, ha hallhatnánk, milyen elképzelések vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselőtársunknak adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy ez alkalommal viszonylag sok kérdést tegyek fel, ez talán ezen a területen kezdő képviselőtől érthető is.

Az első kérdésem arra vonatkozik, hogy van-e összefüggés a kormánynak azon szándéka között, amellyel új bírósági szervezet létrehozásával kívánja csökkenteni a Kúria hatókörét és a között a támadás között, amit a Kúria ellen a Fidesz és a miniszterelnök úr indított annak kapcsán, hogy számos választási ügy közül

egyetlenegyben a Kúria nem a Fidesz álláspontját támogatta, hanem az ellenzéki beadványozók álláspontját.

A második kérdésem ennek kapcsán, hogy a közigazgatási felsőbíróságnál és az alsóbb bíróságoknál továbbra is úgy tervezik-e, hogy bírói gyakorlattal nem rendelkező közhivatalnokokkal töltik fel ezeket a bíróságokat.

A harmadik kérdésem az, hogy terveznek-e további változást a Kúria jogköreiben, a Kúria és az Alkotmánybíróság viszonyában például ezt a szabályozást meg kívánják-e változtatni.

A negyedik, még mindig ide tartozó kérdésem az, hogy várhatóak-e további változások az ügyvédi kamara és az ügyvédek jogosítványában, számíthatnak-e az ügyvédek arra, hogy szűkítik akár a védelem, akár pedig a képviselő területén a jogosítványukat. Számíthatnak-e arra, hogy csökkentik az ügyvédi kamara jogosítványait és velük szemben más szervezetet, vagy a minisztérium közvetlen szabályozó szerepét erősítik?

A miniszter úr a sikerek között említette a polgári perrendtartást, azonban bizonyára tudja miniszter úr is, hogy erről erősen megoszlanak a vélemények. Számos ügyvédi és némely bírói vélemény szerint is ez a változás jelentősen nehezíti a jogkereső állampolgárok dolgát, hiszen ha maguk indítanak pert, akkor rendkívül komoly, laikus számára nehezen teljesíthető adminisztratív kötelezettségeknek kell eleget tenniük, ha pedig jogi képviselőt vesznek igénybe, akkor mondvacsinált, vagy ha nem is mondvacsinált, mert lehet hogy valós, de apróbb adminisztratív hibák miatt is hiánypótlás lehetősége nélkül utasítják el a perindítás lehetőségét.

A második kérdéscsoport, amit röviden említenék, néhány olyan ügyre vonatkozik, ahol jogvita áll fenn nemzetközi szervezetek és Magyarország között. Ilyen a romaszegregáció ügye, ahol kötelezettségszegési eljárás folyik Magyarországgal szemben. Roma diákok iskolai szegregációja ügyében. Egyébként magyar bírósági ítéletek is kimondják, hogy az iskolai szegregáció jogellenes, mind a Kúria, mind a Fővárosi Bíróság ítéletei, ennek ellenére a kormány semmit nem tesz ebben az ügyben. Mi erről az álláspontja?

A második ilyen ügy, az egyházügyi törvény, amely kapcsán az Emberi Jogi Bíróság ítélete mondja ki, hogy az egyházügyi törvény sérti az emberi jogi egyezményt és Magyarországot kártérítésre kötelezte. Ennek ellenére sem a törvény módosítása, sem a kártérítés megfizetése nem történt meg a mai napig sem.

A további két ilyen ügy a lex CEU és a civil törvény, ahol a Velencei Bizottsággal áll fenn vita.

Végül szeretném megemlíteni az ötödik ilyen ügyet is, ez a kísérő nélküli kiskorúak őrizetben tartása a határon, hadd mondjam az egyszerűség kedvéért így, amely mind a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, amit Magyarország is kihirdetett, mind pedig a 2013-as, tehát az Orbán-kormány részvételével született befogadási irányelvvel ellenkezik. Továbbra is az az álláspontja a minisztériumnak - mert sokszor olvastam, hogy ilyenkor mindig az a minisztérium álláspontja -, hogy ezek csak politikai érvek, szakmailag érdektelenek. Tehát továbbra is az az álláspontjuk, hogy mindig a magyar kormánynak és a magyar Országgyűlésnek van igaza és a nemzetközi szervezetek csak politikailag kötözködnek?

Ha jól értem, a minisztérium álláspontja az Európai Ügyészség ügyében az egyrészt, hogy jelenleg is vannak olyan intézmények, a Eurojust vagy az OLAF, amelyek képesek kinyomozni vagy segíteni a munkát, és hogy ez az együttműködés elégséges, nincs szükség az Európai Ügyészségre. Másrészt pedig, hogy Magyarország szuverenitását sértené az Európai Ügyészséghez való csatlakozás. Szeretném megkérdezni, bár tudom, hogy az alkotmányos rendszerek nem automatikusan

összehasonlíthatóak, hogy miért van az, hogy 20 uniós ország nem tartja elégségesnek a jelenlegi eszközöket, 20 uniós ország szerint ez összefér a nemzeti alkotmányossággal és szuverenitással, ugyanakkor Magyarország ahhoz a csoporthoz tartozott, ahol nem tudják elfogadni azt, hogy a korrupciós ügyek fölött európai kontroll is legyen, hogy mondjuk az áfacsalást, amely nemcsak az európai, de a magyar költségvetésnek is rendkívül súlyos károkat okoz, a kormánytól független szervezet vizsgálhassa Magyarországon.

Végül, elnézést kérek, kénytelen vagyok rákérdezni természetesen csak ebben a vonatkozásban a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda ügyeire is. Elsősorban azért, mert természetesen tudom, hogy miniszter úr szünetelteti a tagságát, de nem lát-e nem jogi, hanem erkölcsi értelemben összeférhetetlenséget abban, hogy egy olyan ügyvédi irodának társtulajdonosa ma is, amely számos ügyben védi az államot, vagy éppen a bankokat képviseli a devizahitelekkel szemben. Valós-e az, hogy Bogdán Tibor úr, aki az iroda aktív ügyvédje, egyben az ön tanácsadója is? Nem lát-e ebben problémát? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Dr. Bajkai István képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Ahogy az miniszter úr expozéjából kiderült, sőt az egész tudományos és elméleti tevékenységéből is világos számunkra, egy nemzetek közötti versenyben alapvető jelentősége van az igazságszolgáltatás fejlettségének, a jogi kultúrának, jogszolgáltatásnak, a jogszolgáltatás minőségének. Ebben a körben és mindig is valójában alapvető fontosságú volt történelmünk során, de talán az utóbbi időben még inkább élessé vált ez a kérdés, hogy hogyan tudjuk megőrizni nemzeti identitásunkat, szuverenitásunkat és ezzel kapcsolatban mi a jogi védelmünk és milyen intézkedéseket kell még tenni.

Ezért tisztelettel kérdezem a miniszter úrtól, hogy mi a véleménye a nemzeti identitásunk védelmét szolgáló jogi eszközeinkről, mi a véleménye az ezzel kapcsolatos alkotmánybírósági döntésekről, illetve egy kis nemzetközi kitekintéssel más alkotmánybíróságok ez irányú döntéseiről mi a véleménye. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Dr. Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Miniszterjelölt Úr! Megpróbálom az idő rövideje miatt a kérdéseket nagyon gyorsan feltenni.

Egyrészt szeretném elmondani, hogy való igaz, hogy a legtöbb egyeztetésen az Igazságügyi Minisztériumban voltunk. Reméljük, hogy megmarad az egyeztetések léghőre és el tudjuk mondani a kétharmad ellenére is a véleményünket.

A másik nagyon fontos kérdésem azzal kapcsolatos, amit az OBH-elnök kinevezési gyakorlatával kapcsolatban többször szóvá tett az ellenzék. Ez most, úgy tűnik, már bíróság előtt is és az Országos Bírói Tanács előtt is kimondásra került, vagyis az, hogy törvényileg nem működik megfelelően ez a kinevezési gyakorlat és ez a mindenkori elnökre is igaz lehet. Tehát nem megfelelő indoklások, nem megalapozott indokok vannak, nem átlátható az indoklás, a munkaszervezési okok nem mindig állnak fel. Ezt az Országos Bírói Tanács mondta ki egy nem is olyan régi döntésében. Tehát érzi-e úgy miniszterjelölt úr, hogy ebben akár az Országgyűlésnek is feladata van, természetesen egy kormány-előterjesztésre?

További kérdésem, hogy támogatná-e egy olyan áldozatvédelmi alap létrehozását a költségvetésben, amelyhez pályázhatnának azok, akiknek máshonnan nem térül meg a káruk és nem tudják, mondjuk, behajtani az elkövetőkön.

Ha már a civil ügyeket említette, hozzáteszem, hogy nagyon-nagyon lassú a civil ügyek intézése a bíróságokon. Ebben terveznek-e valamiféle változtatást?

Végül, ha már a Kúriát említették mindkét oldalról egyébként, megkérdezem, hogy mennyire tartja szerencsésnek, hogy a kormányzat bírósági ítéleteket ily módon kommentál, amit egyébként, nagyon helyesen, a kormánypártok is ki szoktak kérni, amikor az ellenzék részéről történik meg. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ügyrendi javaslatom lenne!)* Tessék parancsolni!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Az ügyrendi javaslatom azzal kapcsolatos, hogy a kormánypárti képviselők igen csekély időt vettek igénybe. Ezért meg szeretném kérdezni nagyvonalúságukra számítva, hogy esetleg azt a 2-3 percet átadnák-e nekünk, hogy még három kérdést fel tudjunk tenni. *(Közbeszólások a kormánypárti képviselők részéről, így Vigh László: De vélemények nem voltak még!)* Nem a vélemények, kérdések. *(Közbeszólások: Egyben van a hét perc!)* Jó, köszönöm szépen.

ELNÖK: Ügyrendi kérdés volt, hogy át kívánja-e adni a kormánypárt a még megmaradt időkeretét. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy sem a Fidesz, sem a KDNP nem kívánja átadni. Köszönöm szépen.

Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy ez nem ügyrendi kérdés, mert a frakciók szabad döntésén alapul, hogy kivel állapodnak meg és kinek adnak át. Köszönöm szépen.

A kérdések elhangzása után megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy a vitában elhangzottakra válaszoljon. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László válaszai

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Először is köszönöm a rengeteg hozzászólást és kérdést. Nyilvánvalóan nem egyszerű kérdések vannak az asztalon, látom, és úgy gondolom, vannak olyan területek, amelyekre valóban mélyrehatóbb választ kell adnom, hogy mégis mit csináltunk 2014-2018 között.

Kezdjük talán az elsővel, mert azt hiszem, blokkokra lehetne talán osztani. Nagyon sok kérdés volt, Varga László, de mások is kérdezték, Arató Gergely is, nevezetesen az igazságszolgáltatással kapcsolatos kérdésköröket. Először is, ha szabad így mondanom, ilyen hírlapi kacsákkal az Igazságügyi Minisztérium nem kíván foglalkozni, ezt őszintén mondhatom. Úgyhogy itt mindenfajta hírek megjelentek, ezeket én hírlapi kacsának tartom.

Természetesen az Igazságügyi Minisztérium olvassa az újságokat, olvas ítéleteket, tehát tisztában vagyunk azzal, hogy a bíróságokat illetően milyen viták vannak ma Magyarországon. Azt kell mondanom, hogy a bíróságok teljesen függetlenek az Igazságügyi Minisztériumtól, mind az OBH, mind pedig az OBT. Tehát az Igazságügyi Minisztériumnak ma a befolyása bármire nagyon kevés, körülbelül a nullához igazodik, azon kívül, hogy tanácskozási joggal természetesen részt tudunk venni az OBT ülésén, de ezen kívül nekünk semmifajta beleszólásunk nincs, és emellett gyakorlatilag a bírói függetlenség jegyében a költségvetést például a

bíróságok közvetlenül küldik el a parlamenthez, tehát az Igazságügyi Minisztérium ilyen szempontból nincs kapcsolatban a bíróságokkal. Annyiban van, hogy van egy igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkárunk, aki természetesen részt vesz az OBT ülésein, és kapcsolatot tart nyilvánvalóan a bíróságokkal. Ezek szakmai beszélgetések, soha nem érintik a konkrét ítéleteket, hanem hogy legyen egy rálátásunk, hogy mégis az igazságszolgáltatás hogyan működik.

Úgy gondolom, hét év után érdemes megvizsgálni, hogy egy rendszer, amely kialakításra került, hogyan működik, ez nyilvánvalóan elemzést igényel. Annyit tudok mondani, hogy ez a jelenlegi modell hogyan működik, erről egy értékelés elkészítését nem tartanám rossznak, nem tartanám az ördögtől valónak, ezt is azonban csak kellő óvatossággal és körültekintéssel szabad elvégezni. Meg kell nézni az előnyöket, az elért eredményeket, meg kell nézni az esetleges hiányosságokat, és csak ezt követően lehet bármiről állást foglalni.

Egyébként Európában - de nem akarok belemenni - a külső igazgatási modellre nézve számtalan példa van, ilyen is, olyan is, amolyan is. Ez a modell is lehet jó, a másik modell is lehet rossz, tehát így önmagában nem is érdemes a kérdéssel foglalkozni. Úgy érdemes foglalkozni, hogy az ember egy értékelést, elemzést végez, olyan szakemberek bevonásával, akik ehhez értenek, és akkor van egy képe arról, hogy ez hogyan működik. Azonban hozzá kell tenni, ma az Alaptörvény értelmében mind az OBH, mind az OBT teljes függetlenségben végzi a munkáját. Tehát mindazok a híresztelések egyébként, amelyek itt a bírák nyugdíjazásával, a Kúriának a megszűnésével, összevonásával az Alkotmánybírósággal, de sorolhatom ezeket a kérdéseket - amelyekről én is a sajtóból értesülök, hozzá kell tennem -, ezek számomra hírlapi kacsák. Ahogy én itt elég egyértelműen fogalmazok a közigazgatási felsőbíráskodást illetően, és azt gondolom, egy pernyi kétség nem fűződhet ahhoz, hogy amit én azzal kapcsolatban mondok, ott van egy szakmai hitem; itt azt tudom mondani, hogy van egy szakmai érdeklődésem. Azt gondolom, a kettő között óriási a differencia.

A következő pedig, ami a közigazgatási bíráskodást illeti, azt hiszem, Arató Gergely kérdezte, hogy kikkel akarjuk föltölteni. Ez nyilvánvalóan egy bonyolult kérdés, nagyon bonyolult kérdés, és egyetértek azzal, hogy a válasszal is óvatosságnak kell lennem. Nyilvánvalóan a jó közigazgatási bírót valamennyiünk érdeke. Hogy ki lehet a jó közigazgatási bírót? A kérdés a következő: kizárólag csak azt tudjuk elképzelni, hogy egy 25 éves gyerek, aki bekerül a bírói szervezetbe, és ott van öt évet, ő lesz jó közigazgatási bírót 30 éves korában, vagy pedig azt mondjuk, hogy a közigazgatásban eltöltött gyakorlattal is ugyanolyan sanszot kell adni, hogy valaki be tudjon kerülni? Persze, hozzá kell tenni, itt nagyon ésszel kell lenni; tehát teljes mértékben osztom sok mindenkinek a véleményét abban, hogy igen, oda kell figyelni. De ahogy Nyugat-Európában, azt tudom mondani, egy ügyvéd is be tud kerülni, és nem egy zárt rendszer, hogy egy ügyvéd ne tudna bekerülni; Franciaországban a közigazgatási bírót az École national d'administration hallgatóiból, és nem a Bordeaux-ban lévő magistrature iskolából választják ki. Mert miről van szó? Van egy közérdek, és van az egyénnek a joga. Ennek az összeütköztetése rendkívül bonyolult dolog. De félreértés ne essék: ez húsz év múlva is kérdés, meg tíz év múlva, harminc év múlva is kérdés lesz! Ezeket kell nekünk kinevelni. Ez egy nagyon nehéz dolog, hozzá kell tennem, ez nem megy egyik percről a másikra. Tehát én azt gondolom, mindannyiunk érdeke, valamennyiünk érdeke, hogy ötven év múlva, harminc év múlva vagy tíz-tizenöt év múlva is jó rendszerünk legyen. Ennek meg kell teremteni a feltételeit. Nyilván aki bírót volt, az bíróként be tud jönni, az nem is kérdés, egyértelmű a számomra. Csak én azt mondom, ez a rendszer azért legyen nyitott. És

egyébként valamennyi országban nagyon fontos kérdés a bírósághoz való bejutás, ez egy elvi kérdés. Kizárólag ez a rendszer jó, ami Magyarországon van, hogy 25 éves korban bejut fogalmazóként és úgy tud bíró lenni? Angliában például, elnézést kérek, de azok az ügyvédek kerülnek be bíróként, mert ők megengedhetik maguknak, hogy bemenjenek bírónak, mert az ügyvédi függetlenség olyan mértékben biztosított, hogy bíróként is jók lesznek. Tehát ne higgyük azt, hogy csak egy modell van, és az az egy jó! Azt gondolom, erről természetesen vitát kell majd rendeznünk, és én nyitott is leszek ebben a dologban, ezt én alapkérdésnek fogom tekinteni természetesen. De a szakmai kritériumokat meg kell követelnünk, és én nem vagyok benne biztos, hogy csak egy modell, ami most van, ez a tökéletes, és ez az, ami a legjobb, hogy egy zárt rendszerben vagyunk, és ezt a rendszert kell fönntartanunk - én ebben nem hiszek, megmondom őszintén, ez a szakmai álláspontom tehát ebben a témában.

A többiről pedig azt gondolom tehát, hogy hírlapi kacsá. Ugyanakkor pedig nyilvánvalóan kellő körültekintéssel, óvatossággal értékelést lehet végezni erről a jelenlegi modellről, ennek a hiányosságairól, pozitívumairól. Erre az Igazságügyi Minisztérium kész, olyan embereknek a bevonásával, akiknek az integritásához, azt gondolom, kétség nem férhet.

A következő kérdés, ami fölmerült, sorrendben véve az isztambuli egyezmény kérdése Varga László képviselő úrtól. Azt gondolom, a nők elleni erőszak alapvetően valóban egy fontos terület, a büntető tényállásokban is egyébként ebben egyrésztől gyakorlatilag már jogalkotást végeztünk. Ez az egyik dolog, és ez összefügg az áldozatvédelemmel is, ezért összekapcsolnám ezt a két kérdést. Fölállítottunk három áldozatvédelmi központot Szombathelyen, Miskolcon és Budapesten. Miről van szó? Itt az áldozatvédelemnek azért van jelentősége, mert egy áldozat kétfajtképpen mehet egy hivatalhoz. Egyrészt úgy, hogy a nevét felfedi, és akkor tulajdonképpen keletkezik egy akta belőle. Nagyon sokan nem szeretnék azt, hogy ők egy aktának a részesei legyenek, ezért hoztunk létre három olyan áldozatvédelmi központot, ahova bárki be tud menni, a neve felfedése nélkül vagy bizalmasan kezelve az ő adatait, és ezáltal tud tulajdonképpen segítséget kapni. Nyugat-Európában, Hollandiától kezdve, sorolhatom, nagyon sok, komoly szaktekintélyű áldozatvédelmi munka folyik. Itt az önkéntesség nagyon fontos, nagyon jó önkéntes hálózatnak kell kialakításra kerülni. Ha egy nőt megerőszakolnak, nem arról szól az a történet, hogy akkor a büntetőjogban ő sértett. Itt pszichiáterre van szükség, pszichológusra van szükség, olyan segítségre van szüksége, ami lehet, hogy fél évig, egy évig tart. Az áldozatvédelemnek arra kell igazából koncentrálnia, hogy ezeket a segítségeket meg tudja adni. Ezért mondom, hogy az Igazságügyi Minisztérium ezt fontosnak tartja.

A Staudt Gábor által említett áldozatvédelmi alap kérdéseit én megfontolásra érdemes javaslatnak tartom, a magam részéről, hozzá kell tennem. Fontos, számomra ez egy kiemelt ügy.

Az isztambuli egyezmény ratifikációjában elindítottunk egy széles körű egyeztetési folyamatot. Ez az egyeztetési folyamat most fog véget érni, ezt követően lehet ebben a témában döntést hozni. Én azonban ettől függetlenül azt gondolom, Magyarország és az Igazságügyi Minisztérium az áldozatvédelem területén rendkívül sokat tett. Csak egy példa: 17 európai igazságügyi miniszter írta alá a magyar igazságügyi miniszterrel, és gondolják el, amikor azt mondják, hogy Magyarország, mit gondolnak rólunk. 17 igazságügyi miniszter aláírta, és európai uniós pályázatot nyertünk, három évre; három éven keresztül az áldozatvédelem központi zászlóshajója mi leszünk, Magyarország.

Konferenciákat tartunk, Joëlle Milquet, Juncker elnök áldozatvédelmi főtanácsadója volt itt, mert a terrorizmustól, a párizsi metrótámadástól kezdve egy

csomó olyan kérdés felmerül, aminek kapcsán meg kell vitatni, hogy hogyan történt ezeknek az áldozatvédelmi központoknak a működése. Azt gondolom tehát, hogy mi ezen a téren rendkívül komoly erőket fogunk betenni.

Európai Ügyészség, OLAF, Eurojust. Hozzá kell tenni, ma Magyarország nincs ebben egyedül. Lengyelország, Magyarország, Hollandia, Svédország, Málta, ezen kívül Dánia nem vesz részt benne, nem vesz részt benne Nagy-Britannia és nem vesz benne részt Írország. Tehát ha jelenleg így nézzük, objektíven tekintjük a dolgokat, akkor három ország azért nem vesz részt, mert opt out-tal rendelkezik ab ovo. Ott ülök az európai igazságügyi tanács ülésén, szépen mosolyognak és köszönik, de nem kívánnak részt venni az írekkel, a britekkel és a dánokkal az élen. A lengyelek, a magyarok, a hollandok, a svédek és a máltaiak, akik jelenleg ezt az álláspontot képviselik. Való igaz, hogy egyébként maga a szerződés - olvassuk csak el jól, hogy mit mond a szerződés - azt mondja, hogy a Eurojust alapján kell létrehozni az Európai Ügyészséget. Tehát a Eurojuston belül. Ehelyett mi történik az Európai Unióban? Létrehoznak egy újabb szervezetet. A Eurojust működik Hágában, az Európai Ügyészség működik Luxemburgban. Ez önmagában nagyszerű, hogy két különböző helyen működik hasonló tevékenységet ellátó szervezet. Kiindul a konkurenciaharc. Tulajdonképpen ki miért is felelős benne? Kiindul, hogy nekem milyen tudásom van, neked milyen. Én végig azt mondtam, először is tartsuk be a szerződést, ami azt mondja, hogy a Eurojust alapján kell. Az "alapján" azt jelenti, hogy ebből kifolyólag. A hollandok nem véletlenül mondták azt, hogy nem, mert a Eurojustot meg akarták védeni. A Eurojust rendkívül jól működik. A másik meg, hogy valóban van egy szuverenitásbeli kérdés, ezt én nem vitatom, mert Magyarország azt mondja, hogy szuverenitás az gyakorlatilag, hogy ki jogosult vádat emelni Magyarországon. Én jelenleg nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez a modell egyrészt a gyakorlatban működőképes. Nagyon szép politikai cél. Politikai célként persze, hogy jó, de amikor azt nézzük, hogy van három szervezet, a három szervezet között igenis egy kőkemény konkurenciaharcot látok, ezért hát nagyon erős kétségeim vannak ennek a sikerét illetően. De 2021-22, amire a működését egyébként az Európai Ügyészség meg fogja kezdeni.

A közérdekű adatokkal kapcsolatban nincs semmifajta tervünk, hozzá kell tenni.

A választójogi szabályozást illetően pedig az a helyzet, hogy a Velencei Bizottság kétszer megvizsgálta ezt a szabályozást. Ebben nem látott semmifajta kivetnivalót. Nyilvánvalóan nem homogén csoportról van szó. Az egyik gyakorlatilag két szavazattal rendelkezik, a másik egy szavazattal. Nem akarok ebbe belemenni. Nyilván ez örök vita lesz, van négy évünk ezt a vitát természetesen tovább folytatni ebben a kérdéskörben.

A négyezer levélszavazat és a Kúria döntése. Én megmondom őszintén, igazságügyi miniszterként az elmúlt négy évben is óvatos voltam mindig a bírói ítélet kritizálását illetően. Egyedül egyetlen alkalommal megszólaltam, az a Biszku-ítélet volt, mert úgy éreztem, hogy ott az erkölcsi szempontjaim erősebbek, mert egyébként egy igazságügyi miniszter legyen óvatos, amikor bírósági ítéletekről van szó. Természetesen a politikusok vélemény szabadsága rendkívül fontos, és azt gondolom, hogy ha egy pártelnök mond egy véleményt e szabadságával élve, az a vélemény szabadság részét képezi. Nekem, mint igazságügyi miniszternek, mint a kormány tagjának, hozzá kell tennem, tiszteletben kell tartanom a bíróság döntéseit. A Biszku-ügy volt az egyedüli kivétel, ahol úgy éreztem, hogy meg fogok szólalni, mert azt gondoltam, hogy ott a bírók arra játszottak, hogy az élet megoldja a kérdéskört.

Tehát továbbra is fenntartom ezt az álláspontomat, amit ezzel kapcsolatban akkor fogalmaztam meg.

A következő Varga-Damm Andrea hozzászólása, a Vladár-idézet. Valóban nagyon köszönöm, hogy ezt felhozta. Igyekszem továbbra is ennek a szellemében eljárni. Nem könnyű miniszternek lenni, de szívesen vállalja az ember ezt a munkát és azt gondolom, hogy az olyan elődök, mint akár Szilágyi Dezső, akár Vladár Gábor, akár Horváth Boldizsár, nagyon komoly szellemi elődök és az ő gondolataikat a mindenkori igazságügyi miniszternek meg kell fontolnia.

Azt gondolom, hogy igen, egy nyitott tárca maradtunk és nyitott tárca voltunk. Ez azt jelenti, hogy igyekeztem a szakmai vitáknak helyt adni, ezért jómagam a Magyar Jogász Szövetség által szervezett konferenciák tömegén vettem részt, de nemcsak én, hanem kollégáim is, mind egytől egyig, mert a Magyar Jogász Szövetséget tartottam olyan fórumnak, amely egyesíti a magyar jogászság különböző brancsait, ágazatait, beleértve valamennyit. Sárközy Tamás, aki a Magyar Jogász Szövetség elnöke, egy kiváló jogász az én megítélésem szerint is és való igaz, hogy ő helyt adott mindenfajta vitának. Tehát az összes megyei fórumon megjelentünk. Azt is hozzá kell tenni, hogy miniszteri biztosom, Wopera Zsuzsa és Vitvindicics Mária főosztályvezető-helyettes tényleg részt vett valamennyi vitafórumon. Tehát a nyitottságot, azt gondolom, megőriztük. Hogy aztán valóban a jó szándékainkat sikerült-e gyakorlatilag megvalósítani mindenben? Lehet, hogy a jó szándékunk kevés volt és vannak olyan kérdések, amelyeket újra kell gondolni, én ezt soha nem fogom megcáfolni és azt kell mondani, hogy ami nem válik be, azon módosítani kell.

Amikor a peres ügyek előkészítésére gondoltunk, akkor a formanyomtatványok bevezetésével segíteni akartunk. Úgy gondoltuk, hogy egy jól megfogalmazott formanyomtatvány kitöltése tulajdonképpen könnyebbséget jelent az állampolgár számára. Még azt is hozzátettük, hogy akinek gondja van, tulajdonképpen el tud menni egyrészt a bírósági panasznapra, másrészt a kormányhivatalnál is segítenek kitölteni. Mi ezzel segíteni akartunk. Az egy más kérdés, hogy a bírók hogyan, milyen szórszálhasogató módon nézik, hogy hogy van az és mint van az. Azt gondolom, hogy középen van az igazság. Maradjunk ennyiben, de nekem ez az érzésem. Még hagyunk egy kis időt ennek a dolognak. Én nem akarok ártani, eszem ágában nincs. Tehát nyilván olyan megoldás kell, amely jó, és amely az állampolgárok joghoz való hozzájutását segíteni tudja. De kis időt muszáj hagyni, mert a bírói gyakorlatot is meg kell nézni, velük is le kell ülni, és ha szükséges, azt gondolom, az Igazságügyi Minisztérium nem fog ellenállni, hogy egy jobb megoldás irányába menjünk. Tehát amikor felvetettük a formanyomtatványt, akkor alapvetően egy pozitív segítségre gondoltunk.

Azt is hozzá kell tenni, hogy persze, professzionálisak akartunk lenni, ezért is gondoltuk azt, hogy például a perelőkészítés szabályait újragondoltuk. Tehát a Plósz-féle osztott perszerkezet legyen, a perelőkészítés szabályait vegyük el a tárgyalástól, meghatározva, hogy meddig lehet a bizonyítékokat előterjeszteni, hol rögzül a per. Tehát egy kicsit, ha szabad így mondanom, szakmai alapon visszamentünk a régebbi gondolkodásra. Nagyon sok országban így van. Nagyon jól tudjuk, én is gyakorló ügyvéd voltam nem kevés ideig, hogy a perek taktikai részében a perek elhúzódásában - hogy mondjam -, hogy egy tárgyalás ne időben fejeződjék be, a felek közreműködhetnek. Ha megnézzük a strasbourgi bíróságot, akkor a strasbourgi bíróság előtt ma már nem a börtönsúfoltság van a legnagyobb számban, hanem a perek elhúzódása. Tehát a perek elhúzódása ma az a legfőbb kérdés, amit igazából meg kell nézni, hogy hogyan tudjuk megoldani. Természetesen vannak objektív okok, meghal a fél, nem tudom, bármi történik, tehát vannak objektív okok, de azért

igyekezzünk a felek felelősségét, beleértve a bírót is, beleértve az ügyvédet is, megteremteni. Ez volt a célunk. Ezért mondtam, hogy a hatályosulását néznünk kell, mert a hatályosulás kapcsán tudjuk azt mondani, hogy kérem szépen, van-e korrekció vagy nincs korrekció. Olyan jogszabály nincs, amely örökké való, pláne egy eljárási kódexnél. Ez nem egy elévülés, mert az elévülés, akárhogy is nézzük, egy olyan dolog, amit körülbelül lehet rögzíteni és azt mondani, hogy húsz évig ez a szabály. De egy eljárás technikai szabályainál nagyon ésszerű kell lenni, és ezeket nyilván folyamatosan fogjuk vizsgálni. Minden észrevételt viszont köszönök, mert azt gondolom, segíti a munkámat, ha észrevételeket kapok.

Ami pedig az alkotmányosság ügyét illeti, a devizahitelek kérdése merült fel a tisztelt képviselő asszony kérdésében. Rendkívül érzékeny kérdésről van szó. Amikor 2014 júniusában elkezdtem ezt a munkát, akkor ezzel a kérdéssel találkoztam, mert itt egy tömeghelyzet volt. Ebben a tömeghelyzetben elfogadtunk négy törvényt a legjobb tudásunk szerint, azt gondoltuk, hogy igazából idáig tudtunk elmenni, a magyar jog és az uniós jog keretei között erre volt lehetőségünk. Azt gondolom, hogy nekem ebben nincs szégyenkeznivalóm. Tehát az, amit a bankok elszámoltatása kapcsán megcsináltunk, azt gondolom, egy komoly eredmény. De még hozzáteszem az eszközezelőt, hozzáteszem a magáncsőd intézményét. Tehát bennünk a szándék egy társadalmi problémának a kezelése volt, ami nemcsak a devizahitelek egy részét érintette, hanem gyakorlatilag benne volt a magáncsödtől kezdve sok minden. Meg kell nézni, hogy a devizahiteleknek miből tevődik össze az a hitel. A közműtartozástól kezdve sorolhatom tulajdonképpen az okait, hogy honnan jön ez a nehéz helyzet azok számára, akik nehéz helyzetben vannak.

Egyrészt a devizahiteles, másrészt pedig az egyéb dolgokat is oda kell tenni. Tehát egy komplex társadalmi kérdésről van szó. De ha ezt úgy nézzük, a magáncsőd bevezetésével, az eszközezelő felállításával igyekezett a kormány, illetőleg az igazságügyi tárca, együttműködve az NGM-mel, nyilvánvalóan a Bankszövetséggel, és mindenkit bevonva, valami olyan megoldást találni, amely rezonábilis. Hogy lehet-e jobb? Én azt gondolom, a saját tudásom szerint mentem és saját képességeink alapján, és úgy gondolom, hogy az alkotmányos és az uniós jogot be kell tartani. Vannak folyamatban az Unió előtt is perek, főtanácsnoki vélemény, Tanchev főtanácsnoknak a véleménye, amit ismerünk, most jött ki ugyebár. Várjuk meg a perek végét, és utána lehet esetleg beszélni róla újra.

A kodifikáció segítette-e gyakorlatilag a közösségi érdeket? Én azt gondolom, hogy igyekeztünk természetesen közösségi érdekeket segíteni - nyilván ez a célunk. Azért gondoljunk bele, hogy egy egyesület bejegyzésénél például segítettük azt, hogy minél hamarabb megtörténjék a bejegyzés, mert azt vettük észre, hogy egy egyesület bejegyzésénél a bíró, de már nem lehetett gyakorlatilag módosítani sem, mert olyan hiánypótló végzést kapok, amelyben ötven oldalon sorolják föl, hogy mit kellene csinálnom. Ez nonszensz! Ez tehát - idézőjelbe téve - „közösségi” érdek, az egyesület a közösséget képviseli. Tehát nyilván ágazatokra le lehet ezt bontani, de én azt gondolom, ezzel igyekeztünk egyfajta szakmaiság alapján érvényre juttatni.

Hatásvizsgálatok. Kérem szépen, igen, ezek nehéz dolgok. Hatásvizsgálat hogyan tud készülni? Nyilvánvalóan statisztikák kellenek hozzá, bírósági statisztikák kellenek. Itt nyilván az OBH-val vagyunk kapcsolatban, kérjük a statisztikát, hogy arra nézve milyen perek voltak, hány per volt, s a többi, ezeket próbáljuk megtenni. De ugyanez volt az Ákr.-nél: hány közigazgatási határozat születik egy évben, ezek hány százalékát fellebbezik meg? Tehát mi végeztünk ilyen jellegű hatásvizsgálatokat, ezeket a nagy kódexeknél el tudtuk végezni, és a hatásvizsgálatok eredményét használtuk egyébként a kódexeknél.

Áldozatvédelemről beszéltem.

Jogászképzés. Igen, én azt gondolom, mint egyetemi háttérrel rendelkező ember, számomra fontos, hogy színvonalas fiatal jogászok jöjjenek ki, és próbáltam a jogászoknál, jogi karoknál elérni, hogy legyenek úgynevezett centrumok; hogy egy-egy területnek legyen igenis egyfajta centruma az országban. A Debreceni Egyetem például bevállalta, hogy a fogyasztóvédelemnek a centruma lesz, a kutatásait arra fogja összpontosítani; a Károli Gáspár Egyetem az innovációra fog összpontosítani, Szegeden a büntetőjogra. Azt nem lehet, hogy mindenki ugyanazt csinálja; persze lehet, de mégis legyenek olyan centrumok, amelyekre azt tudjuk mondani, hogy fontosak.

Egyébként a Jogakadémiát is kialakítottuk, tehát van egy Jogakadémiánk, ahol a szakértők képzését végezzük el, a végrehajtók képzését. Közösségi érdek - elnézést, hadd térjek erre vissza! Közösségi érdek a végrehajtói karnak a megtisztítása. Azt gondolom, ez egy közösségi érdek volt. Nagyon nehéz volt, azt hiszem, életem legtöbb támadását akkor kaptam, és nem volt egy egyszerű történet. Jogokat kellett behatárolni, újragondolni, fegyelmet hozzá követelni, és azt mondani, hogy kérem szépen, egy újfajta munkamódszerre, gondolkodásra van szükség, és ahol ez nincs meg, akkor az államnak joga van odacsapni. Elnézést, ha csúnyán mondtam, de muszáj bizonyos fegyelmet megkövetelni, és ez egy olyan ágazat volt, amelyet '93-94-ben liberalizáltunk, és utána nem foglalkoztunk vele. Tehát step by step, de mindennel foglalkozni kell, és meg kell nézni, hogy ami nem működik, ott meg segíteni kell.

Arató Gergely volt a következő: ugye, már mondtam, hogy nem tudok mit kezdeni ezekkel a hírekkel, hogy a Kúria, meg az Alkotmánybíróság, meg nem tudom, micsodák. Én azt gondolom, hogy ez a hírlapi kérdésekhez tartozó témakör. Amit mondtam, hogy hét év után egy elemzést érdemes készíteni arról, hogy hogyan működik egy rendszer, de ez egy másik történet.

Ügyvédi tevékenység - szó sem lehet róla! Hát azért álljunk meg! Az ügyvédségben a legfontosabb a védelemhez való jog, az egy alkotmányos jog, annak a szűkítéséről nem lehet szó. Az ügyvédség így is kapott pluszfeladatokat, hozzá kell tennem. Amit fontosnak tartottam, a jogtanácsosi integráció. Egy nyolcvanas években született tvr. volt gyakorlatilag a jogtanácsosokról, legyünk őszinték; lehet, hogy még én is jogtanácsos vagyok, mert senki nem törölte le, valószínűleg nyilván vagyok még tartva mint jogtanácsos. Biztosan összeférhetetlen a miniszterséggel is ráadásul. (*Dr. Staudt Gábor: Na! - Derültség.*) De az a helyzet, hogy nem tudnék mit mondani, mert egy olyan rendszerről van szó, egy halott rendszer jött velünk. Ezt azért valahogy föl kellett számolni. Okiratot szerkeszt, ellenjegyez; az ügyvédre vannak speciális felelősségi szabályok, ezzel szemben a jogtanácsosokra nézve nem voltak. Azt gondolom, ezt meg kellett tenni. Nem volt egyszerű. Nagyon sokat kellett nekem a jogtanácsosokkal leülni, és nagyon nehéz leülni, amikor nem tudjuk, hogy ki a jogtanácsos, nincs egy szervezet, amelyik a jogtanácsosokat képviseli. Tehát nyilvánvalóan csak próbáltunk bevonni jogtanácsosokat a munkába, hogy valahogy találjuk meg azt a közös modus vivendit, amit végül is szerintem megtaláltunk, és ma már nem látok igazából ebben komoly problémákat.

Roma szegregáció kérdése: jogvita van folyamatban. Mi erre elküldtünk egy jogszabálytervezetet; az EMMI-hez tartozó hatásköréről van szó, de egyébként mi is közreműködtünk az EMMI-vel. Úgy gondoljuk, a roma szegregáció kérdését nyilván rendezni kell, ez természetes, mindenfajta szegregációt az ember nehezen visel.

Egyházügyi törvény. Én annak idején sajnáltam, hogy két szavazat híján az általunk kidolgozott egyházügyi törvény nem ment át. Lehet, hogy ez a kérdés napirendre fog majd kerülni.

A lex CEU és a civiltörvények: ezek bíróság előtt folyamatban lévő ügyek, a luxembourgi bíróság előtt vannak. Az Igazságügyi Minisztérium képviseli a magyar államot ezekben az ügyekben. Mi jogászok vagyunk, jogi érveket fogalmazunk meg. Azt gondolom, a mi jogi érveink igenis megfontolásra méltóak, mert egyszerűen ugyanazzal a névvel működni... Menjünk rá a CEU honlapjára, és nézzük meg: nem tudom, kivel vagyok jogviszonyban, ugyanaz a név, kinek van tanára, hova fizeti a diák a pénzt - ezernyi kérdés van, az átláthatóságtól kezdve, amit sorolhatunk. A civil törvélynél is elmondtuk az észrevételeinket, hogy semmifajta tőke szabad áramlását nem látjuk ebben kockáztatva, hogy utólag egy létező bírósági nyilvántartásba kell bejelentkezni; nem előtte, hanem utólag. Mindegy, ettől függetlenül ezek jogviták, amelyek folyamatban vannak. Én azt gondolom, hogy ezek a jogviták a bíróság előtt vannak, nyilvánvalóan meg kell várni a bírói ítéleteket.

A következő, amit fölvetett, az Európai Ügyészség, ott még egy dolog van. Megint fölvetődik, hogy a föderáció irányába megyünk vagy nem megyünk föderáció irányába. Ez egy alapkérdés, hozzá kell tenni. Nyilván minden ilyen intézmény, így az európai FBI létrehozása a föderatív Európa képét vetíti előre. Magyarország a nemzetállamok együttműködésén alapuló Európai Unióban gondolkodik. Vannak, akik a föderációban hisznek, természetesen, de minden ilyen intézmény létrehozása előbb-utóbb a föderáció célját akarja megvalósítani. Tehát elvi vitáról van itt szó.

A Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda. Kérem szépen, én büszke vagyok, hogy ennek az irodának az alapítója lehettem. Ez ténykérdés. Nekem 2007 óta nincs kapcsolatom az ügyvédi iroda munkavállalásaihoz, nem látok rá; ezt minden évben elmondom, jövőre is el fogom mondani, azután is. 2007 óta közszolga vagyok különböző funkciókban, ezt a munkát látom el; az én fejem itt van, az ügyvédek feje meg másutt van. Amikor 2007-től 2010-ig alkotmánybíró voltam, utána nagykövet voltam, senki nem kifogásolta azt, hogy az iroda nevében a Trócsányi név ott van benne. Az én lelkiismeretem nyugodt, és amíg az én lelkiismeretem nyugodt, addig jól tudok dolgozni, úgyhogy ebben nekem semmifajta fenntartásom nincs. Igen, Bogdán Tibor véleményét valóban szeretem kikérni, okos jogászról van szó, és ha okos jogással találkozom, legyen az bárki, annak szívesen kikérem a véleményét, mert abból tanulni tudok.

A következő Bajkai István kérdése. Ez nagyon nehéz dolog, mert ez a legnagyobb viták egyike lesz a következő években: ez az alkotmányos identitás. Az európai uniós szerződés 4. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy az Európai Unió tiszteletben tartja a tagállamok nemzeti identitását. Ez egy nagyon szép mondat, ami bekerült. Mindazonáltal összesen kettő vagy három olyan luxembourgi bírósági ítélet van, amelyben ez a „nemzeti identitás” kifejezés megjelenik, kettő vagy három.

A franciáknál van egy nagyon érdekes új fejlemény egyébként, nevezetesen az „immateriális közrend” fogalom kialakítása. Az immateriális közrend kialakítása nevezetesen az, amikor azt mondja, hogy a francia jogrendnek olyan védelmet ad - most nem akarok itt belemenni, hogy Franciaországnak milyen belső problémái vannak, ehhez nemzetközi kitekintésre lenne szükség -, erre mondom azt, hogy amikor már elkezdik a fátyolviseletről való szabályozásnak a meghozatalát, jogszabályokat hoznak ezekről a dolgokról, sőt a burkini is megjelenik mint téma, ez az immateriális közrend. És az immateriális közrend védelme gyakorlatilag fölötte fog állni az uniós jognak. Németországban a lisszaboni szerződés kapcsán jött ki ez az alkotmánybírói döntés. A cseheknek van egy olyan döntésük, miszerint az uniós

jog nem alkalmazható, ha gyakorlatilag szembemegy a cseh alkotmánnyal; egy ilyen döntés van, de van egy ilyen döntés. Ez tehát azt jelenti, hogy kialakulóban van egy új joggyakorlat a tagállamok részéről, egyfajta védelmi joggyakorlat. Nehéz küzdelem lesz, de azt gondolom, Magyarország az alkotmányos identitásának védelmezésére mindenkor mindent meg fog tenni, az összes jogi eszközt föl fogja használni ezen a téren, ideértve, hogy gyakorlatilag kit illet az utolsó szó.

A magyar Alkotmánybíróságot illeti az utolsó szó, mint az Alaptörvény védelmezőjét, vagy pedig a luxemburgi bíróságot, és mi van a nemzeti alkotmánynak a közösségi joghoz való viszonyával? Mert Franciaországban kimondják, hogy a nemzeti alkotmány felette áll az uniós jognak. Csak egy példát tudok mondani. De ez benne van a francia Alkotmánytanács határozatában.

Staudt Gábornak köszönöm, hogy megerősítette, hogy korábban is egyeztetések alapján működünk. Ezt ígérni tudom a jövőben is, ezt evidenciának tekintem.

A bíróságokra nézve pedig a dolgokat elmondtam.

A civil ügyek intézése lassú. Erre azt tudom mondani, hogy igyekeztünk már ezen segíteni. Nyilvánvalóan a jövőben is meg fogjuk nézni, hogy hogyan tudjuk még továbbra is erősíteni.

Ezek az én válaszaim az elhangzott kérdésekre. Szeretnék mindenkinek köszönetet mondani. Én a bizalom alapján dolgozom és a bizalom az, hogy jót akarunk, jó jogrendszert akarunk, jó bíráskodási rendszert akarunk, jó ügyvédi hálózat működését akarjuk, jó végrehajtókat akarunk és jó jogszabályokat. Természetesen egy ilyen világban, mint a mai, van egy hihetetlen nagy jogi infláció, és tényleg az Unióból az a 2-3 ezres évi uniós jog - transzpozíció jórészt - óriási munkát ad a minisztériumoknak, nemcsak nekünk, az agrártárcának vagy éppenséggel más tárcáknak is. Igen, de nekünk van egy közvetítő szerepünk, benne kell lenni, meg kell oldani, hihetetlen munkateher nehezedik a jogalkotóra. Tehát nem vagyunk már ott, mint 1914-ben, amikor elfogadtak harminc törvényt egy évben. Megnéztem, hányat fogadtak el a történelemben visszamenőlegesen. Ez nem magyar probléma, ez egy világjelenség, ebben kell nekünk küzdeni. A drónokról kell jogszabályt hozni, a vezető nélküli autóról, és gondolják meg, hogy azért ezek olyan kérdések, amelyeket professzionálisan kell átnézni és nem lehet fércmunkát letenni az asztalra, így még a legjobb akarattunkkal is tudunk olyat csinálni, hogy utána korrekcióra szorul. Sajnos, ilyen az élet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterjelölt úr. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. (*Vigh László jelentkezik.*) Vigh László képviselőtársunk. Tessék parancsolni!

Vélemények, hozzászólások

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Szeretném megköszönni a négyéves munkáját, és a Fidesz-KDNP részéről szeretnénk támogatni a következő négy évben is.

ELNÖK: További véleményt kíván-e valaki megfogalmazni? (*Dr. Varga-Damm Andrea jelentkezik.*) Varga-Damm Andrea!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Miniszter úr, gondolom, nem véletlenül, picit kerülte az OBH-OBT kérdést, amit Staudt Gábor képviselőtársam tett fel, mert hiszen ott egy komoly jogsértéssorozatot állapított meg az OBH az OBH

elnökének bizonyos tevékenységét illetően. Megtenné, hogy erre azért valamennyire reagál? Köszönöm szépen.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Jeleztem azt, hogy az Igazságügyi Minisztérium teljes függetlenséggel működik az OBT-től és az OBH-tól. Közöttük van egy vita. Vannak arra szervezett fórumok, amelyek ezt a vitát el tudják dönteni, eldöntik, hogy kinek van igaza. Nyilvánvalóan lesz ebből, vagy van vita, én is hallom, de azt gondolom, nem az Igazságügyi Minisztérium az autentikus jogértelmezésre felruházott szerv. Vannak autentikus jogértelmezésre felruházott szervek, azok a döntést ki fogják mondani, amit az Igazságügyi Minisztérium természetesen el fog fogadni.

Azt azonban jeleztem, hogy nyilvánvalóan hét év után egy értékelést el kell végezni, be kell vonni külső szakmai embereket ebbe a munkába, megnézni ennek a rendszernek az elért eredményeit, esetleges negatívumait. Ez már igazságügyi minisztériumi feladat, ezzel lehet foglalkozni, ezt is csak, ahogy említettem, kellő óvatossággal és körültekintéssel fogom végezni.

ELNÖK: Arató Gergely képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nyilván rendkívül gondolatgazdag válaszokat adott, de sajnós nem nyugtatott meg abból a szempontból, hogy például ennek a vizsgálatnak az eredménye nem a kormány politikai szándékait fogja-e tükrözni tekintettel arra, hogy emlékszünk, a közigazgatási bíróság ügyében is utóbb alkotmányellenesnek bizonyult javaslattal próbálta a kormány megkerülni a kétharmadot. Mint ahogy azt az álláspontját sem osztom, amely azt mondja, hogy szakmai alapon megnyitható a közigazgatási bíráskodás a közhivatalnokok előtt, ugyanis itt nem szakmai, hanem függetlenségi probléma van. A közhivatalnokok ma egy átpolitizált, szakmai minimumokra sem ügyelő államigazgatásban dolgoznak, és mint ilyenek, nem várható el tőlük az, hogy politikailag kényes ügyekben független módon járjanak el később.

Ami az Európai Ügyészséget illeti, az ön álláspontja önmagával is ellentmondásba kerül, hiszen egyik oldalról azt mondja, hogy ez szuverenitási kérdés és a föderáció irányába mutat, másrészt azt mondja, hogy felesleges és semmilyen újdonságot nem jelent a Eurojusthoz képest. Ez nem igaz egyébként, mert tudniillik az Európai Ügyészségnek meglenne az a jogköre, hogy a magyar hatóságok kikerülésével és a magyar hatóságoknak, hogy finoman fogalmazzak, a korrupció elleni küzdelemben nem kellően hatékony munkáját áthidalva tudjon az uniós pénzügyekben eljárni. Megmaradt az a gyanúm, hogy önök ezt nem szuverenitási okok miatt ellenzik, hanem azért, mert nem akarják, hogy egy európai szervezet rálásson ezekre az ügyekre. Ezért sajnálattal azt kell mondanom, hogy nem tudom támogatni az ön kinevezését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Czunyiné Bertalan Judit alelnök asszonyé a szó!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Nem miniszter úrhoz, hanem az előttem szólóhoz lenne egy fél mondat. Visszautasítom, legalábbis a magam nevében, az ön hozzászólását, amivel a kormány- és köztisztviselőket az imént megbántotta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszonynak ezt a visszautasítást. Valóban itt bizonyos eljárási rend alapján működünk. Ez az Igazságügyi bizottság a magyar Országgyűlés parlamentjében és kérem képviselő urat, hogy a jövőben tartózkodjon ilyen megnyilvánulásoktól. Köszönöm szépen.

Varga László képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Két területre vonatkozóan tennék gyors megállapításokat. Az egyik az, hogy volt, amit miniszter úr nagyon gyorsan cáfolt, vagy kategorikus véleményt fogalmazott meg, volt olyan, hogy "szó sem lehet róla" például az ügyvédek kapcsán. *(Dr. Trócsányi László közbeszólása.)* Értem, értem, csak van, amiben ilyen kategorikus, ez rendben van, és van, amiben pedig azt mondta, hogy hírlapi kacsa. Mondjuk például a bírók nyugdíjazása kapcsán, akik '90 előtt ítéleztek, nem volt ennyire kategorikus, ezt csak megállapítanom. Kérem, hogy ezt a hírlapi kacsát akkor cáfolja és mondja, hogy egyébként nem lesz ilyen. Ezt csak megállapítom. A különbírók kapcsán egyébként értem, hogy itt szakmai alapon gondol sok mindent, csak megállapítom, hogy nagyon sok minden egyébként éppen aktuálisan egybecseng a Fidesz hatalmi érdekeivel. Tehát azt gondolom, hogy ennek a területnek a kapcsán feltett kérdéseket, ha kategorikusabban cáfolta volna, nyilván elgondolkodtam volna a döntésem.

A másik egy összetett dolog, Vigh László is említette a négyezer szavazatot. Ugyan nem egymással vitázunk ilyenkor, hanem inkább önnek teszünk fel kérdéseket, mégis hadd térjek ki az ő állítására is, amiben nyilván a Kúria összefüggésében említette azt a bizonyos négyezer szavazatot. Ez, mondjuk úgy, számomra teljesen döbbenetes azután, amilyen volt a választási kampány, és ami történt a választási kampány során, ahogy ez a választójogi rendszer kialakult. Azután a Fidesz beszél arról, hogy egy mandátumába került ez a konkrét helyzet. Ez tényleg döbbenetes. Azt gondolom, nagyon sok tennivaló van egyébként a választójogi rendszer kapcsán. Csak néhány dolgot hadd említsek, erre is konkrétan reagálva. Szeretnék emlékeztetni, hogy egy televíziós társaság mutatott be egy jelenséget, pont Szabolcs megyében mutatott be buszoztatást a határon túlról. Tehát azt gondolom, a tekintetben, hogy ki hogyan és milyen módon mit lépett a választások kapcsán, szerintem önök nagyon kevés dolgot vethetnek szemére bárkinek, így a Kúriának is, amelynek nyilván a függetlenségét is sértik. Tehát nagyon sok visszaélésről érkezett hír, nagyon sok probléma van. Egyébként a Választási Iroda is jelezte, hogy sok mindenben jogszabály-módosításra van szükség. Szerintünk több mindenben, de azokban is.

Azt is mondta miniszter úr, hogy az állampolgárok számára jogaikhoz való hozzáférésüket minden tekintetben segíteni kell. Ha már választójog, azt gondolom, hogy a külföldön dolgozó, a gazdasági okokból vagy egyéb okokból külföldre menekülő magyar állampolgárok, akik magyarországi lakcímmel rendelkeznek, bizony könnyebben tudnának szavazni, ha a választójogukhoz való hozzáférést jobban segítené a magyar állam, jobban segítené a törvényhozás azzal, hogy ezt a kétharmados jogszabályt módosítaná és lehetővé tenné számukra, hogy bizony adott esetben levélben, megfelelő biztonsági körülmények között szavazhassanak.

Az idő előrehaladt, bár még nagyon sok mindent kifogásolhatnék. Nemcsak ellenzéki mivoltomból fakadóan, hanem meggyőződésből sem tudom támogatni nyilvánvalóan a miniszterjelölti küzdelemben, illetve a miniszteri kinevezésében. Nem vitatom sok dologban a szakmai elkötelezettségét, de azt kell hogy mondjam, hogy nagy összességében nyilván sok mindenben a Fidesz hatalmi érdekeinek látom a követését. Aztán majd meglátjuk. Nagyon remélem, hogy marad *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* nagyon sok minden a hírlapi kacsa kategóriájában, és abban

reménykedem, hogy a következő napokban kategorikusabban fog cáfolni miniszter úr. Köszönöm.

ELNÖK: Vitányi István alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Csak egy mondatot szeretnék Varga László képviselőtársam reagálására mondani. Igen bájos az, amikor az MSZP képviselője a választójogi törvényről beszél. *(Dr. Varga László: Miért?)* Ha emlékszik, 1994-ben úgy változtatta meg az MSZP a választójogi törvényt, hogy az összeférhetetlenséget feloldotta. *(Dr. Varga László: Akkor még kiskorú voltam. - Derültség.)* Ja, jó... Attól még emlékezhet! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Több felszólalót nem látok. Kérdezem miniszterjelölt urat, kíván-e bármire röviden reagálni a véleménykörből.

Dr. Trócsányi László reflexiói

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, csak egyetlen dologra szeretnék reagálni, azért, mert ez az Európai Ügyészség egy jó téma. En egyébként részt vettem ám azokban a vitákban, amikor arról volt szó, hogy az áfacsalások odakerüljenek az Európai Ügyészséghez vagy sem. Az áfának a 95 százaléka nemzeti hatáskörben jön be; ez az egyik. Kettő: az egyhangúsággal meghozott szabály hatáskörét módosítani lehet gyakorlatilag nem egyhangúlag. Úgyhogy itt azért van számos olyan jogi kérdés, amire azt tudom mondani, hogy amikor ezt átverték - a szó szoros értelmében -, akkor én számos ellenérvet, jogi ellenérvet elmondtam, ami azonban egy percen belül nem talált elfogadásra, hogy hogyan lehet az, hogy a hatáskörét ki lehet bővíteni egy szervezetnek már gyakorlatilag nem egyhangúlag; a szervezet felállítása egyhangú döntést igényel, azonban a hatáskört már lehet gyakorlatilag minősített többséggel módosítani. Ez azért egy nagyon érzékeny kérdés, csak szeretném mondani.

A másokra pedig: a hírlapi kacsa csak azt jelzi, hogy milyen jellegű dologról van szó. Önmagában ebbe a kategóriába tartozik a Kúria megszűnése és hasonlók - erről, kérem szépen, nincs szó.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatal kerül sor. Az országgyűlési törvény alapján a bizottság kötelezettsége, hogy az Országgyűlést írásban értesítse a meghallgatással kapcsolatos álláspontjáról. A törvény kimondja, hogy nyílt szavazással kell dönteni a tekintetben, hogy a bizottság támogatja-e és milyen arányban támogatja a miniszterjelölt úr miniszteri kinevezését. Erre a határozathozatalra fog most sor kerülni.

Kérdezem ezért a tisztelt bizottság tagjait, támogatják-e dr. Trócsányi László miniszterjelölt úr miniszteri kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzunk! Aki igen? *(Szavazás.)* Hét igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Négy nem. S tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. Megállapítom, hogy 7 igen, 4 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja dr. Trócsányi László miniszterjelölt úr igazságügyi miniszterré történő kinevezését.

Köszönöm szépen. Nagyon köszönöm miniszterjelölt úr, államtitkár hölgy és urak megjelenését. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom, és egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Dr. Trócsányi László és munkatársai távoznak)*

az ülésről. - Czunyné dr. Bertalan Judit és dr. Staudt Gábor kimennek a teremből. - Dr. Semjén Zsolt és Soltész Miklós megérkeznek az ülésre.) Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat, kérem, fáradjanak be a foyer-ból.

Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Soron következik 2. napirendi pontként dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása az Országgyűlésről szóló törvény 44. § (2) bekezdése alapján. Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt urat.

Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom miniszterjelölt urat, hogy a meghallgatás menetrendjét a bizottság már elfogadta, melynek keretében kétfordulós tárgyalást tartunk, és frakciónként 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények elhangzására. A bizottságunkban tanácskozási joggal rendelkező LMP- és Párbeszéd-frakciók adott esetben megjelent képviselői részére pedig a kérdésfeltevésre és a véleménykifejtésre 2-2 perces időt biztosított az Igazságügyi bizottság.

Most megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Dr. Semjén Zsolt expozéja

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Nagyon szépen köszönöm. Igen tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Bizottság! Abban a rendkívül kényelmes helyzetben vagyok, hogy az az egyházpolitikai világ, ami van, azt lényegében én találtam ki, Balog Zoltánnal együtt, még a kilencvenes években, és 1998-2002 között építettük fel. Aztán amikor 2002 után próbálták lebontogatni, egyébként nem sok sikerrel, akkor Salamon Lászlóval az Alkotmánybíróságnál rendre megnyertük az alkotmánybírósági beadványokat, úgyhogy meg is tudtuk védeni ezt az egész magyar egyházpolitikai modellt, amely példaértékű, hiszen a világ különböző részein is átvették. Ezért, ha megengedik, a konkrét számok előtt néhány fundamentális vonatkozást szeretnék kifejtetni, amelyen az egész egyházpolitikai rendszerünk nyugszik.

A kiindulópont az, hogy az egyház sui generis valóság. Két tökéletes társaság, societas perfecta létezik: az állam és az egyház.

Ez a két tökéletes társaság. Zárójel: abban az értelemben tökéletes, hogy a céljai eléréséhez szükséges eszközökkel mintegy önmagától rendelkezik és nem vezethető vissza a léte egy másik eredendőbb közösségre. Zárójel bezárva. Tehát ezért két sui generis valóság létezik: az állam és egyház. Ebből következően az állam és egyház vonatkozásában nem lehetséges alá-fölérendeltség, csak a legszigorúbb mellérendeltség. És az egész egyházpolitikánk ezen a fundamentumon nyugszik. Tehát az egyház sui generis valóság, societas perfecta, hiszen az egyház a létét nem az államtól veszi, a célja, ami végeredményben az üdvösség szolgálata, az ehhez való eszközeit, mint a dogmatika, kánonjog, liturgia és így tovább, nem az államtól veszi, ezért az egyház nem az állam valamely alrendszere, hanem sui generis valóság. Ez azért nagyon fontos, mert bizonyos országokban különböző szekularista ideológiáktól vezérelve az egyházat egyfajta köztestületként tekintik és besorolják az állami intézményrendszer valamely alrendszerébe. Van, ahol kitüntetett alrendszere, van, ahol megtúrt alrendszere, de ez elfogadhatatlan, mert filozófiai alapon az egyház sui generis valóság. Ezt nagyon fontos az elején tisztázni.

A másik, hogy ha megnézünk egy egyházi intézményt, mondjuk a Bethesda Gyerekkórházat, akkor az egy valóság, de két sajátos aspektusa van. Egyfelől vallásos közösség, mint vallásos közösség tekintetében az állam feladata a vallásszabadság biztosítása, hiszen az immanens világi állam nem illetékes dogmatikai, teológiai vagy filozófiai kérdésekre. Tehát amennyiben egy egyházi intézmény vallásos aspektusát tekintem, mint vallásos közösséget, a tekintetben az államnak egyetlen feladata lehet: a vallásszabadság biztosítása, hiszen az immanens világi állam nem illetékes transzcendens kérdésekben. Igen ám, de egy egyházi intézmény, mint például a Bethesda Gyermekórház vagy a Ferences Gimnázium, nem pusztán vallásos közösség, hanem egyúttal közfeladatot átvállaló intézmény is és e tekintetben az állam feladata a finanszírozás. És miután a vallásos emberek ugyanolyan adófizető polgárok, mint bárki más, a kereszténység mind szociológiailag, mind történelmileg releváns valóság, ebből kifolyólag, ha az egyház a polgárok igénye alapján közfeladatot vállal át, akkor az államnak nem lehet úgy csinálni, hogy azt mondja, hogy drága barátaim én biztosítom nektek a vallásszabadságot, ti meg tartsátok fenn az intézményeiteket, ahogy tudjátok, hanem az állami, önkormányzati intézményrendszerrel azonos módon kell finanszíroznia az egyházi intézményrendszert. Ezt nevezzük az egyenlő finanszírozás követelményének, tehát a lényeg az, hogy ha az egyház közfeladatot ellátó intézményt vállal át, akkor az államnak pontosan ugyanúgy kell finanszíroznia, mint a hasonló feladatot ellátó állami vagy önkormányzati intézményeket.

A történet tekintetében fontos megemlíteni az egyházi ingatlanrendezést. A szocializmus idején, amikor elrabolták az egyházaktól a javaikat, akkor még Isépy Tamás bátyánk dolgozta ki, nyugodjék csendesen, annak idején az ingatlan-visszaadási törvényt, amit az első Orbán-kormány idején zártunk le jogilag Fedor Tibor heroikus és hihetetlen munkájának köszönhetően. Azért az körülbelül 8000 darab ingatlant jelentett 180 milliárd forint értékben.

Fontos még a filozófiai jellegű kérdések tekintetében szólni az egy százalék kérdéséről. A lényege az, hogy a személyi jövedelemadó egy százalékáról az állampolgárok rendelkezhetnek, majd azt az állam kiegészíti az össz-jószá, most végre újra, egy százalékáig és ezt megkapják az egyházak. Ebből is végtelenített viták voltak, ezért fontos, hogy a tisztelt bizottság előtt felidézsem, hogy született meg ez az egész egyszázalékos dolog. A helyzet az, hogy ez kezdetben Bauer Tamás ötlete volt szerintem, legalábbis nekem Bauer Tamás adta elő, amikor az eredeti koncepció az volt, hogy legyen egy százalék, amiben benne vannak az egyházak, a civil szervezetek, a sportegyesületek és így tovább. Ezzel ő letudottnak vette volna, hogy mondjam, az egyházak támogatását, de legalábbis a hitéleti részt mindenképpen. Ez ebben a formában azért elfogadhatatlan, mert más valóság egy egyház, más valóság, mondjuk, egy bélyeggyűjtő egyesület. Megjegyzem, klasszikus szabadkőműves ötlet egy kategóriába rakni az egyházakat és a civil szervezeteket, mondván, hogy van, aki katolikus, van, aki református, van, aki horgász és van, aki bélyeget gyűjt. Azon túl, hogy ez egy műfajbeli tévedés, nyilván van benne egy ideológiai motiváció is. Akkor végül is a Horn-kormány megkötötte a vatikáni szerződést, amit most már használunk így, hogy vatikáni szerződés, bár teljesen helytelen, mert a magyar állam nem a Vatikánnal állapodott meg, hanem az Apostoli Szentszékkal, ami nem azonos a Vatikánnal, de most ilyen részletkérdésekbe nem bonyolódunk bele. A lényege tehát ennek az, hogy van ez az egyszázalékos szisztéma.

Mindezt csak azért mondtam el, hogy most már ez valahogy van és fenntartjuk ezt a szisztémát, vagy kiegészítést, sőt a teljes egy százalékra való kiegészítést, de látni kell azért, hogy szerintem ez az egész úgy hülyeség, ahogy van. Az első perctől kezdve

én ezen az állásponton voltam. De miután Horn Gyula megkötötte a megállapodást, onnantól kezdve már nem akartuk feszegetni a kérdést. Miért hülyeség szerintem? Azért, mert az egyház finanszírozását hozzárendeli egyfajta adónem átengedéséhez. Ezáltal a mindenkori kormány teljesen politikai beállítottságtól függetlenül ideológiájától - hogy mondjam -, gazdaságpolitikájától teszi függővé az egyház-finanszírozást. Például lehetséges olyan gazdaságpolitika, ennek én híve lennék, hogy még tovább csökkentsük az szja-t. Mondhatja egy kormány, hogy mondjuk az adóbevételeket beveszem valahonnan máshonnan, áfa vagy társasági adó vagy akármilyen, és csökkentem a személyi jövedelemadót. Következésképpen akkor az egyházak részére menő egy százalék is kevesebb. Vagy nagyon helyesen a kormány soha nem látott nagyságú családtámogatást biztosít. Igen ám, de ez mind lejön a személyi jövedelemadóból. Tehát a kormány gazdaságpolitikai, vagy társadalompolitikai lépései óhatatlanul egy egyházpolitikai vetületet kapnak. Ez egyfelől szerencsétlen, másrészt pedig az egész támogatási rendszernek egy bizonytalanságát eredményezi. Én kezdetektől fogva annak a híve voltam, hogy a GDP-hez kössük, mert akkor együtt nevetünk, együtt sírunk. Ha nő az ország gazdasági teljesítménye, akkor nő az egyházaknak juttatott támogatás, ha csökken, akkor pedig csökken, és nem függ a mindenkori kormány gazdaságpolitikájától, aminek semmi köze az egyházpolitikai vonatkozásokhoz.

Én kész vagyok akár a vatikáni vegyes bizottságban újragondolni az egészet. Nem ragaszkodunk hozzá. A nyitottság megvan bennünk, lehet újragombolni ezt az egész kérdést. Azt is lehet, miután most azért nyugvópontra jutott a dolog azért, hogy van egy valorizációs szisztéma és visszaállt arra, hogy a teljes egy százalékra kiegészítjük, ezért működhet így is. De azért mondtam el ezt az egész, kicsit hosszadalmas történetet, hogy értsék a bizottság azon tagjai, akik akkor még nem voltak ott, és azt hiszem, senki nem volt ott rajtam kívül abban az időben, meg Fedor Tiboron kívül, hogy ez történelmileg alakult így, ahogy alakult, és ezért a gyökerében van bizonyos probléma.

Az egyházi törvény vonatkozásában, amelyet nagyon helyesen az alkotmányban kétharmados törvényként rögzítettük, miután ez egy emberi jogi dolog, helyes is, hogy úgy van, a következőt fontos látni. Az eredeti törvényt még Szászfalvi László államtitkár úr idején dolgoztuk ki és noha az Alkotmánybíróság, meg az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntéséből kifolyólag az egyházalapítás része kapta a médiafigyelmet, de a helyzet az, hogy ez igen picike szelete magának az egész egyházügyi törvénynek, amely egy nagyon kidolgozott és egy nagyon időt álló mű.

Hiszen nagyon pontosan szabályozza azt, ami az évtizedek során felmerült legfontosabb kérdés volt, hogy pontosan mi a felelősségi köre egy adott egyházon belül, mondjuk, egy plébániának, egy egyházmegyének, a püspöki karnak, egy szerzetesi intézménynek a felelősségi köre hogyan van; tehát az egyházi belső jogi személynek a tekintetében, az állam és az egyház egymáshoz való viszonyulásának a kérdésében. Ezekben a kérdésekben, felelősséggel gondolom, amit akkor is mondtam, ez egy kodifikációs remekmű, és tökéletesen kiállja az idők próbáját.

Egyetlen olyan része van, amin vita van, ez a bizonyos egyházalapítási kérdés, hogy ki alapíthat egyházat. Azért kellett ehhez hozzányúlni, mert annak idején, a rendszerváltoztatás idején az akkori Országgyűlés átesett a ló másik oldalára, némileg talán érthető okokból kifolyólag, és az Állami Egyházügyi Hivatallal szembeni jogos, zsigeri ellenszenvéből kifolyólag, amikor borzalmas nehéz volt egy egyházat alapítani, ezért gyakorlatilag a társadalmi egyesületek alapítására vonatkozó szélsőlegesen liberális szabályozást hozott: gyakorlatilag száz ember, minden tartalmi kontroll nélkül, alapíthatott egyházat. Következésképpen olyan szürreális dolgok voltak, hogy

nem tudom, a Boszorkányszövetség azonos jogi státuszban volt, mondjuk, a Református Egyházzal, és az esztergomi érsek azonos státuszban volt a boszorkányegyház főboszorkányával, és százsámra voltak nyilvánvaló álegyházak. Ezt most megint az idő rövideje miatt nem akarom taglalni, de rendkívül szórakoztató és vicces dolgok vannak, ha egyébként nem lenne tragikus abból a szempontból, hogy egy csomó adóforintot elloptak részint, részint pedig áltérmezzetgyógyászok és egyebek ilyen védelem alatt visszaélhettek az emberek egészségével, és így tovább, és így tovább. Tehát ehhez mindenképpen hozzá kellett nyúlni.

Ráadásul nyilvánvaló, hogy más valóság egy sok évszázados, nagy társadalmi támogatottságú történelmi egyház, és más dolog egy tegnap kitalált vallási kísérlet. Tomka Miklóstól származik az a szerintem zseniális hasonlat, hogy azért nem fogadható el az az érvelés, hogy kérem, ez is egyház, az is egyház, ezért ugyanazon jogszabályoknak kell rájuk vonatkozni, mint ahogy nem fogadható el a józan ész alapján az, hogy közlekedési eszköz egy bicikli, meg közlekedési eszköz egy utasszállító repülőgép is, mégis nyilvánvaló örültség lenne a biciklistákat a légi közlekedés szabályainak a betartására kényszeríteni, vagy lezuhanna az a repülő, amelyik a bicikli KRESZ-szabályai alapján próbálna repülni. Tehát más valóság egy nagy, intézmények tömegét fenntartó, sok évszázados, többmilliós támogatottságú egyház, és más dolog egy tegnap kitalált vallási kísérlet. Megjegyzem egyébként, hogy a vallásszabadság az alkotmány határain belül korlátlan, függetlenül attól, hogy az illetőnek vagy az adott közösségnek van-e egyházi jogi státusza vagy nincs, hiszen az alkotmány határain belül mindenki olyan vallást talál ki magának, amelyet akar, és olyan vallást gyakorol, amelyet akar. Ehhez nem feltétlenül kell jogi státusz.

És itt még egy dolgot érdemes megfontolni: a bevett egyházak, a valós egyházak, amelyeknek történelme van, társadalmi támogatottsága van, intézményei vannak, és egy tegnap kitalált vallási kísérlet azért nem tehető egy kategóriába, mert ahogy diszkriminatív dolog azonos valóságokat különbözőképpen kezelni, ugyanúgy diszkriminatív különböző dolgokat azonosképpen kezelni. Ezért nagyon helyes, hogy a vallásszabadságot úgy kell biztosítani, hogy a valóságot figyelembe véve, az intézményrendszer fenntartó, nagy társadalmi támogatottságú egyházaknak legyen egy speciális kategóriája, és egyébként legyen lehetőség, hogy a tegnap kitalált vallási kísérletek is virágozhassanak, nyilván a súlyuknak megfelelő módon.

Harminckettő bevett egyház került elfogadásra. Hozzáteszem, megint csak a történelmi hűség kedvéért, hogy a KDNP eredeti javaslata Szászfalvi államtitkár úrral az volt, hogy a Fővárosi Bíróság jegyezze be őket, aztán különböző okok miatt ez átadásra került az utolsó pillanatban úgy, hogy az Országgyűlés ismerje el a bevett egyházakat. *(Czunyiné dr. Bertalan Judit és dr. Staudt Gábor visszajön a terembe.)* E mögött voltak egyébként bizonyos nemzetbiztonsági szempontok, mert bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelentő társulatok esetében a bíróság vélhetően nem akceptálta volna, hogy ez nemzetbiztonsági kockázatot jelent, ellenben a parlament bizottsága vagy maga az Országgyűlés ezeket a szempontokat józanabban tudta volna mérlegelni. Lényegében ezért került a törvény alapján az Országgyűlés kompetenciájába az egyházak bevett egyházként való elfogadása. Megjegyzem, egyébként nehéz megmagyarázni, ez miért nem tetszett az Emberi Jogi Bíróságnak, hiszen például a nemzetiségeket most is az Országgyűlés fogadja el, és most is az Országgyűlés dönti el, hogy melyik nemzetiség nemzetiség, és miután a nemzetiség és az egyház emberi jogi szempontból mindig párhuzamosan és együtt jár, ebből kifolyólag ha az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy mondjuk, a horvát a nemzetiség, a bunyevác pedig nem nemzetiség, ugyanúgy el fogja tudni dönteni, hogy akkor

melyik egyház egyház, és melyik, mondjuk, vallási közösség. Ezért tehát szerintem irracionális és illogikus az ezzel szembeni döntés, de ez most már van, ahogy van. Az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a döntését végrehajtjuk, és különböző megállapodások is voltak ennek a rendezésére.

Még 2010-ben jóvá kellett tenni a korábbi elmaradásokat. Például a közoktatási törvény tekintetében, a zárszámadási törvény vonatkozásában 4 milliárd forint adósság volt, s a többi, ezeket rendeztük, nem utolsósorban a szentszéki vegyes bizottság összehívásával.

Amit nagyon fontosnak tartok, az azért sokat jelez, hogy az intézményátvételek szempontjából 2010-hez képest megduplázódott az egyházi intézmények száma; a közoktatás tekintetében 6-ról fölment 13 százalékra, most 220 ezer gyerek jár egyházi iskolába; a szociális, gyermekvédelmi, s a többi intézmények tekintetében pedig 11-ről 23 százalékra. Én híve vagyok annak, hogy ha lakossági igény van, akkor természetesen az egyház átvehessen még további intézményeket. Ennek persze nyilván a korlátja az, hogy mondjuk, egy szerzetesrendet feloszlatni az tíz perc - láttuk az 1940-es évek végén -, ahhoz, hogy egy szerzetesrend újra megerősödjön, és betegápoló apácák és tanító szerzetesek legyenek, évtizedek kellenek. Ezért nyilván az intézményátvétel is olyan mértékben lehetséges, ahogy az szellemi tartalommal megtölthető. De amennyiben lakossági igény van, akkor helyes az, ha a lehetőség nyitva áll.

Fontos volt - amit szintén, nem azért mondom, én találtam ki - a kötelezően választható etika- és hitoktatás, aminek a lényege az, hogy mindenkinek kell valamilyen etikát tanulni, aztán mindenki eldönti, hogy felekezeti hit- és erkölcsant tanul, vagy pedig etikát; ugyanúgy, ahogy azon nincs vita, hogy valamilyen idegen nyelvet tanulni kell, aztán majd mindenki eldönti, hogy angolul, franciául vagy németül tanul, de valamilyen nyelven kell tanulnia. Ennek következtében, örömmel jelentem, hogy nyolc évfolyamon megy a hitoktatás, mégpedig a hitoktatók megkapják a pedagógusok átlagbére alapján a fizetésüket, és 270 ezer gyerek tanul így hittant.

A költségvetési támogatás tekintetében most nem akarom húzni itt az időt részletszámokkal. A lényeg az, hogy 2010-ben 24 milliárd volt körülbelül zusammen, amit az egyház kapott, ez most fölment körülbelül 55 milliárdra. Megjegyzem, ennek egy nagy része automatikusan megy, hiszen, ha több az iskola és oda több gyerek jár, akkor automatikusan a fejkvóta is több, és így tovább. A másik pedig, hogy az ingatlanrendezés tekintetében az örökjáradékkal rendezett ingatlanok valorizációja következtében ez az összeg mindig csak fölfelé megy, tehát ez okoz itt egy növekedést; és hogy a korábbi diszkriminációnak a megszüntetése folytán az egyházak végre megkapják az egyenlő finanszírozás alapján azt, ami jár nekik. Az elmúlt években, különösen az elmúlt év végén egy rendkívüli fejlesztéstámogatás volt, 100 milliárd forint fölötti összeggel, amivel összességében '17-ben már 180 milliárd forint volt az egyházi intézmények fejlesztésére.

Az is fontos a vidék életminősége szempontjából, hogy a kistélepülésen lévő lelkészek jövedelme is 2015-höz képest 80 százalékkal nőtt. Speciális programokat is értelemszerűen támogatunk, mint mondjuk a reformáció 500 évét 3 milliárddal, most az Eucharisztikus Kongresszust, ez mindennel együtt 25 milliárd lesz. Óvodafejlesztés 70 milliárd és így tovább. Tehát ezek mennek. Örvedetes, hogy az EU-s pályázati lehetőségek is megnyíltak. A Karitatív Tanács nagyszerűen működik, Soltész Miklós államtitkár úrnak amúgy is szívügye. Az is fontos, hogy a határon túli egyházi támogatások is ebben a vonatkozásban is felmentek, ami 2011-ben 670 millió volt, az felment most már 9 milliárd forintra. Tehát összerakva mindent: a magyar

egyházpolitikai modell működik. Azt kell mondanom, hogy most már elemében is cizelláltan, az egyházakkal egyeztetve ezeknek egy része megvalósult, mint például az ingatlanrendezés, egy része pedig nyilván az idők végezetéig alakulni fog, hiszen ahogy váltakoznak például az oktatási jogszabályok, nyilván mindig az egyenlő finanszírozásból következően az egyházi intézményekre való vonatkoztatásában át kell tárgyalni a történeteket.

Ezért az egyházakkal kötött megállapodások alapján, különös tekintettel az Apostoli Szentszékkal kötött megállapodásra, felajánljuk - amint megjön majd az új nuncius -, hogy a Szentszékkal készek vagyunk akár nemzetközi tárgyalásokat folytatni, hogy a részletkérdésekben is kiegészítsük a korábbi megállapodásokat. Megjegyzem: ennek igen jó alapot adott a református szerződés, ami számos kérdésben precíz megfogalmazást tartalmaz. Most csak egyet mondok. Például a diaszpórában élő magyar közösségek lelki gondozása tekintetében az állam által fizetett egyházi személyek menjenek ki és gondozzák a diaszpórában élő magyarságot. Miután, ha nagyon belelovalom magam, nehezen tudom abba hagyni, ezért most aszketikus önmérséklettel abba hagyom ezt a részt és készséggel válaszolok a kérdésekre.

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm miniszterjelölt úr részletes expozéját, és megnyitom a kérdéskört. Kérdezem, kíván-e a bizottság tagjai közül valaki hozzászólni. *(Arató Gergely: Csak kérdezni?)* Igen, igen, a kérdéskört nyitom meg. Arató Gergely, tessék parancsolni!

ARATÓ GERGELY (DK): Helyesen értettem-e miniszterelnök-helyettes úr szavait, hogy továbbra sem kívánja a kormány végrehajtani az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletét és nem kívánja módosítani az egyházügyi törvényt? Ezt a kodifikációs mesterművet, ahogy ön mondta, amely az Emberi Jogi Bíróság véleménye szerint éppen a vallásszabadság elvének nem felel meg.

A második kérdésem arra vonatkozik, hogy ezek szerint jónak és egyenlőnek tartja azt a finanszírozási gyakorlatot, amely például a dologi költségek tekintetében háromszoros finanszírozást juttat az egyházi iskoláknak az állami iskolákkal szemben. Nem kíván változtatni ezen a gyakorlaton sem?

Végül engedje meg, hogy az újabb kérdésem ne erre a területre vonatkozzon, hanem arra, hogy ön minden szempontból megfelel-e a miniszterelnök-helyettesi vagy miniszteri tisztségre, tudniillik azt kell kérdeznem ennek következtében öntől, hogy megfizeti-e vagy megfizette-e azt az illetéket, amit a Svédországban végrehajtott ajándékvadászat után önnek meg kellett fizetnie vagy mi erről az álláspontja. Mert a sajtónak nem kívánt erre válaszolni, talán most megtudhatjuk.

És szintén szeretném megkérdezni...

ELNÖK: Képviselőtársam, ez nem tartozik a miniszterjelölti meghallgatáshoz.

ARATÓ GERGELY (DK): A miniszterjelöltek integritása része a miniszteri alkalmasság megítélésének álláspontom szerint, de tudomásul veszem, ha elnök úr úgy véli, hogy ez nem így van. *(Dr. Semjén Zsolt: Ez volt a legértelmesebb kérdés! -)* Köszönöm szépen, igyekszem. *(Derűltség. - Dr. Semjén Zsolt: Erre rögtön válaszoljak?)*

ELNÖK: Nem! Összegyűjtjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki kérdést feltenni a miniszterjelölt úr részére. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. A kérdéskört lezárom. Megadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Semjén Zsolt válasza

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Először is két rövid megjegyzés. Az egyik az, hogy az Arató Gergely úr által elmondottak közül természetesen semmi nem igaz, még a kérdése sem igaz. Ráadásul ő az egyik fő bűnös abban, hogy 2010 előtt brutális diszkrimináció érte az egyházi intézményeket, amit egyébként az Állami Számvevőszék állapított meg, és ami alapján utólag kellett kifizetni ezt a pénzt. Tehát az egyházi intézmények diszkriminációjának egyik fő bűnöse Arató Gergely.

Most nézzük végig a három kérdését. Hogy végrehajtjuk-e az Alkotmánybíróság és az európai Emberi Jogi Bíróság ítéletét? Persze, hogy végrehajtjuk. Persze. És miután van kétharmadunk, megfelelő előkészítéssel, tárgyalásokkal el fogjuk készíteni azt a módosítást, amely megnyugtatóan ezt a kérdést rendezni fogja. Megjegyzem: az Orbán-kormány benyújtotta az erre vonatkozó javaslatát, csak az ellenzék nem volt partner benne. Megjegyzem: az ellenzék akkor is összevissza hazudozott, mert az ellenzék különböző pártjai nyolcvanhétszer esküdtek meg mindenre, ami szent, hogy támogatni fogják, aztán amikor a döntő pillanat jött, ki ezért, ki azért, ki meg azért végül is kihátráltak belőle. Tehát nem azért nem lett módosítva a kétharmados törvény, mert az Orbán-kormány ezt nem készítette el, hanem azért, mert az ellenzék ezt nem támogatta és akkor, mivel nem volt kétharmadunk, nem tudtuk módosítani.

Egyébként, megint tisztelettel adózom Soltész államtitkár úrnak, a helyzet az, hogy tárgyalásokat folytattunk ezekkel az egyházakkal, vallásos közösségekkel és nagyrészt kompromisszumos megállapodásra jutottunk úgy, hogy nagy része rendezve van, egy részén további vita van. Hát, majd elvitatkozgatunk és a szükséges módosítást a kormány el fogja készíteni.

Amiért különösen is mondom, hogy még a kérdése sem igaz, az amiatt van, hogy azt állítja, háromszor annyit kapnak az egyházi iskolák, mint az államiak. Ez természetesen szemenszedett hazugság. Egyenlő finanszírozás van. Korábban a szocialista-SZDSZ-kormány idején volt brutális diszkrimináció az egyházi intézményekkel szemben. Egyébként nem olyan bonyolult dolog, mert a költségvetési és a zárszámadási törvény, valamint tényadatok alapján és az Állami Számvevőszék adatai alapján pontosan összerakható, hogy mennyit kaptak az önkormányzatiak, államiak, mennyit az egyháziak és abból van kiszámítva, hogy mennyi kiegészítés jár. Tehát egyenlő finanszírozás van és ócska egyházellenes propagandaszöveg az, amikor azt állítják, hogy az egyházi intézmények többet kapnának.

Az abszolút témába vágó kérdése tekintetében is minden szava szemenszedett hazugság. Tehát a helyzet az, hogy nálam többet ebben a kérdésben már senki nem nyilatkozott. Amit mondtam, azt alátámasztotta mind a Mentelmi bizottság, mind az ügyészség, mind az adóhatóság. Tehát a vagyonyilatkozatba azért nem kell beírni, mert nem képviselői minőségben voltam. Következésképpen miután nem képviselői minőségben vagyok meghívva, nem kell beírni. Ha a képviselő urat meghívja, mondjuk, nyaralni egy horvátországi barátja Horvátországba, akkor azt nem fogja beírni, mert nem képviselői minőségben, hanem baráti minőségben volt. Ha ön, mondjuk, egy vitorlás szövetség tagja és meghívják egy vitorlás versenyre, akkor nem fogja beírni, mert nem képviselői minőségben volt ott, hanem vitorlás minőségben. Tehát képviselői minőségben nem kaptam meghívást,

következésképpen a vagyonyilatkozatomba nem kell beírni. A NAV pedig megállapította, hogy sem adó-, sem illetékkötelezettsége nincs. Miután az adóhatóságtól kezdve ezt mindenki megállapította, ezért a kérdésében megfogalmazott állítás nem igaz. Tehát még egyszer: mindenben abszolút a törvényességnek és a korrektségnek megfelelően jártam el.

Azt pedig azért meg kell mondanom, kihúszom magam, hogy ha összességében ennyivel sikerül támadni, azért ez egy nagy megerősítés. Hogy mondjam? Köszönöm az elismerést.

ELNÖK: Köszönjük, miniszterjelölt úr. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Varga-Damm Andrea jelentkezik.)* Varga-Damm Andrea, tessék parancsolni!

Vélemények

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy ezekhez az utóbbi mondataihoz bizonyos kommentárt fűzzek.

Őn egy egyházi ember, egy kereszténydemokrata pártnak a vezetője, és én azt gondolom, az önmagában a közéletünkben elég sok visszásságot szül, hogy az elmúlt nyolcévi tevékenységében, az ön politikai tevékenységében leginkább és legsúlyosabban a vadászathoz való viszonya csúcsosodott ki, és nem az egyházi, karitatív, érzelmi, szociális attitűdje vagy magatartása vagy tevékenysége, hanem az ehhez a, hogy úgy mondjam, közösségi tevékenységhez való viszonya. Szerényen megjegyzem, én mindig a vadnak drukkolok. Úgy érzem, hogy az elmúlt nyolc évben önnek bőségesen lett volna módja arra, hogy a társadalomban, különösen az eredeti foglalkozása és az, azt kell mondjam, tizenévekkel ezelőtti személyes elismertsége fundamentumaira olyanfajta közéleti tevékenységet és olyanfajta kormányzati tevékenységet építhetett volna, ami nem egy ilyen, a társadalom igen széles rétegei számára vagy szemében nem pozitív tevékenységhez kapcsolódik. Ezt csak szerényen az elején meg szerettem volna jegyezni.

Soha nem szabad elvonatkoztatnunk az adott társadalmunk valódi véleményétől, gondolataitól akkor, amikor a politika porondján szeretnénk valamilyen kérdést megtárgyalni, következtetéseket levonni, megvizsgálni, hogy helyénvaló volt-e a tevékenységünk. 2017-ben egy nemzetközi felmérés zajlott a vonatkozásban, hogy a társadalmakban, különösen a modern társadalmakban a vallásosság, a kereszténységhez való kötődés, egyáltalán az istenhit miként alakul, miként áll; 2017-ben ezt a kutatást közzétették, és hogy őszinte legyek, igencsak megrendültem általa. Mert ez a kutatás kimondta, hogy a magyar társadalom 2017-ben kevésbé volt vallásos, mint a szocialista rendszer utolsó időszakában. Én azt gondolom, nagyon-nagyon sokat tett a magyar politika azért, hogy ez idáig jutott. Ez a kutatás azt is megállapította, hogy tízből hat ember vallásos, de érdekes módon a vallásos emberek fele igencsak ellenzi azt, hogy a politika oly mértékében szűrődött be az egyházak életébe és az egyházak retorikájába, ami nem helyénvaló. Én magam is azt mondom, hogy az egyházaknak az oktatásban, a szociális területen, a lelkiességben, az emberek elhagyatottságának ügyeiben igenis erőteljesen benne kell lenni, hiszen ez egy olyan intézményrendszer minden vallást illetően Magyarországon, amely e tevékenységének örülnünk kell, ha van, és minden tekintetben támogatni kell. De az is tény és az emberek erről is számot adtak, hogy az egyházak, különösen azóta, amióta jelentősen magasabb a finanszírozásuk, igen erőteljesen átpolitizálódtak, és az éppen aktuális hatalmon lévő kormánypártok irányában napról napra megmutatják

ebbéli álláspontjukat. Meg kell mondjam, ezt sajnos magam is tapasztalom a mindennapokban azokban a templomokban, ahova én járok. Azt is szeretném megjegyezni, hogy ennek a kormánynak, amely kereszténydemokráciát hirdetett most éppen pár nappal ezelőtt miniszterelnök úr parlamenti felszólalásában, igenis még inkább óvatosnak kellene lennie abban, hogy ez az átpolitizálódás ilyen rendkívül transzparensen jelenjen meg, és ennyire a társadalom álláspontja efelé forduljon.

A másik kérdés az egyházak alapítása és az egyházak Országgyűlés általi elismerése. Ön a nemzetiségekkel hasonlította össze, egyáltalán a nemzetiségek magyarországi működésének megteremtésével hasonlította össze, de ez nem lehetséges. Megmondom, miért nem. Azért nem, mert a népszámlálások alkalmával a polgáraink az egyházukhoz vagy vallásukhoz való kötődésük alapján, illetve bocsánat, nemzetiségekhez való tartozásuk alapján alakul ki az, hogy egyáltalán Magyarországon bármely nemzetiség elismerésre kerüljön. Tehát maguk a polgárok hozzák meg azokat a döntéseket, teszik meg azokat a nyilatkozatokat, amelyek alapján a jogszabály meghatározza, hogy nemzetiségként milyen populációnak az ahhoz való tartozása alapozza meg azt, hogy nemzetiségeket el kell ismerni, nemzetiségeknek képviselője legyen, önkormányzata legyen, és a magyar parlamentben is szószólóik vagy képviselőik legyenek. Az egyházakkal kapcsolatos jogszabály abszolút felülről jövő, teljes mértékben egy olyanfajta, az aktuális kormányzópárt egyházi szimpátiáihoz kötődött - legalábbis amikor a történelmi egyházak elismerése zajlott -, ami, úgy ítéljük meg, hogy nem volt helyénvaló. Abban is igaza van, hogy a boszorkányüldözők ne legyenek elismert egyházak, ez nem is kérdés. Viszont úgy gondoljuk mi magunk, hogy átesett a ló másik oldalára a magyar kormány és ezáltal kényszerűen a magyar parlament, hiszen a döntést ő hozta meg. És meg kell hogy mondjam, jelen voltam magam is például az egyik történelmi egyházként elismert társaságnál, akik igen erőteljesen a rendszerváltozás után jöttek létre: név szerinti szavazás volt azért a parlamentben, mert a Jobbik kezdeményezte, hiszen elképesztő volt az egyik egyházat egy katolikus, egy református, egy evangélikus, egy baptista egyház mellé odatenni történelmi egyháznak.

Mi úgy ítéljük meg, hogy ma igen erőteljesen a politikai befolyás határozza meg azt, hogy valakik egyházként milyen támogatásokat kapnak, egyáltalán már az egyházként való elismerésnek is ez volt a folyamata. És én úgy ítélem meg, hogy ebben önnek lett volna igen erőteljes szerepe a tekintetben, hogy ez valóban azon elvek szerint folyjék, amit ön itt előadott nekünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki véleményt megfogalmazni. Tessék parancsolni! Varga László képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Eredetileg nem terveztem szólni, mert azt is mondhatnám, hogy tulajdonképpen egy világ választ el minket; nagyon másképp látjuk az ország előtt álló kihívásokat, a legfőbb feladatokat, nagyon más emberek is vagyunk természetesen. Én azt gondolom, nyilván nem fogja önt meglepetésként érni, hogy én nem fogom támogatni a miniszteri kinevezését; ezt talán fel is tudja dolgozni. *(Dr. Semjén Zsolt: Megnyugtatom.)* Ugyanakkor néhány dologban hadd mondjak mégis véleményt, mert talán megfontolja itt a munkája során - aztán meglátjuk.

Először is, Varga-Damm Andreával abban a tekintetben mindenképpen egyetértetek, hogy az elmúlt években egyre erősödően lehet azt látni, hogy a politika valóban beszívárgott olyan területekre az egyházak kapcsán, ami nem szerencsés. Nagyon sok ember fordult hozzám abban a tekintetben, hogy adott esetben

templomokban olyan típusú politikai megnyilvánulásokat tapasztal, ami nem szerencsés személyesen a számára. Ez egy hívő ember számára, adott esetben választások előtt direkt politikai megnyilvánulások nyilvánvalóan nagyon komoly visszatetszést kelthetnek. Szerintem tudnának önök úgy politizálni, hogy ezeknek a terepe szűküljön.

Amit még el szeretnék mondani, az kifejezetten miskolci, kelet-magyarországi tapasztalat, és az egyházi oktatási intézményekkel kapcsolatos. Szerintem nagyon komoly visszatetszést kelt a társadalomban két típusú jelenség, és az ezektől való tartózkodásra hívnám fel a figyelmet vagy kérdezném a véleményét; persze túl vagyunk már a kérdéseken, de talán így is megoldható. Egyrészt az év végi pénzmaradványok kapcsán komoly források, ha jól emlékszem, nagyjából 80 milliárd körüli forrás került elköltésre, pontosabban odaítélésre oktatási intézmények felújítása kapcsán, de itt kizárólag egyházi oktatási intézmények kerültek megnevezésre, amennyiben nem csálnak az emlékeim. Én nem tartom szerencsésnek azt, hogy egyre inkább, különösen Kelet-Magyarországon ilyen oktatási intézmények kerülnek felújításra. Szerintem a világi oktatási intézmények szerepének gyengülésével is jár ez a folyamat. Egyfajta kiegyenlítődést kellene ebben tenni a következő években. Én ezt nem tartom szerencsésnek. Kérdezném tehát, hogy tudnának-e úgy politizálni, tudna-e úgy váltani miniszter úr, hogy ebben a tekintetben megkapják a világi intézmények is azt, ami nekik jár.

Tehát Arató képviselőtársam már utalt erre. Nyilván elég indulatosan reagált rá. Szerintem ez nem szükséges. Láthatnak különböző dolgokat másképpen. Ezt én is másképpen látom.

Itt egy második, nagyon komoly problémára hívnám fel a figyelmet, mégpedig a körzetes feladatokra. Előrebocsátanék azonban még valamit. Szerintem fontos értéke a magyar oktatásnak, hogy nagyon sokszínű egyházi intézmények vannak és egyébként vállalnak szerepet a fiatalok nevelésében. Rendben van. De azt gondolom, különösen olyan területeken, ahol szűk a választék vagy nincs például a szülők előtt ilyen-olyan okokból, ott nem vállalnak megfelelően körzetes feladatokat ezek az intézmények. Mondhatnék miskolci példákat is, adott esetben földrajzilag közel levő intézmények kapcsán is. Szerintem szerencsés volna olyan jogszabályi környezetet kialakítani, amely az egyházi intézményeket nagyobb szerepvállalásra ösztönözné az oktatás terén, különösen az ország hátrányos helyzetű térségeiben. Bizony nem egyfajta válogatás történne a potenciális jelentkezők között az egyházi intézmények részéről, előfordul ilyen is, hanem bizony jobban bevállalnának az egyházi intézmények olyan szerepet, amely a felzárkóztatás, a hátrányos helyzetűek kapcsán fontos volna kiegyenlítve ezáltal talán az intézmények között ennek kapcsán megfogalmazható terheket és egyéb feladatokat. Azt hiszem, elég szofisztikált volt, amit elmondtam. Én látok ebben problémákat Miskolcon.

Még egyszer: nem tudom támogatni a miniszteri kinevezését, de nyilván nem fogja ez meglepni. Az átpolitizáltság kapcsán, a fejlesztési pénzek elosztása kapcsán, az oktatási intézmények tekintetében és a körzetes feladatok, a szociális problémák kezelése kapcsán nagyon komoly problémákat látok. Ez nagyon rossz irányba vezetett az elmúlt években, nagyon sok szülőt fordított úgy egyházi intézmények felé, hogy nem biztos, hogy ez hitbéli meggyőződésből következett be, hanem mert egész egyszerűen látja, hogy két szomszéd intézmény közül melyik az, amely az elmúlt években nagyobb támogatást kapott. Szerintem legalább akkora érték a világi oktatás is és a következő évek nagy feladatának én azt tartanám az önök helyében, hogy ott is ugyanezeket a körülményeket megkapják a gyerekek. Köszönöm.

ELNÖK: Bajkai István képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): *(A képviselő mikrofonja nincs bekapcsolva.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! *(A mikrofon bekapcsolása után:)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Engedjék meg, hogy kis rövid zenei bevezetővel kezdjem a mondatom, igazából Arató Gergely képviselő úrnak szólnak elsősorban ezek a mondataim. Bár hatéves korom óta foglalkozom zenével, hosszú időbe telt, amíg Wagnerhez - úgymond - eljutottam, vagy sokat gondolkodtam a zenei mondanivalóján. Az egyik legnagyobb hatású műve a Siegfried című fantasztikus műve. Ennek van egy fontos gondolata. Az ember életében az egyik legfontosabb tanulság, hogy felismerje, mi van a másik ember gondolatai vagy éppen hazug szavai mögött.

Most is tudjuk, mindig tudjuk, hogy milyen nehéz felismerni a valóságot, mikor van valódi mondanivaló és mikor van mondanivaló hiánya, vagy a mondanivaló mögött egy egészen más szándék. Azokból a kérdésekből, amelyeket a képviselő úr feltett, nyilvánvalóan egy valami egészen biztossá vált: hogy nem a bizottsági ülés napirendje érdekli elsősorban, vagy nem a miniszterjelölt úrral kapcsolatos kérdések motiválják és nem is a miniszterjelölt úrral kapcsolatban fogalmazta meg a kérdéseit, hanem a kereszténydemokráciával szemben. Tehát számára nem az a kérdés, hogy a miniszterjelölt úrnak mik az egyes kérdések kapcsán a nézetei vagy éppen elméleti, jogelméleti, keresztényelméleti munkássága hogyan és mit fog át, illetve mik a konkrét elképzelései, hanem a problémája a kereszténydemokrácia, a keresztény alapú gondolkodás egy olyan társadalomban, ahol a vallási közösségek értékek. Számára ez a legnagyobb probléma, ezért is mondhatnám, hogy számomra most siegfriedi vagy wagneri értelemben - hála istennek - nem kellett gondolkodni, hogy mi van a valódi kérdések mögött, mert nagyrészt nyilvánvalóan kijött, kikerkezett.

A másik, csak rövid megjegyzésem, igazából az, hogy amikor valaki tényként közöl valamit és úgy teszi fel a kérdést, hogy miniszterjelölt úr megfizette-e az illetéket, az azt jelenti, hogy van mögötte valamifajta tudás, hogy illetéket kellett volna fizetnie. Ugye, nem kellett illetéket fizetnie, illetékjogi határozat nincs és az illetéktörvény hatálya alá sem esik és a személyi jövedelemadó hatálya alá sem tartozik. Ezt a miniszter úr egyébként az ön számára elmondta. Ez mindig azt jelenti, hogy ha valaki nem jó kérdést tesz fel vagy csúsztat, az egyfajta bűn, legalábbis keresztényi erkölcsi értelemben az én fogalmaim szerint.

Ugyanakkor csak azt szeretném támogatólag elmondani miniszter úr expozéja kapcsán, hogy valóban a GDP-alapú megközelítés egyházi és vallási közösségek finanszírozásában egy természetesebb, úgy is fogalmazhatnám, hogy keresztényibb megközelítés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vigh László képviselőtársunknak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szeretnék köszönetet mondani a miniszter úrnak a nemzetpolitika területén kifejtett tevékenységéért, hiszen egymillió új magyar állampolgár tette le az esküt, és ebben a miniszter úrnak óriási munkája volt.

Abban igazat adok Varga képviselő úrnak, hogy egy világ választ el bennünket. Ha konkrét számokra ezt le szeretném fordítani, elmondhatnám, hogy miránk, a kereszténykonzervatív értékrendet valló emberekre 2,8 millió ember szavazott, ez 133

mandátumot jelent. Önökre 15 mandátumot jutott. Valóban egy világ választ el bennünket.

ELNÖK: Vitányi István alelnök úrnak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Még egy mondat! Természetesen a Fidesz-KDNP támogatja miniszterjelölt úr kinevezését. Köszönöm szépen

ELNÖK: Vitányi István alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Csak egy mondatot megint. Most már felnőtt korú Varga László képviselőtársamnak mondanám (*Derültség.*), hogy én magam is a keleti végekről származom. Onnan vagyok immár húsz éve képviselő. Én nem tapasztaltam volna, hogy az egyházi intézmények fenntartására több pénz fordulna, mint az állami intézményekre. Sőt. Sőt! Az én környezetemben ez nem jellemző. Tehát ezzel csak azt akarom mondani, hogy az lehet, hogy Miskolc egyedi, különleges példa, de országosan, illetve a keleti végekre ez nem jellemző. Köszönöm szépen. (*Dr. Varga László közbeszólása.*)

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Dr. Varga László jelentkezik.*) Tessék parancsolni, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Egy iskolára felhívnam én is a figyelmet, amely egyházi fenntartású, egyébként református és szerintem nagyon sok pénzt el lehetne költeni a felújításra, ez a parasznyai általános iskola. Csak azért mondom, hogy legyen egy ilyen értelme is ennek a meghallgatásnak. Szerintem ott jó helye lenne a felújításra költött pénznek.

De nem ez a felszólalásom fő tárgya, hanem hogy reagáljak Vitányi képviselő úr szavaira és pontosítsak. Miskolcon azt tapasztalom, hogy nagyon sok olyan felújítás történt egyházi intézményekben, amilyen elmaradt például az állam által fenntartott intézményrendszerben, és amikor arra utaltam, hogy a szociális problémák kezeléséből mélyebben kivehetné a részét az egyházi intézmény, akkor egy olyan jelenségre hívom fel a figyelmet, amely szerintem erősödni fog Kelet-Magyarországon. Ha ugyanis a körzetes feladatokból nem vállal az egyházi intézmény, akkor sokkal jobban rázúdul az állami intézményre a szociális problémák és egyéb társadalmi problémák kezelése, ezáltal a szülők egy része úgy dönt, hogy viszi olyan helyre a gyermekét, ahol egyébként is jobbak a körülmények. Nem biztos, hogy a vallási meggyőződése miatt, hanem mert lehet, hogy oda több pénz jut felújításra és egyéb ügyekre. Az egyházi iskola e tekintetben, legalábbis én látok ilyen jelenséget, válogat a gyermekek között. (*Az elnök a pohár megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) Akkor ezek szerint lejárt az időm. Tehát ebben pontosítanám. Én látok ilyen jelenséget. Szerintem ez elképesztő aránytalanságokhoz vezethet és az állami intézményrendszer leépüléséhez. Én ezt meg nem szeretném. Köszönöm.

ELNÖK: Mivel további véleménymegfogalmazó személy jelentkezését nem látom, kérdezem a miniszterjelölt urat, hogy a véleménykörben elhangzottakra kíván-e röviden reagálni. (*Dr. Semjén Zsolt igent int.*) Úgy látom, igen. Tessék parancsolni!

Dr. Semjén Zsolt reflexiói

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Szeretném megköszönni a meglátásokat, a kérdéseket, hozzászólásokat.

Először Varga-Damm Andrea meglátásaira hadd mondjak két mondatot. Ha jól értem, azt mondja, hogy túl sokat foglalkozom vadászattal. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem ezt mondtam! Ebben csúcsosodott ki.)* Igen. Számomra ez bizonyos szempontból megtisztelő, de a helyzet az, hogy az az egyházpolitikai mű, amely mégiscsak az én bábáskodásommal megszületett, ennek alapján iksz-száz és ezer egyházi intézmény van, több százezer gyerek jár egyházi intézménybe.

Az a magyar modell, amelyet itt 1998-2002 között létrehoztunk, szentszéki mércével is példaértékű. És akkor még nem beszéltünk olyanokról, mint az üldözött keresztények támogatása, és így tovább, meg olyanokról, mint Szent Istvánnak bizánci szentté avatása, és így tovább. Tehát azt gondolom, hogy ha egy picit tetszik tanulmányozni az egyházpolitikai munkásságomat, azért leraktam egy-két maradandó dolgot. A nemzetpolitika tekintetében is - valóban, egymillió új magyar állampolgár van - az egész nemzetpolitikai rendszert azért mégiscsak valahogy összeraktam.

A helyzet az, hogy a vadászat vonatkozásában ez körülbelül az egy százaléka az időmnek, ami kifejezetten a szabadidőmet jelenti. De azért ebben is csináltam néhány dolgot, mert például azzal a vadászati törvénnyel, amelyet az Országgyűlés elfogadott, és Bajorországtól Csehorszáig a magyar szabályozást tekintik etalonnak, ott azért leraktunk valamit az asztalra, például a tájegységi fővadászoknak a rendszerével. Vagy hogy még egy dolgot mondjak, 2021-ben lesz a vadászati világkiállítás: az egy hasonlóan grandiózus dolog lesz, mint az 1971-es vadászati világkiállítás, ami nemzetpolitikai szempontból is és nemzetpropaganda szempontjából is egy óriási jelentőségű dolog. S egyébként nem véletlen, hogy „Egy a természettel” lesz a címe, hiszen a természetre helyezük a hangsúlyt.

Amit képviselő asszony mond, azt én elfogadom, hogy a társadalomnak egy része szimpatizál a vadászattal, egy része nem szimpatizál a vadászattal. Én ezt nagyon szívesen megvitatom bármikor, mert kedvenc témáim egyike, hogy mi a helyzet a vadászattal úgy általában, de az a helyzet, hogy a vadászat része a világ rendjének, része a magyar kultúrának, hagyománynak. És egyébként, nem tudom, ön vegetáriánus? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem.)* Akkor köszönöm. Akkor a helyzet az, hogy szívesen küldök egy kis vadhúst, ha tetszik szeretni. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólására:)* De nyugodtan, ez egy igen érdekes kérdés! *(Dr. Varga-Damm Andrea, hangosítás nélkül: Ez az egész vadászathoz kapcsolódó dzsentrifititúd ellenszenves.)* Én ezt megértem. *(Dr. Varga-Damm Andrea, hangosítás nélkül: Én mindig is rosszul voltam attól a viselkedéskultúrától vagy kulturálatlanságtól... - Közbeszólások.)* Igen, és most mire tetszik gondolni a dzsentrifititással? Gróf Széchenyi Zsigmondra? Kittenberger Kálmánra? Fekete Istvánra? *(Dr. Varga-Damm Andrea folyamatosan közbeszól.)* Sütő Andrásra? Wass Albertre?

ELNÖK: Képviselő asszony, kérem szépen!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Erre meg csak egyetlenegy dolgot hadd mondjak, megpróbálom megvilágítani a dolgot. Van például a bor, mint olyan. Vitathatatlanul van borkultúra; mondjuk, Tokajban egy pincelátogatás és borkóstoló a gasztronómiának és a borászatnak egy csúcspontja. És kétségkívül van a hótérsegen az árok szélén magát összehányt részeg. Mind a kettő a borhoz

kapcsolódik, csak semmi köze egyiknek a másikhoz. Ugyanúgy, ahogy nem sok köze van Széchenyi Zsigmondnak, mondjuk, a Czinege elvtárshoz; itt is persze, a vadászat tekintetében is, mint az élet minden területén van ilyen is, olyan is. De általában azt mondani, hogy a vadászat önmagában valami borzasztó dolog, ez ellen tiltakoznék. Mert a vadászat része a magyar történelemnek, a magyar kultúrának. Én családirag is kötődöm a vadászathoz. Én, ellentétben más politikusokkal, nem titokban vadászok, hanem én vagyok az Országos Magyar Vadászati Védegylet elnöke; én kiállok, és elmondom, hogy igen, én vadászok, és az én életemnek része a vadászat. És miután én felvállalom a vadászatot, többet tettem a magyar vadászatért és a magyar vadásztársadalomért, mint előttem bárki más. S egyébként büszke vagyok arra, hogy ebben, mondjuk, olyan segítők lehetnek, mint például Bárándy Péter miniszter úr. És most csak azért nem akarok jobbikos vagy Jobbikhoz kötődő embereket mondani, mert nem akarom őket kellemetlen helyzetbe hozni, de a helyzet az, hogy a politikai beállítottságtól függetlenül a társadalomnak minden szegmensében vannak, akik vadásznak, és azt gondolom, az ő tisztességüket és emberi becsületüket nem szabad kétségbe vonni. És mondom, nagyon nagy dolog lesz a '21-es vadászati világkiállítás.

A kérdésének a tartalmi részére térve... - meg ha esetleg Simicska urat megkérdezi, ő is elmondhatja, hogy vadászik, mint ezt bizonyára tudja. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Azzal sem értenék egyet.)* Akkor megnyugszom, hogy nem...

ELNÖK: Nem kontradiktórius, hanem most már csak miniszterjelölt úrnak van hozzászólási jogosultsága. Köszönöm.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Köszönöm, elfogadom. Tehát: miután nekem szakmám, hadd mondjam, hogy ezekkel a vallásszociológiai kutatásokkal nagyon óvatosan kell bánni. Ugyanis nagyon nehéz pontosan megmondani, hogy a vallással kapcsolatban mit mérünk. Mert más dolog a személyes hit, a személyes istenkapcsolat; tehát nekem a személyes abszolútummal való viszonyom nem független, de más természetű dolog, mint mondjuk, a keresztény civilizációhoz való kötődésem. Tehát nagyon nehéz elkülöníteni azt, hogy mi az, ami a személyes hit, és mi az, ami ezzel a kultúrával, ezzel a civilizációval való kapcsolatot jelent. Tehát amit ön mond, két felmérést idéz, tudnék fejből pontosan az ellenkezőjére nagyszámú felmérést idézni. Sőt, egyébként az a vallásszociológiai felfogás, hogy a szekularizáció irányába megy a világ, az egy tegnapelőtti lemez. A valóság az, hogy sokkal inkább arról van szó, hogy egy vallási reneszánsz van, és egyre többen fordulnak a transzcendencia iránt, aminek persze mindig vannak vadhajtásai is. De ezt csak úgy zárójelben mondom, az egy nagyon bonyolult kérdés, hogy Magyarország, úgy általában a világ a vallás szempontjából a szekularizáció irányába megy vagy pedig egy vallási reneszánsz irányába. Úgyhogy csak annyit szeretnék mondani, hogy ezt azért nagyon óvatosan kell kezelni.

Az egyház és a politika tekintetében fontos itt azért az alapokat tisztába tenni. Az egyházaknak a saját hitletéteményük alapján, végeredményben az evangéliumból következőleg, üzenetük van a tudományhoz, a művészethez és a társadalomhoz is. A katolikus egyházban ez a társadalomhoz való üzenet az egyház társadalmi tanítása, a szociális enciklikák. Protestáns kiadásban ezt társadalometikának hívják. Tehát az egyház, miután benne él a világban, következőképpen társadalmi kérdések tekintetében tanítást ad. És a világban élő keresztényeknek a feladata az, hogy ezt a tanítást, mintegy aprópénzre váltva, megvalósítsák a mindennapi életben. Tehát azzal a mondattal, hogy az egyház ne politizáljon, két apró probléma van. Ez részint az egyház egyik alapvető szabadságát venné el, másfelől pedig ki az egyház: mi vagyunk

az egyház. Tehát mi az, hogy az egyházak ne politizáljanak? Az egyház meghirdeti a maga társadalmi tanítását, és a világban élő keresztények ezt megpróbálják akár a pártpolitikában is megvalósítani, az egyház tanítása és a lelkiismeretük szerint. Ha egy pap, egy lelkész pártpolitikai vizekre téved, ez akkor is egyedül és kizárólag a püspökére tartozik, nem pedig a magyar államra vagy nem pedig a politikai pártokra. Egy papi foglalkozást űző személynek - hogy így mondjam - pontosan ugyanolyan állampolgári joga, hogy a politikai véleményét kifejtse, mint önnek vagy nekem. Tehát ezt sem a magyar állam, sem egy politikai párt, sem a politikai pártok összessége nem mondhatja meg sem egy egyháznak, sem pedig egy egyházi személynek, hogy ő politizál vagy nem politizál. Ez kizárólag az egyházra tartozik, és az adott egyházi személy is ha direkt pártpolitikára téved, azt majd a saját püspökével megbeszéli. De az egyház szabadságába az beletartozik, hogy társadalmi kérdésekben is kifejtse a véleményét. Ez a legrosszabb időket idézi, amikor az állam meg akarta mondani az egyháznak, hogy mely kérdésekben szólhat meg. Olyan kérdésben szólal meg, amilyenben akar.

S itt áttérnék a Varga László képviselő úr által elmondottakra, akivel egyébként bizonyos részeken sok mindenben egyetértek, csak még ennek a vonatkozásában: drága képviselő úr, amikor Donáth László itt ült a Szocialista Párt padsoraiban, és önfeledten politizált evangélikus lelkészként, akkor ezt nem érezték problémának? Iványi volt képviselő úr, lelkész úr, Iványi Gábor is önfeledten politizált. *(Közbeszólásra:)* Nem volt képviselő? Dehogynem! SZDSZ-es képviselő volt! *(Dr. Varga László és dr. Varga-Damm Andrea folyamatosan közbeszólnak.)*

ELNÖK: Csak miniszterjelölt úrnál van a szó, kérem szépen ezt figyelemben tartani! Ha kérdést tesz fel az önök irányában, az költői kérdés. Köszönöm. *(Derűltség.)*

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Igen, akkor a költői kérdésre válaszolva, természetesen, például Iványi Gábor a gyülekezetében, a közéletben, annak idején, azt hiszem, SZDSZ-es képviselőként itt, a parlamentben az élet minden létező területén politizált. Nem hiszem, hogy Donáth nagytiszteletű úr ne politizált volna a saját gyülekezetében. Akkor meg mérjünk egyenlő mércével, mindenki söprögessen a saját háza táján! Én egyébként azt mondom, hogy az az egyház szabadsága, az egyház eldönti, hogy részt vesz-e a közéletben vagy nem. Csak az adott egyházi személynek azt kell felmérnie, hogy ha kilép a szoroson vett egyházi védősáncok mögül és kilép a pártpolitika színterére, akkor nyilván nem az egyházas világban szokott - hogy mondjam - harctérre érkezik, hanem a politikai harc területeire érkezik.

Varga László képviselő úr még beszélt arról, hogy az év végén kétségkívül nagyon nagy összegű oktatási intézményi támogatás volt. De, képviselő úr, ha figyelembe veszem azt, hogy az EU-s forrásokból definitíve ki voltak zárva oly sokáig az egyházi intézmények, akkor azt kell mondanom, hogy még mindig nincs kibalanszírozva az a korábbi diszkrimináció, amit az egyházi intézmények évtizedeken keresztül voltak kénytelenek elszenvedni, mert egyébként vállalhatatlan okból, ideológiai okokból kifolyólag per definitionem ki voltak zárva abból, hogy ők EU-s forrásra pályázhatnak. Kérdezem, hogy miért, milyen alapon. Miért? Az egyházi iskolába járó gyerek és annak a szülei nem jogosultak EU-s támogatásra? Tehát abban szívesen partner vagyok, hogy az egyenlő finanszírozás jegyében tekintsük át az egészet és nagyon komolyan azt gondolom, hogy ha mindent beleszámolok, az EU-s pénzeket és így tovább, akkor az egyházi intézmények még mindig hátrányban vannak. A konkrét javaslat tekintetében pedig szívesen vagyok partner, részint pedig abban

minden segítséget megadok az egyházi intézményeknek, hogy hátrányos térségekben hátrányos gyerekek tekintetében is nagyobb szerepet vállaljanak.

Most nem akarom erre elvinni a vitát, de voltam a Huszár-telepi iskolában, és az sem az egyház szolgálata miatt szakadt félbe, hanem külső nyomásra. Egyébként azt gondolom, hogy ha valaki például a cigányság felemelése tekintetében nagy szerepet vállalt és egyébként szerintem nagyon nagy lehetőségek vannak benne, azok pont az egyházi intézmények. Például e tekintetben valóban van olyan szegmense a társadalomnak, amelynek a felemelkedése tekintetében az egyházi intézményeknek tényleg nagyobb szerepe lehetne. Kötelezni nem lehet őket, de biztatni és ehhez feltételeket biztosítani igenis lehet, és ebben partner vagyok. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt úr. Határozathozatalra kerül sor ismételten nyílt szavazással. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt úr tárca nélküli miniszterre történő kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja! *(Szavazás.)* Ki nem? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen, 4 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt úr tárca nélküli miniszterre történő kinevezését.

Nagyon szépen köszönöm miniszterjelölt úrnak a megjelenést. Ezzel a második napirendi pontot lezárom. A következő napirendi pontunk tárgyalása előtt 13 óráig szünetet rendelék el. Kérem, hogy a meghallgatások zökkenőmentes folytatása érdekében pontosan szíveskedjenek visszaérkezni. Köszönöm. *(Dr. Semjén Zsolt és Soltész Miklós távoznak az ülésről.)*

(Szünet: 12.24-13.04)

Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: *(Rogán Antal és Dömötör Csaba megérkezik az ülésre. - A szünetben Demeter Zoltán és dr. Becsó Károly kimegy a teremből.)* Az Igazságügyi bizottság folytatja az ülést a szünet után.

Soron következik 3. napirendi pontként Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása az Országgyűlésről szóló törvény 44. § (2) bekezdése alapján.

Tisztelettel köszöntöm Rogán Antal miniszterjelölt urat és Dömötör Csaba államtitkár urat. Mielőtt megadnám a szót miniszterjelölt úrnak, tájékoztatom, hogy a meghallgatás menetrendjét a bizottság már elfogadta, melynek keretében kétfordulós tárgyalást tartunk, és frakciónként 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények elhangzására. A bizottságunkban tanácskozási joggal nem rendelkező LMP- és Párbeszéd-frakciók megjelent képviselői részére pedig 2-2 percet biztosított a bizottság, mindkettőre együttesen.

Most pedig megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Rogán Antal expozéja

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy ez ma a második bizottsági meghallgatás, és a Gazdasági bizottság ülésén vannak olyan feladatkörei a kabinetirodának, amiről részletesen beszéltem, ezért ha megengedik, akkor a turizmussal összefüggő kérdésekre itt az Igazságügyi bizottság ülésén nem térnék ki. Kivéve, ha van ezzel kapcsolatos kérdés, akkor szívesen megteszem, de általában az expozé keretében ezt nem tenném meg; ott szerintem ezt elég részletesen és viszonylag alaposan megvitattuk.

A Miniszterelnöki Kabinetiroda miniszterjelöltjeként vagyok tehát itt önök előtt. A Miniszterelnöki Kabinetiroda a miniszterelnök politikai munkaszervezete. Az elmúlt két és fél évben itt az Igazságügyi bizottságban már nemegyszer beszéltünk a teendőinkről, a feladatainkról, tehát ez az önök számára nem nagy újdonság. Nyilvánvaló, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodának az elsődleges feladata az volt eddig is és a jövőben is az lesz, hogy mindenben segítse a miniszterelnök munkáját. Mi a miniszterelnök utasításai, útmutatása alapján járunk el, és leginkább politikai koordinációs feladatot látunk el a kormányon belül és értelemszerűen a közigazgatáson belül is, és természetesen a kabinetiroda minden kiemelt ügyben közreműködik. Ez eddig is így volt, hiszen nem egy alkalommal tettünk le olyan előterjesztést a kormány asztalára, amelynek aztán a szakmai továbbgondolása már más tárcák feladata volt; gondolok itt például az otthonteremtésre, de akár a turizmus új irányítási rendszerének a kialakítására, de még számtalan más területről is szerintem nyugodtan lehetne ebben a formában beszélni. Például a tárca készítette az előterjesztést a téli rezsicsökkentésről meg az ahhoz kapcsolódó feladatokról, de attól még ezeknek a szakmai koordinálása és végrehajtása értelemszerűen már nem hozzánk, hanem például az érintett nemzeti fejlesztési miniszter úr feladatkörébe tartozott.

A Miniszterelnöki Kabinetirodát én mindig is egy kicsi tárcaként képzeltem el. Eddig is a legalacsonyabb költségvetésű tárca volt, a jövőben is az marad, függetlenül attól, hogy a turizmus feladatkörei idekerülnek, azokat szeretném kicsit külön is kezelni. Tehát az ügynökségnek, amelyet a legprofibb és legjobban kialakított csapatnak tartok most már azóta, amióta egyáltalán turizmus kérdéseivel Magyarországon kormányzati szinten foglalkozunk, szeretnék egy nagy önállóságot biztosítani. Továbbra is Guller úrra számítok, és bízom benne, hogy a munkát hatékonyan és minél nagyobb önállósággal fogja tudni végezni. Erről ennyit.

Egyébként a tárcát kisebbre gondolom venni, mint ahogy eddig volt. Ez abban is megmutatkozik, hogy eddig a Miniszterelnöki Kabinetiroda négy államtitkárral működött, mostantól kezdve csak három államtitkárral fog működni, és továbbra is miniszterhelyettes és egyben a tárca politikai államtitkára Dömötör Csaba képviselő úr, akinek a munkájára számítok. Nagy János fogja ellátni miniszterelnök úr mellett a programiroda szervezésével és irányításával kapcsolatos feladatokat, ami a Miniszterelnöki Kabinetirodának a része. *(Demeter Zoltán és dr. Becsó Károly visszatér a terembe.)* A kabinetiroda közigazgatási államtitkára pedig Vidoven Árpád lesz, mivel az eddigi közigazgatási államtitkárunk, Biró Marcell a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkáraként működik a továbbiakban, Vidoven Árpád pedig a Miniszterelnökségről átkerül a Miniszterelnöki Kabinetirodára.

A Miniszterelnöki Kabinetirodán az egyik legfontosabb feladatunk az elmúlt években is az volt, és én ezt továbbra is kiemelt feladatnak tartom, hogy egyetértési pontokat alakítsunk ki a magyar választókkal. Sokféle kormányzati működési modell létezik. Mi abban gondolkodtunk az elmúlt években, hogy a számunkra fontosnak

megítélt kérdésekben - ebben mindig vita van persze, hogy kinek mi a fontos kérdés, de azokban a kérdésekben, amelyekben szerintünk Magyarországnak nehéz és aktuális döntéseket kell hoznia - közvetlenül megkerestük és megkérdeztük a választókat. Ezért alakítottuk ki a nemzeti konzultáció keretrendszerét, amit én a továbbiakban is szeretnék fenntartani. Szerintem a kormányzás fundamentumát, alapköveit jelentő egyetértési pontokat éppen a nemzeti konzultáció segítségével alakítottuk ki, mert a nemzeti konzultációnak volt köszönhető, hogy Magyarországon be tudtuk vezetni a „segély helyett munka” alapelvét. Hosszú éveken keresztül az volt a természetes, hogy azon vitatkoztunk, hogy mennyi legyen a segély, és nem azon gondolkodtunk, hogy egyébként hogyan lehetne azt elérni, hogy mindenki munkából tarthassa el a családját. Nemzeti konzultáció kellett ahhoz, hogy a választók, az állampolgárok megadják a felhatalmazást ahhoz, hogy a kormány itt irányt váltson, és szerintünk ez egy sikeres irányváltás volt: ha megnézik, az elmúlt nyolc esztendőben közel 800 ezer új munkahely jött létre Magyarországon, a munkanélküliség jelentős mértékben csökkent, és ma már az emberek nagy része, sőt gyakorlatilag szinte száz százaléka munkából tudja eltartani a családját. Arra törekszünk, hogy ezt a folyamatot a teljes foglalkoztatás irányába mozdítsuk el a következő esztendőkből is.

Ugyanilyen egyetértési pont volt, amit kialakítottunk, hogy a család és a gyermekvállalás a kormányzat szempontjából az elsődleges társadalompolitikai kérdés. Mi a bevándorlás helyett is - mert van, aki abban gondolkodik, hogy bevándorlókkal kell a népességmegtartást megoldani - arra törekedtünk, hogy a családokat és a gyermekvállalást támogassuk Magyarországon. Ezért hoztuk vissza a gyermekek után járó adókedvezmény rendszerét. Ha emlékszik, megkérdeztük nemzeti konzultáción, hogy hogyan alakítsunk ki ebben különbségeket, mit tartanak fontosabbnak az emberek. Így alakítottuk ki azt a családtámogatási rendszert, amelynek köszönhetően ma Magyarországon körülbelül egymillió olyan család van, aki folyamatosan részesül ezekből a családtámogatásokból és körülbelül 350 ezer olyan család vagy szülő van, aki gyakorlatilag ma nem fizet adót, illetve járulékot pontosan azért, mert a gyerekek után járó adókedvezmény rendszerén keresztül komoly és jelentős támogatást kap.

Természetesen ilyen egyetértési pont az elmúlt évekből az illegális bevándorlás megakadályozása, megállítása, és az, hogy ezt komoly kockázatként kezeljük, így is tekintünk rá. Ebben óriási vita volt Magyarországon. Ha megnézik, a politikai szereplők többsége ezt nem tartotta olyan vitának, amiről a politikában döntéseket kell hozni. Sőt, amikor a parlamentben döntéseket kellett hozni, például akár az alaptörvény-módosításról is beszélhetünk, akkor magunkra maradtunk a népszavazást követően. Az emberek jelentős támogatása kellett ahhoz, hogy mégis keresztül tudjuk vinni a céljainkat. Azt gondolom, hogy ha az ellenzék 2016 őszén nem azt a döntést hozza a népszavazás után, amit hozott, hogy nem támogatják az alaptörvény-módosítást, nem támogatják a parlamentben a bevándorlással szembeni munkát, akkor lehet, hogy másként alakult volna Magyarország politikai életének az a másfél esztendeje. De az a helyzet, hogy az ellenzék akkor egyértelműen nemet mondott a választóknak. Ez megnyilvánult abban is talán, hogy az azt követő konzultációk támogatottsága, mert a választók pontosan fordítva gondolkodtak, jelentősen megnőtt. Csak ha az utolsó, a Soros-tervvel kapcsolatos konzultációra nézünk, ott az a több mint 2 millió 300 ezer ember gyakorlatilag előrevetítette, hogy mi fog történni az április 8-ai választásokon. Mert az emberek ezt a témát fontosnak tartották. Nem véletlen, hogy abban a konzultációban több mint kétszer annyian vettek részt, mint amennyi a legnagyobb ellenzéki párt támogatottsága. Sőt, ha így nézzük, összességében azt kell mondanom, hogy ez valóban előrevetítette az április 8-

ai választási eredményt, ahol végül is a Fidesz és a KDNP együtt több szavazatot kapott, mint a parlamentben helyet foglaló ellenzéki pártok összesen.

Azt gondoljuk, hogy ezeket az egyetértési pontokat a jövőben is meg kell keresni. Ezért lesz természetesen a kormány szempontjából fontosnak számító demográfiai fordulatról is nemzeti konzultáció. Készülünk erre, meg is fogjuk ezt valósítani és lesz még a bevándorlással összefüggő kérdésekben is, ha szükségét látjuk, nemzeti konzultáció, és egyébként minden alkalommal a főbb döntési kérdéseknél meg fogjuk kérdezni az embereket.

Én a konzultációt Európában egy egyedülálló, példaértékű intézménynek tartom és a jelentősége azért nagyon fontos, mert mégiscsak ez a kontinens a demokrácia őshazája. Az uniós döntéshozók, sőt az uniós tagállamok egy jelentős részében a döntéshozók leszoktak arról, hogy közvetlenül megkérdezzék az emberek véleményét. Mi ennek pontosan az ellentétét valósítottuk meg és talán ennek is volt köszönhető, hogy 2018-ban többen érezték fontosnak a választáson is, hogy elmondják a véleményüket és lényegesen többen támogatták a kormányt és a kormánypártokat, mint néhány esztendővel azelőtt. Azért, mert mi megkérdeztük a véleményüket máskor is, nem csak a választások alkalmával.

Engedjék meg, hogy pontosan ennek kapcsán jelezzem, mert azt gondolom, ez ennek a bizottságnak a feladatkörébe tartozik, hogy a "Stop Soros" konzultációból fakadó céljainkat és feladatainkat a választók megerősítették április 8-án. Ebből az következik, hogy a kormány meg fogja erősíteni most, hogy a "Stop Soros" törvényjavaslatot fenntartja, szeretnénk, ha annak vitáját a parlament folytatná, sőt arra készülünk, hogy ezt a törvényjavaslatot szigorítjuk és némiképpen átdolgozzuk. Ez nyilvánvalóan az Igazságügyi bizottság feladatai közé fog majd tartozni. Az igazságügyi miniszter úr az ezzel kapcsolatos feladatot a miniszterelnök úrtól rögtön, a kormány alakuló ülésének napján meg fogja kapni és természetesen az érintett tárcákkal, a Belügyminisztériummal, a Miniszterelnökséggel, a Kabinetirodával közösen elő fogja készíteni a törvényi változtatásokat és egy alaptörvény-módosítást is. Erről a kormány elsőként majd a május 23-ai alakuló ülésén tud tárgyalni, azt követően biztos vagyok benne, hogy a jogszabály-módosítási javaslatokat be fogjuk tudni nyújtani még júniusban az Országgyűlés, így az önök bizottsága elé is.

Találkozni fognak ezzel és előre szeretném bocsátani: mi azt gondoljuk, hogy egy szigorúbb törvényjavaslatra van szükség a parlament előtt fekvőhöz képest és alaptörvény-módosításban is többre törekszünk, mint amit 2016-ban megtettünk, mert azóta változtak az idők. Azt gondoljuk, hogy az új idők új feladataihoz szélesebb körű alaptörvényi felhatalmazás szükséges a kormány számára, ezt pedig a parlamentben csak az Alaptörvény módosításával tudjuk elérni.

Nemzetközi fronton továbbra is folytatódni fog a bevándorlás ügyében a vita. Jól látszik, hogy ez lesz az európai parlamenti választások legfontosabb témája. Az európai parlamenti választásokon ugyanis először mondhatnak véleményt az emberek. Őket eddig nem kérdezte meg senki Magyarországon kívül arról, hogy bevándorlási kérdésekben mit gondolnak. Európában óhatatlanul ez válik a 2019 májusi európai parlamenti választások témájává, addig pedig sokféle törekvés lesz arra, hogy az egyébként - úgy tűnik - változtatni nem akaró brüsszeli elit bevándorláspolitikáját valahogy jogszabályok formájában rögzítsék és visszafordíthatatlanná tegyék. Magyarország kormánya ezt nem fogja támogatni, de ez értelemszerűen nagyon komoly vitákkal is együtt fog járni. Fel vagyunk készülve arra, hogy ezzel kapcsolatban lesznek teendői nemcsak a kormánynak, hanem nem egy esetben a magyar Országgyűlésnek is.

Szeretnék még egy dolgról beszélni önöknek, mert, ahogy mondtam, a turizmus mellett kaptunk még új feladatokat. A Miniszterelnöki Kabinetiroda feladatai között megjelent az az egyszerű mondat, majd a statútumrendeletben olvashatják, hogy az e-közigazgatási átalakítások felügyelete a Miniszterelnöki Kabinetirodához kerül. Én ezt egy olyan feladatnak tartom, amihez nem az infrastruktúrát akarom begyűjteni a Kabinetiroda alá. Én eddig is úgy gondolkodtam és a jövőben is úgy gondolkodom, hogy nem egy óriás, gigaszervezetet akarok építeni mások rovására, hanem szeretnék együttműködni másokkal, mert azt gondolom, hogy a kormánynak nagyon sok tehetséges tagja van, és egyébként nagyon sok kiváló munkatársa van szakmai szinten is, akikkel való együttműködés mindenképpen csak hatékonyabbá teszi a munkánkat és mégiscsak egy politikai közösséghez is tartozunk ebből a szempontból, mindenkinek megvan a maga helye, megvan a szerepe és megvan a maga tudása. De az a véleményem, hogy itt viszont egységes célokat kell kitűznünk magunk elé.

Az e-közigazgatás területén Magyarország nagyokat lépett előre, de messze vagyunk attól a céltől, amit egyébként szeretnénk elérni. Amit az elmúlt években sikerült biztosítani, az először is szerintem két olyan dolog, ami a versenyképességünket megalapozza, de arra építeni kell. Az egyik ilyen dolog az, hogy lecsökkentettük az internetszolgáltatások áfáját Európában egyedülálló módon 5 százalékra. Ez a legalacsonyabb áfakulcs, ami Európában az internetszolgáltatásokat sújtja. Erre lehet építeni piaci oldalról olyan hatékony infrastruktúrafejlesztéseket, amelyek az alapját jelentik annak, hogy el tud jutni a digitális kultúra minden magyar háztartásba. Ezt persze a kormánynak továbbra is támogatnia kell.

A másik nagyon fontos dolog a felhasználóbarát digitális ügyintézés. Ebben a tekintetben, azt gondolom, megtettük azt a lépést, hogy megvan az infrastruktúra. Ez egy komoly siker. 2010 előtt a magyar kormánynak nem volt saját infrastruktúrája, mindent, kivétel nélkül piaci szolgáltatóktól kellett bérelni. Ki voltunk szolgáltatva. Ma ez az infrastruktúra rendelkezésre áll. Ezt a kormány nem kis mértékben Pintér Sándor belügyminiszter úr állhatatos munkájával megteremtette. Most ezt az infrastruktúrát el kell kezdeni használni. Amikor Pintér belügyminiszter úrral beszélgettünk nem olyan régen, mondtam neki, hogy én ott látom az igazi elérendő célt, hogy ma készen áll és képes arra a kormányzat digitalizáció tekintetében, hogy ha lejár az autóm műszaki engedélye, akkor azt 24 órán belül egy rendőrautó észlelni fogja, aki szembejön az utcán és egyébként intézkedni tud, és meg is teszi a szükséges lépéseket. Ez helyes. De ha elvész az útlevelem, és azt szeretném digitálisan bejelenteni, hogy itt probléma van, akkor ezt nem tudom megcsinálni, hanem különféle hivatalokban kell személyesen, nem kevés időt egyébként sorba állni. Azt gondolom, itt kell igazán komoly előrelépést elérni.

A digitalizációnak megvannak az alapjai, erre felhasználóbarát szolgáltatásokat kell telepíteni. Ráadásul ezt úgy kell megtenni, hogy a jövő legfontosabb kihívásainak is meg tudjunk felelni. Itt egy nagyon komoly kihívás áll előttünk, ami a versenyképességet éppúgy érinti, mint egyébként szerintem a sikeres állami működést. Nem tudom, ismerik-e azt az európai uniós szabványt, amelyik megszületett néhány évvel ezelőtt, és az elektronikus azonosítási és bizalmi szolgáltatásokról szóló rendelet címet viseli - ez az eIDAS -, ami, azt gondolom, nagyon fontos, óriási előrelépés európai uniós területen. Az annak való megfelelésben azonban az európai uniós országok egy jelentős része még jelentősen arrébb van. Tehát mi itt annyiban megfelelünk a célnak, ez az azonosítási és bizalmi szolgáltatásokról szóló rendelet azonosítja azokat a bizalmi szolgáltatókat és a nekik való megfelelés követelményét, akik, mondjuk úgy, hogy a digitális

személyazonosságot biztosítják üzleti és magánszereplő részére egyaránt, lehetővé teszik a sikeres ügyintézést, mert megteremtik azt az egységes európai bizalmi alapot, hogy bármilyen szerződés egyébként úgy megköthető, nem személyes, hanem elektronikus közreműködéssel, hogy az minden szempontból hitelesnek számít, és ugyanígy ez az ügyintézésben is felhasználható. Ennek az alapjai megvannak, ilyen bizalmi szolgáltató van egyébként Magyarországon, ezt a kormány kialakította. Ez húzódik meg az elektronikus személyi igazolvány háttérében, pontosabban a digitális aláírás háttérében.

Ez egy fontos dolog, és ebben már előrébb vagyunk, mint jó néhány nálunk fejlettebb ország, mert nincs ilyen például Ausztriában, nincs Svédországban, Norvégiában, Dániában, Izlandon, Romániában, Bulgáriában és Cipruson sem. De azt gondolom, messze vagyunk azoktól az országoktól, amelyek az Európai Unió élvonalába tartoznak, mint például Észtország, hogy szándékosan egy kis országot mondjak, mert mondhatnék nagyobbakat is. Itt szerintem nekünk figyelemmel kell lennünk arra, hogy hogyan változnak az idők, és az idők során az egyik legfontosabb változás az, hogy platformfüggetlen szolgáltatásokat vezetnek be. Ma már nem csak a kártyaalapú rendszer létezik, hanem létezik a felhőalapú digitális azonosítás lehetősége, ami abszolút platformfüggetlen, mobiltelefontól kezdve mindennel lehetséges. De ehhez, én azt gondolom, egy Magyarország méretű országban az államnak határozottan, kezdeményezőként fel kell lépnie, ezt ki kell tudnunk alakítani, és ha ennek a feltételeit kialakítjuk, ez el fogja indítani az üzleti fejlesztések és a kormányzati fejlesztések tömkelegét is. Erre fogunk törekedni a következő néhány esztendőben, és itt nekem az a célom, ezt bevallom őszintén, hogy 2025-ig Magyarország egyértelműen, az európai uniós mérőszámok alapján is a digitális kultúra tekintetében bent legyen az első öt országban.

Ezt nem lehetetlen elérni. Látszólag úgy tűnik, hogy ettől ma még messze vagyunk, de megvannak az infrastrukturális alapjaink, ezeket a legnehezebb megteremteni. Az alapokra most viszont olyan építményeket kell létrehozni, ami ténylegesen csupán szolgáltatásokat, minőségi fejlesztéseket és érdemi munkát jelent. Itt ki kell tűzni magunk elé azokat a reális célokat, hogy nem kell mindent digitalizálni; azokat kell, amit a legtöbb állampolgár használ, a legtöbb üzleti szolgáltató használ, az üzleti fejlesztésekhez pedig egy széles alapot kell biztosítani, egy államilag garantált, bizalmi szolgáltatási rendszernek a működtetésével. Ez lesz a kormányzatnak az általános célja.

Ez nem azt jelenti, hogy minden ilyen feladatot magunkhoz húzunk, ezt még egyszer hangsúlyoznám, pontosan az ellenkezőjét jelenti, ezért nem is akarok erre külön kialakítani államtitkárságot és óriás szervezeti egységet a kabinetirodán. A kabinetiroda egy szűk szakmai csapatot hoz létre, amely ennek a koordinációjában részt vesz, és a munkát együtt fogjuk végezni a Miniszterelnökséggel, a Belügyminisztériummal, értelemszerűen az Igazságügyi Minisztériummal, nagyon kiemelt helyen az Innovációs és Technológiai Minisztériummal. Együtt fogjuk tudni ugyanis ezt az eredményt elérni, és én az ilyen típusú működési modellt tartom szem előtt a következő években is.

A kormány működése is egyébként így szerveződik; hadd zárjam ezzel, mert gondolom, ez azért szóba kerül majd valamennyire: az általános kormányzati igazgatás felépítése. Magyarország és az új magyar kormány itt egy olyan alapvető követ, amely Angliában már régóta működik. Az Egyesült Királyságban évszázadok óta, de legalább egy évszázada egy olyan kormányzati működési modell segíti a kormányzat működését, ahol van egy központi kormányzat, amely néhány egységből áll össze a miniszterelnök mellett. Működik mellette egy közigazgatási egység,

működik mellette egy politikai koordinációért felelős egység, egy, a stratégiai célokat és a kormány stratégiai ügyeit kezelő szervezeti egység, és ott része egyébként a kormánypártok frakcióvezetése is; ez a magyar közjogi rendszer miatt itt természetesen nem elképzelhető, Anglia némileg más ebből a szempontból a hagyományokat tekintve is. De mi ennek a modellnek az átvételére törekedtünk, ezért alakítottuk ki a kormányzat központjában ezt a hármas egységet: a miniszterelnök irányítása alatt a kormányhivatal, a Miniszterelnöki Kabinetiroda és a Miniszterelnökség hármas egysége. Ennek a feladata általában a kormányzat politikai munkájának és a kormányzat közigazgatási és stratégiai munkájának a koordinálása.

Maga a döntéshozatal és az előkészítés pedig úgy zajlik, hogy értelemszerűen a munkát a kormányülés tetőzi be, mármint a döntések ott születnek meg. A döntés-előkészítés folyamatát pedig négy szakmai kabinet végzi a kormány mellett. Az egyik kabinet a stratégiai kabinet, Gulyás Gergely miniszterelnök úrnak..., miniszter úrnak a vezetésével - bocsánatot kérek; ő az egyetlen miniszterelnök-helyettes, aki miniszterként vezet kabinetet, mert a többi kabinetet miniszterelnök-helyettes vezeti, ennek köszönhető a nyelvbtlás -; a kormány másik három kabinetje a gazdasági kabinet, Varga Mihály pénzügyminiszter úr vezetésével, aki egyben miniszterelnök-helyettesként is fogja végezni ezt a munkát; a nemzetstratégiai kabinet, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr vezetésével; és idetartozik a kormánynak az új, állandó jelleggel működő kabinetje, a nemzetbiztonsági kabinet, amely eddig nem egy állandó kabinet volt, most sokkal sűrűbben fog ülésezni, és Pintér Sándor belügyminiszter úr miniszterelnök-helyettesként fogja irányítani. Ez át fogja fogni a kormányzati munkának a nemzetbiztonsággal kapcsolatos összes kérdését. Ennek különös jelentősége van például a bevándorlással terhelt időkben, mert ezeknek a kérdéseknek az eldöntése, a szabályozás előkészítése például ebben a kabinetben történik meg. Úgyhogy a kabinetek a döntés-előkészítő fórumok, a döntéshozatal pedig értelemszerűen a miniszterelnök úr által vezetett kormányülésen történik meg.

Ennyit tehát magáról a kormányzati szerkezetről és struktúráról. Szerintem nagyjából előjáróban elegendő talán ennyit elmondanom, elnök úr. S akkor természetesen a bizottságban megszokottaknak megfelelően várom a kérdéseket, illetve az észrevételeket.

ELNÖK: Köszönöm miniszterjelölt úr expozéját, és megnyitom a kérdések körét. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Arató Gergely, tessék parancsolni!

Kérdések

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm, hogy számos kérdéstről beszélt, így nem kell rákérdeznem. Egyetlen témakört viszont szeretnék, ha részletesebben elmondana. A Gazdasági bizottságban ugyanis azt ígérte, hogy az alkotmánymódosításról ma itt, ebben a bizottságban részletesebben beszél, azonban úgy tűnik, hogy egyelőre keveset tudunk. Nyilván kész szöveg lehet, hogy önnél már van, de nyilvánvalóan a kormánydöntés után lesz megismerhető.

De mégiscsak, milyen területeket érint az alkotmánymódosítás azokon túl, amelyeket a korábbi alkotmánymódosítás érintett volna, illetve a Stop Soros törvénycsomag esetében milyen további területekre kívánják kiterjeszteni a civil szervezetek munkájának korlátozását és akadályozását? Ezt azért mégiscsak fontos lenne tudni, különösen azért, mert ahogy érzékelem, ugye, nem arról a javaslatról fog a parlament vitázni, amiről önök ezt a nemzeti konzultációt megtartották. Tehát a népnek meg mindenki másnak nem lesz módja ahhoz hozzászólni, ami valójában a parlament elé kerül, hanem volt egy olyan „ifjúsági” változat, amelyet nemzeti

konzultációra bocsátottak, és most jönnek a valódi szándékok, hogy meglett a kétharmad. Bocsánat, ez már vélemény, de talán elegánsabb lett volna a választás előtt elmondani a valódi szándékokat, és úgy megnézni, hogy kapnak-e hozzá kétharmadot.

No de a második kérdésem arra vonatkozik, hogy milyen forrásokat tervez a minisztérium a további években a különböző, nemzeti konzultációnak és tájékoztatásnak álcázott propagandakampányokra. Milyen összegekkel fog gazdálkodni a kormánypropaganda? Ugyanilyen tömeges mértékben fogják-e az adófizetők pénzét arra költeni, hogy újabb és újabb ellenségeket jelöljenek ki?

Végül a harmadik kérdésem arra vonatkozik, jól értem-e, hogy marad az ellenségkép, mert ugye erre önöknek mindig szüksége van jól bevált minták alapján. Szóval, marad-e az ellenségképben a civilek–Soros–Brüsszel háromszög, vagy újabb jelentkezők is fölkerülhetnek erre a listára? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki a kérdések körében kérdést feltenni. Jelentkezőt nem látok, lezárom a kérdések körét. Megadom a szót miniszterjelölt úrnak, tessék parancsolni!

Rogán Antal válaszadása

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Ez rövid volt, de ha jól érzem, úgy tervezi a bizottság, hogy a véleményeket külön körben futtatja. *(Elnök: Igen.)* Ez nem volt számomra teljesen világos a legelején. Akkor próbálok rövid lenni.

Ami az alkotmánymódosítást illeti, meg a "Stop Soros" törvénycsomaggal kapcsolatban tervezett változásokat, ezt természetesen a kormány döntése után tudjuk részletesen elmondani. Amit én előre szeretnék bocsátani, és ennyiben kicsit többet akarok mondani erről, mint a Gazdasági bizottságban, az az, hogy ez itt egy félreértés. A céljaink változatlanok. Mi semmilyen törvénytörvényt nem bocsátottunk nemzeti konzultációra. Megkérdeztük az embereket, hogy mit tartanak problémának, azt problémának érzékelik-e, amit mi is annak érzékelünk és ezzel kapcsolatban kérnek-e kormányzati intézkedéseket. Ezek a célok ma is változatlanok. Csak közben a körülmények változtak abból a szempontból, hogy mi is találtunk néhány olyan dolgot, akár a konzultáció óta eltelt időszakban, ami, úgy gondoljuk, szabályozásra méltó.

Az alkotmánymódosításnak egyértelmű a célja. 2016-ban a parlament előtt volt egy alkotmánymódosítás, amely az ellenzéki pártok miatt bukott el. Azt mindenképpen végig akarjuk vinni. Ahhoz, hogy a "Stop Soros" törvénycsomagban foglalt célok megvalósíthatók legyenek, szintén meg kell teremteni egyébként az alkotmányos lábakat, tehát ez is része lesz az alkotmánymódosításnak. Tovább fogunk lépni egyébként eggyel ahhoz képest, mint amit 2016 őszén terveztünk azért, mert időközben a körülmények is jelentősen megváltoztak és értelemszerűen ezekkel kiegészülve kerül majd az alkotmánymódosítás az Országgyűlés asztalára akkor, amikor a kormány az ezzel kapcsolatos összes szakmai részletkérdést át tudta nézni és meg tudta vitatni az igazságügyi miniszter úr vezetésével.

A "Stop Soros"-nál abban biztosak lehetnek, hogy a törvényjavaslatot úgy fogjuk finomítani és egyértelművé tenni, hogy minden olyan tevékenységet megakadályozzon, amely arra irányul, hogy Magyarország területére a magyar törvények megkerülésével, a nemzeti szuverenitás megsértésével illegálisan hozzanak be bevándorlókat. Rengeteg olyan tevékenység van, amit civil szervezetek, vagy magukat civilnek nevező, gyakorlatilag külföldi pénzekből élő, magyar emberek által

nem nagyon támogatott szervezetek végeznek például úgy, hogy segítséget adnak ahhoz, hogy hogy kell megkerülni a magyar jogszabályokat, hogy kell átjutni a határon. Hiába végzik ezt külföldön... A nemzetközi jogrendnek megfelelően ezt Magyarországon is be akarjuk emelni azon tevékenységek közé, amelyeket értelemszerűen a magyar állam szankcionálni fog. Azt gondoljuk, erre kaptunk felhatalmazást a magyar emberektől azért, hogy minden ilyen tevékenység ellen a lehető legszélesebben fellépjünk. Olyan példákat kerestünk, amelyek megfelelnek a nemzetközi normáknak és ennek megfelelően fogjuk elkészíteni a szabályozást is.

Még egyszer hangsúlyoznám: a mi céljaink változatlanok. Ezeket április 8-án az emberek megerősítették. A keresztény kultúra megőrzése, a nemzeti szuverenitás megerősítése, a határok megvédése, és értelemszerűen az illegális bevándorlás megakadályozása és meggátlása. Ennek megfelelően fogunk dolgozni. Természetesen a kormány ennél sokkal szélesebb programmal rendelkezik. Erről is beszéltem az elején. Hozzátartozik tehát az egyetértési pontokhoz a teljes foglalkoztatottság, hozzátartozik, de szintén a bevándorlás helyett, a családok és a gyermekvállalás támogatása, aminek köszönhetően számítunk demográfiai fordulatra, de hozzátartozik például a pénzügyi stabilitás képviselése is. Mert az elmúlt nyolc évben szerintünk azért tudtunk sikeresebb gazdaságpolitikát folytatni, szemben a baloldallal, mert végig ügyeltünk arra, hogy a gazdasági válságból okulva a pénzügyi stabilitást megtartsuk Magyarországon. Ezért ezt természetesen továbbra is képviselni fogjuk olyannyira, hogy amikor létrejön most egy új nemzeti Innovációs és Technológiai Minisztérium, akkor az a helyzet, hogy a pénzügyi stabilitást a magyar történelmi hagyományoknak megfelelően a pénzügyminiszter képviseli, aki a költségvetési tervezésért és a pénzügypolitikáért is felel. És ő lesz az első ember a gazdaságpolitikán belül, mert ő vezeti miniszterelnök-helyettesként egyébként a gazdasági kabinetet.

Ezek az általános céljaink, amelyeknek megfelelően fogunk dolgozni. Ezek közül nyilvánvalóan a bevándorlással, a nemzeti szuverenitással, a határok megvédésével és a keresztény kultúra megőrzésével kapcsolatos négy témakör az, amiben lehet számítani az alkotmánymódosításnál és értelemszerűen a "Stop Soros" törvénycsomagnál is a szükséges módosításokra.

Azzal kapcsolatban, hogy milyen forrásokat költ a Kabinetiroda, továbbra is hangsúlyoznám, hogy mi vagyunk a legalacsonyabb költségvetésű tárca. (*Dr. Apáti István megérkezik.*) Ha a kommunikációs költségekre akarnak rákérdezni, akkor azt tudom mondani önöknek, hogy szerintem mi itt egy jóval átláthatóbb rendszert teremtettünk meg, mint ami egyébként akár csak 2014 előtt is volt. Bevallom őszintén, '14-ig mi magunk is ugyanabban a rendszerben dolgoztunk, amit a szocialista kormányoktól örököltünk. Ezért nem voltak átláthatóak a költségek. Ma teljesen átláthatóak. Merem állítani, hogy ha egyébként megnézi azokat az azóta indexált költségeket, mert azóta azért változtak az árak, például a televíziós hirdetési piacon jelentős árnövekedések mentek végbe, ha ezeket megnézzük az indexálásokkal együtt, akkor, azt gondolom, '14 és '18 között a magyar kormány és a magyar kormány szervei nem költöttek többet, sőt merem állítani, valamivel kevesebbet költöttek reálértéken, mint amennyit 2006 és 2010 között az akkori kormányzat. Tehát nálunk ez továbbra is zsinórmérték. De azt, hogy a nemzeti konzultációt megkérdőjelezi az ellenzék, nagyon sajnálom, sajnálom, hogy ezt teszik. Azt gondolom, hogy erre szükség van, az ezzel kapcsolatos tájékoztatási tevékenységre is szükség van, ezt az emberek megerősítették. Azért kérem, hogy vizsgálják felül az álláspontjukat, mert szerintem részben pont ez a doktriner álláspont, amit önök ehhez képest tanúsítanak, és ami azt mondja, hogy nem szabad megkérdézni az embereket, ez a kormánynak

nem dolga (*Dr. Staudt Gábor: Nem ezt mondtuk!*), szerintem ez az önök sikertelenségének az egyik oka. Ha ezt másként gondolták volna és másként álltak volna hozzá azokhoz a kérdésekhez, amelyekről az emberek mást gondoltak, mint önök, például megszavazták volna 2016 őszén az alaptörvény-módosítást és az ahhoz kapcsolódó jogszabályokat, akkor, azt gondolom, lehet, hogy másként alakult volna, ezt már mondtam, az elmúlt másfél év politikája és lehet, hogy az országgyűlési választás is. Mert amit az emberek fontosnak tartanak, azt önök hiába szólják le, attól még ők úgy fognak dönteni az országgyűlési választáson, hogy a saját véleményüket fogják megerősíteni.

Ami pedig az ellenségeket illeti, a kormánynak nincsenek ellenségei. Ellenfelei vannak. Azok az ellenfelei, akik Magyarországnak is ellenfelei. Akik, mondjuk, olyan magatartást tanúsítanak, olyan terveket dédelgetnek, olyan lépéseket tesznek, amelyek ártanak Magyarországnak. Azokat mi természetesen ellenfélnek tekintjük. Ha megváltoztatják az álláspontjukat és a véleményüket, annak csak örülünk. De mindaddig, amíg szerintünk Magyarországra nézve káros munkát végeznek, addig őket ellenfélnek fogjuk tekinteni és természetesen szigorúan jogállami keretek között, de a megfelelő politikai felhatalmazással így is fogjuk őket kezelni.

Vélemények

ELNÖK: Köszönöm a vitában elhangzottakra adott választ. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. (*Dr. Staudt Gábor jelentkezik.*) Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Miniszterjelölt Úr! A nemzeti konzultációval nincs baj, mi a kérdésfeltevést kritizáltuk. Tehát ha olyan kérdések kerülnek ebbe bele, amelyek valóban érdemben megfontolandóak a választópolgárok szempontjából, és érdemi információt hordoznak és nem jelölik ki a válasz végét, akkor, azt hiszem, az egy nagyon hatásos módszer lehet. Tehát az emberek megkérdezését mindig pozitívnak tartottuk. Mi bevándorlásellenesek is voltunk, ezt el kell hogy mondjam, de arra szeretném kérni önöket, hogy a kivándorlással is foglalkozzanak párhuzamosan ezzel. Elhangzott a családtámogatások rendszere és a "segély helyett munka" jelszava, ezekkel is egyet lehet érteni. Tehát ne úgy tűnjön, hogy mi mindenben csak opponálunk. Ezek azok a pontok, amelyek nemzetstratégiaiak és egyet lehet ezekkel érteni.

Viszont az alaptörvény-módosítással kapcsolatban - próbálom gyorsan összefoglalni, mert kevés az időnk - szeretnék kérni valamit, mondhatnám, már előre. Számomra nem derült ki, hogy ez egy csomagban fog bejönni, vagy esetleg a nemzeti szuverenitás és a bevándorlásellenesség tekintetében lesz egy alaptörvény-módosítás, illetve mondjuk a civil szektor, vagy ahogy önök mondták, a "Stop Soros" témában egy másik. Azért nem mindegy, mert ha mindent összerakunk egy főzetbe, beledobálunk mindent a kondérba, akkor lehet, hogy lesznek benne olyan dolgok, amelyek nem támogathatóak, és lesznek benne olyanok természetesen, amelyek támogathatóak az ellenzék részéről. De nehogy az a csapdahelyzet alakuljon ki, hogy ami a bevándorlásellenességet és a szuverenitást illeti, az támogatható, ugyanakkor belekerül, mondjuk, a civil szektor elleni olyan támadás, amely miatt esetleg nem lehet támogatni, és akkor természetesen a sajtóban el lehet mondani megint, hogy az egyébként pozitív és támogatandó dolgokat nem szavazott meg az ellenzék.

Én ennyit szerettem volna, mert nagyon kevés időnk van, de képviselőtársaim folytatni fogják. Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Varga László képviselőtársunknak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Eredetileg nem akartam szólni, mert azt gondolom, az ilyen struktúrát érintő kérdések nyilván egy kormányzati kompetencia tárgykörét jelentik; hogy önök hogyan szervezik a munkájukat, ha az éppen az adófizetők érdekében áll - mint ahogy sokszor nem az ő érdekükben áll -, az az önök dolga. Nyilván érdeklődéssel hallgattam a propagandaköltésekre vonatkozó válaszát is, meg a visszamutogatását is. Hát, objektív, hogy minden idők legnagyobb propagandaköltéseit sikerül most önöknek ezekben az években és sikerült az elmúlt években elköltenie.

Nagyon röviden szeretném elmondani a véleményemet, mert végül is mégiscsak azért ülünk most itt, mert ön miniszterjelölt, ez adja itt a napirend tárgyát, és ennek kapcsán szeretnék valamit mondani önnek. Azt szeretném mondani, hogy az ellenzéket ért kritikáinak - még ha ebben a műfajban fura is, de mondjuk, tett kritikai mondatokat - szerintem egy része megfontolandó annak, amit elmondott. Ezt azért mondom, mert egészen biztosan az ellenzék fellépésének struktúrájában, illetve irányaiban biztosan voltak problémák, ezt magam is így gondolom. Azt szeretném mondani, hogy ha az sem túl nagy kockázat Orbán Viktornak, hogy önt most újrjelöli, ez így ebben a formában tényleg elgondolkodtató, hogy a Fidesz azt is be meri most vállalni, hogy Rogán Antal, az elmúlt évek ügyei, problémás dolgai és botrányai után újra miniszterjelölt lehet, amit én nyilván nem támogatok.

Úgyhogy erre én nem is várok választ, csak szeretném elmondani, hogy ennek a fényében túlmutat az ellenzéki képviselői mivoltomon az, és elvi alapú, hogy az ön miniszterjelöltségét én nem támogatom. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Varga-Damm Andreának adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Magyarországon az elmúlt 28 évben egyetlen kormány volt, amelyik a bevándorlással nem tudott megküzdeni, ez az Orbán-kormány volt. 2015 januárjára szeretném az emlékeiket visszavinni, amikor is minden biztonságpolitikával foglalkozó, önök köreiből származó szakember jelezte, hogy komoly bevándorlás várható, és az önök kormánya hét hónapon át semmit nem tett ez ellen. Lehet, hogy az önök propagandafelületei azt mondják az embereknek, akiknek a félelmére apellálnak, hogy önök a bevándorlástól óhajtják a hazánkat megvédeni, de amikor erre hosszú idejük volt, nem tették, és még odáig is eljuttatták a magyar társadalmat, hogy a Keleti pályaudvaron kellett látniuk a bevándorlókat. Komoly szakmai protokollja van minden országnak arra, hogy ilyen hogyan akadályoz meg. Erre önöknek módja lett volna, nem tették. Azóta pedig ezt a látványt, ezt a helyzetet használják ki arra, hogy a polgárok félelmére, a megmaradó kis vagyunkájuk, a kis otthonuk, a kis pénzük elvesztésének félelmére építve a propagandamédián keresztül őket továbbra is félelemben tartásák.

Jelzem, hogy miután ön a gazdája ennek a propagandagépezetnek, annak a következménye, ami a társadalomban félelmet, fájdalmat és ezzel egészségromlást okoz, természetesen az önök felelőssége lesz majd, és önöknek kell majd gondoskodni róla, hogy elhárítsák az ártalmakat.

Mi bevándorlásellenesek vagyunk, nem úgy, mint önök. Az ön segédelmével több tízezer ember tudott bejönni Magyarországra a letelepedési kötvényekkel, és még más módon 4500 embernek adtak már menekültjogot, oltalmazotti státuszt, letelepedési lehetőséget. Ezért úgy gondolom, hogy álságos erről így beszélni, és a

szavaiból az tűnt ki, hogy most már önök nem egyszerűen csak propagandának szánják a nép felé ezeket a szavaikat, hanem úgy ítélem meg, hogy már el is hiszik, hogy mindez komoly.

A nemzeti konzultációval kapcsolatban. Én egy eredményközpontú ember vagyok. Ha én 8 millió konzultációt kiküldök, és ebből a legtöbb 2,3 millió volt, ami visszajött - természetesen a tartalmukat nem ismerjük, hogy milyen tartalommal jött vissza, mert azt soha nem hozták nyilvánosságra, csak a számot -, akkor azt tudom mondani, hogy azon a pénzen, amibe ez került, ez bizony csekély válasz és csekély eredmény. Bár azt mi látjuk, hogy körülbelül 2,5-3 millió ember az, akit az ön kormánya megtisztel azzal, hogy nekik kell megfelelni, de ebben az országban még élnek plusz 6,5 millióan.

Tehát én úgy ítélem meg, miniszterjelölt úr, hogy a múltból eredően ezek a szavai, amelyek a jövőbeni kormányzásának az alapelveit, a szemléletét mutatták, ez bizony nem a valóság alapján indul el. És azt kérem öntől, amikor majd vélhetően ezt a pozíciót elfoglalja, akkor ha másként nem, legalább magukba szállva azt próbálják meg a társadalom felé ezután közvetíteni, hogy ezt nem a demagógia, hanem a valós problémák alapján teszik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bajkai István képviselőtársunknak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Azt szeretném mondani az itt elhangzott balliberális véleményekkel kapcsolatban, hogy talán nézzünk szembe a valósággal. Mérvadó piaci elemzések szerint az a - én ezt hívom propagandának - propaganda-hadjárat és az a véleményformáló erő, amely megjelenik a digitális térben, megjelenik a sajtóban, a különböző rendezvényeken, és amely kifejezetten a magyar emberek véleményének a torzítását jelenti, a valósággal szembeni, művi valóságot, digitális valóságot tárnak a magyar emberek elé, azoknak a piaci értéke jóval magasabb volt, mint amivel kapcsolatban a kormány a saját úgymond tájékoztatási tevékenységét folytatta.

Azt a Jobbik képviselője, Staudt képviselő úr elismerte, hogy az emberek tájékoztatására és az emberek véleményének a megkérdezésére van jog és van lehetőség, ő maga is ezt támogatja. Most már csak az a kérdés merül föl, hogy vajon ilyen nyíltan, ilyen őszintén, ilyen egyenesen bárki bármikor megkérdezte-e a magyar emberek véleményét. Mert ahogy ezt az előbb jeleztem, nem egyenes módon, nem valós módon a magyar emberek véleményét külföldről és belföldről egyaránt befolyásolják olyan erők, amelyek egyáltalán nem mondják meg azt, hogy mi a céljuk a vélemény befolyásolásával, egyáltalán nem jelzik azt, hogy mely fórumot használják föl erre a célra. Mindenki pontosan tudja, hogy a korszakunknak egyik legnagyobb jellemzője az, hogy az információk tengerében sokszor elvesz az igazság, elvesz a valóság, és az emberek, miközben próbálnak, mondjuk, tájékozódni, ugyanazt és ugyanannak az ellenkezőjét is percenként hallják vagy annak a különbözőségét kénytelenek átélni. Tehát egyedül a polgári kormányzat volt az, amelyik egyenesen és nyíltan megmondta, hogy mi a célja az emberek véleményének a megkérdezésével, és ezt őszintén tette, és őszinte válaszokat kapott. Úgy gondolom, hogy erre nemcsak az április 8-i választások, hanem többek között a visszaérkezett kérdőívek, illetve az arra adott válaszok is egyértelműen választ adtak mindannyiunk számára.

Kivándorlás, bevándorlás. Amikor Magyarország 2004-ben az Unióhoz csatlakozott, az egyik fontos alapértéke volt és fontos értéként kezelte azt, hogy igenis, az embereknek van lehetősége külföldön munkát vállalni. Ez egy olyan érték,

amelyet, úgy gondolom, mindannyian vallunk. Az, hogy magyar emberek is tudnak külföldön munkát vállalni, mint ahogy Magyarországon is tudnak külföldiek munkát vállalni, az a munkaerő szabad áramlásával mint uniós alapelvvel és szabadságjoggal függ össze. Az, amit önök úgy hívnak, hogy kivándorlás, az nem kivándorlás, hanem munkavállalással összefüggő lehetőségek, amelyek korábban nem voltak adottak. Pusztán megjegyezni szeretném, hogy 2017-ben a Statisztikai Hivatal állásfoglalása és adatai szerint egyébként többen jöttek Magyarországra vissza, mint amennyien kimentek.

Tehát pusztán a tényeket ajánlom a szíves figyelmükbe. És azt is szíves figyelmükbe ajánlom, hogy egyébként a munkaerő áramlása milyen világjelenséggel függ össze. Ez nem magyar jelenség önmagában, tessék megnézni Romániát, Bulgáriát vagy éppen más országokat, hogy milyen arányban mennek el külföldre munkát vállalni, és milyen arányban jönnek vissza az anyaországba.

Azt is szeretném még pusztán zárójelben megjegyezni annak kapcsán, hogy azt a kifejezést használta a Jobbik képviselője, hogy önök bevándorlásellenesek voltak, ez körülbelül olyan viszonyban áll a valósággal, mint az önök alapító okirata az önök által ténylegesen folytatott politikai gyakorlattal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Apáti István képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az a baj, hogy nincs lehetőségem meg időm sok mindenre reagálni, de maradjunk annyiban, hogy a magyar nyelv végtelen gazdagsága lehetőséget biztosít számunkra ahhoz, hogy nagyon sokféleképpen, ezer árnyalatban kifejezzünk dolgokat, és sajnos lehetőséget ad a csúsztatásra is. El lehet azt mondani, hogy a Jobbik képviselői 2016 novemberében nem támogatták az Alaptörvény módosítását - nem nyomtunk gombot egyébként -, de akkor azt is hozzá kell tenni, egy vessző után nem vesszük le a hangsúlyt, és folytatjuk, hogy a Fidesz képviselői meg hétszer szavazták le a Jobbiknak az ennél sokkal magasabb szintű védelmet biztosító módosítóját.

Mint ahogyan volt egy olyan önálló indítványunk is, tisztelt miniszterjelölt úr és tisztelt Bajkai úr, amely a bevándorlás minden formáját, a jogcím megnevezésétől függetlenül kizárta volna. Ez szó szerint úgy hangzott el, hogy bármilyen átmeneti vagy tartós idetelepítését idegeneknek megakadályoznánk, hiszen itt a kötelező betelepítési kvóta körül forgott a vita, vagy forog talán még most is. Önök ezt akarják tovább tolni az önkormányzati kampányig. Látják, hogy ez egy hatásos injekció, ezért ezt tovább akarják tolni, holott ilyen értelemben egyébként nyitott kapukat döngettek a Jobbik irányába, mert mi azt mondtuk, hogy teljesen mindegy, mi a jogcím megnevezése, önkéntes kvóta, kötelező kvóta, visszatoloncolás, relokáció, de zárjuk ki a lehetőségét. Ugyanis nemcsak a magyar, hanem a brüsszeli vagy a brüsszelita jogászok is rendkívüli mód kreatívak és nagyon sok jogcímet tudnak kreálni ahhoz, hogy végül csak elérjék, amit mi sem akarunk, hogy ide telepítsenek a harmadik vagy negyedik világból idegeneket. Ezt azonban akkor gyakorlatilag önök szintén leszavazták. Tehát akkor mondjuk el, mutassuk be az érem mindkét oldalát, mutassuk be az érem peremét is, ne csak mindig a maguk felé eső részét. *(Az elnök megkocogtatja a poharát jelezve az időkeret leteltét.)*

Ami pedig a választási kampányt illeti - egy gondolat még elnök úr -: úgy könnyű a ring királyának lenni, hogy közpénzből az ellenfeleknek mindkét kezét lekötözzük a derekához, vagy bekötözzük a ring valamelyik sarkához és aztán behívjuk Tysont. *(Az elnök ismételten jelzi az időkeret leteltét.)* Úgy nagyon könnyű

bokszolni, így én is minden meccset meg tudnék nyerni (*Elnök: Képviselőtársam!*), de ez a lovagiasság legelemibb szabályainak sem felel meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vigh László képviselőtársunknak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Varga képviselő úrnak jelezném: folyamatos a vita a szocialisták és a Fidesz között, hogy mire mennyit költünk. Nagyon fiatal, de talán emlékezik, általános iskolás lehetett 2000-ben, mikor a millenniumi napokat rendeztük, felvetették, hogy nagyon sokba kerül a millenniumi zászlók átadása Magyarországon. Akkor megjegyeztük, hogy ugyanannyit költünk, mint a honfoglalásra. Biztos emlékszik rá, hogy 1996-ban (*Dr. Varga László közbeszólása.*) a szocialisták ugyanannyi pénzt költöttek a honfoglalás megünneplésére, mint mi a millenniumi napokra. Senki nem emlékezett, hogy mi történt 1996-ban. (*Dr. Vitányi István: Fiatalkorú volt!*)

Csak azért meséltem el ezt a történetet... Nem tudom, érti-e. Látom, nem érti. (*Dr. Apáti István. Világosabban fogalmazz, László!*) Tehát 1996-ban a szocialista kormány idején megünnepeztük a honfoglalás ünnepsorozatát és senki nem emlékezett egyetlenegy eseményre. (*Dr. Apáti István: Értem.*) 2000-ben megünnepeztük a millenniumot és akkor voltak rendezvények. Ezt azért mondtam összehasonlításképpen, mert mi most megkérdeztük az embereket. Apáti képviselő úrnak mondom, hogy lefolytattuk ezt. Hogy önök ide értek, annak köszönhető, hogy 3,3 millió ember véleményét nem vették figyelembe, mikor alkotmányt módosítottunk. Ne csodálkozzanak azon, hogy most ennyien ülnek a bizottságban.

Mi támogatjuk a Fidesz-KDNP részéről a miniszter úr megválasztását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Arató Gergely képviselőtársunknak adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm. Őszintén szólva nem szándékoztam szót kérni, de miniszter úr hivatkozott a magyar közjogi hagyományra a Pénzügyminisztérium kapcsán. Mégiscsak kénytelen vagyok hozzátenni, hogy azért magyar közjogi hagyomány lenne például önálló oktatási minisztériumra is. És hogy mégis mondjak véleményt: nagyobb szükség is lenne erre, mint még egy miniszterelnök személye körüli miniszterre az államtitkáron és a másik miniszteren kívül. Maradjunk annyiban, hogy ön egy tökéletesen felesleges minisztériumot vezet. Önnek nem az a feladata, hogy valamilyen közcélt lásson el, hanem az, hogy a Fidesz választási kampányát irányítsa. Egyébként úgy tűnik, hogy a maga koordinátái szerint ezt jól csinálta, de ettől ez még nem válik egyértelmű közfeladattá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egyéb felszólalni szándékozót nem látok. A véleménykört lezárom. Megadom a szót a miniszterjelölt úrnak, hogy a véleménykörben elhangzottakra reagáljon. Tessék parancsolni!

Rogán Antal reflexiói

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen. Hadd kezdjem azzal, és ezt a jobbkios képviselő asszonynak és képviselő uraknak is szeretném elmondani, hogy én értem a nemzeti konzultációt érintő újabb kritikájukat, hogy úgymond olyan kérdést kell feltenni, amely önök szerint is fontos. Ha jól tudom, ezeket önök feltették. Önöknek volt két nemzeti konzultációjuk. Az egyiket úgy hívták, hogy igazi nemzeti konzultáció, eljuttatták minden egyes

háztartásba. Az Varga-Damm Andrea mérőszámai szerint is elég sikertelen volt, mert a saját szavazóik egynegyedét sem sikerült megszólítani, ha jól emlékszem azokra a számokra, amiket önök hivatalosan kommunikáltak. És akkor még nem tudjuk ehhez képest a valóságot. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása. – Elnök: Miniszterjelölt úrnál van a szó!)* Egynegyedét sem. Tehát nézzék ezt így, ebből a szempontból, az negyedmilliónál is kevesebb ember volt. *(Vigh László kimegy a teremből.)*

A bérunióról folytatott konzultáció pedig, amire gigantikus méretű közterületi kampányt fordítottak Simicska Lajos hathatós támogatásával, aki az önök nem is annyira titkolt támogatója, milliárdos támogatója volt az elmúlt években és segítette az önök politikai tevékenységét, az aztán abszolút totális kudarc, mert ha jól látom, meg sem sikerült ugrani a töredékét sem annak, ami európai uniós értelemben ahhoz kéne, hogy ezt komolyan vegyék. Magyarországon sem, legalábbis a hivatalos európai uniós adatok szerint néhány tízezeren támogatták a bérunióval kapcsolatos aláírásgyűjtést. Ez meglehetősen sikertelen.

Úgyhogy azt tudom mondani önöknek, azt mindig az emberek döntenek el, hogy szerintük mi a fontos. Önök feltették azokat a kérdéseket, amelyek önök szerint fontosak, de azokat az emberek nem ítélték fontosnak. Mi is feltettük azokat a kérdéseket az embereknek - és ez bizonyos értelemben a célok versenye is -, amelyekről azt mondtuk, hogy szerintünk ezek a jövő kérdései és az emberek azt mondták, hogy tényleg, igen. Ez volt a nagy különbség ebből a szempontból.

A másik, amit szintén szeretnék kérni önöktől, hogy ne tekintsék úgy azokat az embereket, akik nem mentek el az országgyűlési választáson szavazni, mint az önök szavazóit, mert akkor egy újabb súlyos tévedésben lesznek. Én ettől szeretném önöket megóvni. Gondolkodjanak reálisan! Önöknek az egész választási kampányban egyetlenegy üzenetük volt. Az arról szólt, hogy le kell váltani az Orbán-kormányt. Önök csak ezt tudták mondani, semmilyen más választási programjuk nem volt. Az egész ellenzéknek úgy együttvéve. *(Dr. Apáti István: Dehogynem!)* Akiket önök nem tudtak meggyőzni, hogy ebből a célból elmenjenek szavazni, azok nem az önök szavazói, a félreértések elkerülése végett, ők azzal a céllal, amit önök kitűztek, nem értettek egyet. Arról meg, még egyszer mondom, beszéljünk őszintén, hogy az önök pártjai, akik itt a parlamentben ülnek - és most nem sorolom ide a Kétfarkú Kutypártot, aki senkit nem támogatott ebből a szempontból -, csak a parlamentbe jutott ellenzéki pártok kevesebb szavazatot kaptak, mint a Fidesz és a KDNP. Mindannyian, együttesen kaptak kevesebb szavazatot.

Ezzel a ténnyel nézzenek szembe, amikor kialakítják a jövő stratégiájukat. Én nem kívánok önöknek sikeres stratégiát, csak azt kérem, hogy azt ne felejtse el, hogy mindig az emberek hozzák meg a végső döntést. *(Vigh László visszajön a terembe.)* Az ő véleményük az, amit a legkomolyabban kell venni. Mi azért csináljuk a nemzeti konzultációt, mert komolyan vesszük az embereket és komolyan vesszük az ő véleményüket, engedjük, hogy beleszóljanak az alapvető kérdésekbe. Én értem, hogy használják a propaganda szót, de arra meg csak azt szeretném mondani, hogy az a vélemény emberekre való ráerőltetését jelenti, ha szó szerint nézem a tartalmát. Például a liberális média egy jelentős része is próbálta ráerőltetni a bevándorlással kapcsolatban a saját véleményét az emberekre. Ez nem sikerült. Akkor most döntsük el, hogy ebből a szempontból melyik volt a propaganda. Mert az egyébként a vélemény sikertelen ráerőltetése az emberekre, ha szó szerint nézzük. Úgy látom, hogy az emberek e téren inkább a mi véleményünket támogatták. Úgyhogy én nem kívánok ebbe a versenybe beleszállni, csak a rend kedvéért ezt még szeretném, ha már ilyen szóbeli vitákat vívunk, szintén leszögezni.

Lényegében ennyi volt, amire érdemben reagálni szerettem volna, mert azt gondolom, hogy az összes többi az nem ízlések és pofonok kérdése. Természetesen mi sem támogattuk, amikor ellenzékben voltunk, az akkori kormánypártok miniszterjelöltjeit. Azt gondolom, hogy ez az ellenzéknek nem kötelessége, ki ezért, ki azért, így ebben a formában, de természetesen azt a lehetőséget viszont mindenkinek köszönöm, hogy én is elmondhattam a véleményemet és az önök által fontosnak ítélt kérdéseket is megkaptam önöktől. Innentől kezdve a bizottságé a lehetőség, és az elnök úré a szó.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük, miniszterjelölt úr. Határozathozatalra kerül sor. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e Rogán Antal miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja. *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen, 5 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja, hogy Rogán Antal miniszterjelölt úr Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterré kinevezésre kerüljön.

Köszönjük szépen miniszterjelölt úr megjelenését. Ezzel a harmadik napirendi pontot is lezártuk és egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rogán Antal és Dömötör Csaba elhagyják a termet. - Rövid szünet.)*

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az egyperces technikai szünet 15 perces technikai szünetre módosul, és a körülbelül 14.30 órára meghirdetett 4. napirendi pont 14.15 óra körül fog sorra kerülni.

14 óra 15-ig szünetet rendelék el. Köszönöm.

(Szünet: 14.01-14.18)

Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

ELNÖK: *(Gulyás Gergely megérkezik az ülésre. - A szünetben dr. Varga László kimegy az ülésteremből.)* 4. napirendi pontként Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása következik az Országgyűlésről szóló 44. § (2) bekezdése alapján.

Nagy tisztelettel köszöntjük Gulyás Gergely miniszterjelölt urat. Mielőtt megadnám a szót miniszterjelölt úrnak, tájékoztatom, hogy a meghallgatás menetrendjét a bizottság már elfogadta, melynek keretében kétfordulós tárgyalást tartunk, és frakciónként 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények megfogalmazására. A bizottságunk a tanácskozási joggal nem rendelkező LMP- és Párbeszéd-frakciók megjelent képviselői részére kérdésfeltevésre és véleménykifejtésre 2-2 percet biztosított.

Most pedig megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Gulyás Gergely expozéja

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt (Miniszterelnökség): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Röviden szeretném bemutatni azt, hogy a Miniszterelnökség milyen formában fog működni, és utána valamivel mélyebben

kitérnék azokra a területekre, amelyek ennek a bizottságnak a hatásköreit érintik, de természetesen bármilyen kérdésre örömmel válaszolok.

A Miniszterelnökségen az új hatáskörök szerint, a közigazgatási államtitkárt is ideértve, összesen hat államtitkár fog dolgozni és egy kormánybiztos, azzal egyébként, hogy lesz egy olyan államtitkár, aki kormánybiztosi kinevezést is fog kapni, tehát ha így nézzük, két kormánybiztos lesz, de az egyik egyszerre mind államtitkári tisztséget is betölt.

Létrejön egy stratégiai államtitkárság a Miniszterelnökségen belül. Ennek több oka van, a legfőbb az, hogy a kormány 2016 augusztusa óta kabinetrendszerben működik. Ez azt jelenti, hogy a döntés-előkészítő szervei a kormánynak a kabinetek, ebből a stratégiai kabinet az ügyszámot tekintve a legjelentőségteljesebb, és a stratégiai kabinet vezetője a Miniszterelnökséget vezető miniszter. Éppen ezért ezeknek az ügyeknek az előkészítése túlnyúlik a tárca feladatkörén, nyilvánvalóan más minisztériumokkal való előzetes koordinációt és egyeztetést igényel, ezért lesz egy stratégiai államtitkárság, amelyik ezt a feladatot is el fogja látni. Ezenkívül azt is szeretném, ha a napi politikával együtt járó kardcsörtetésekén túlmutató stratégiai anyagokat is elkészítene a kormány döntéseinek következményeiről. Továbbá a mostani tervek szerint a kormánybiztosoknak lesz egy beszámolási kötelezettsége a stratégiai államtitkárság felé; ez természetesen egy technikai feladat, hiszen a kormánybiztosok a miniszterelnöknek felelnek. Ez a stratégiai államtitkárság fogja ellátni a parlamenti államtitkári feladatokat is, tehát rossz, bár kifejező, de sajnos szocialista terminológiával a miniszterhelyettesi feladatokat is. Mint a sajtóban is megjelent, illetve már én is elmondtam, Orbán Balázs fogja államtitkárként ezt az államtitkárságot vezetni, és ilyen értelemben a miniszter politikai helyettesítésével összefüggő feladatokat is ő látja majd el.

A minisztérium legnagyobb államtitkársága továbbra is a közigazgatásért felelős államtitkár, tehát itt nem a közigazgatási államtitkárról beszélek, hanem a területi közigazgatásért felelős államtitkárról. Tuzson Bence államtitkár úr fogja ezt a feladatot államtitkárként ellátni, felügyelni. Ide nem csupán a kormány megbízottak tartoznak, tehát a fővárosi és a 19 megyei kormány megbízotti hivatal, illetve kormányhivatal, illetve alattuk a 174 járási hivatal tartozik ide, hanem az építésügy is idetartozik és a közbeszerzés is, ideértve az épített örökség védelmét. Ez az első időszakban a teljes körű örökségvédelem lesz, de az épített örökség védelmén túli kérdések jó eséllyel egy idő után majd nem ehhez a tárcához fognak tartozni.

Szintén a Miniszterelnökség felel az európai uniós kormánypolitikáért, tehát az Európai Unióban mind a COREPER I., mind a COREPER II. uniós állandó képviselő felügyeletét a Miniszterelnökség látja el. Az európai uniós ügyeket két államtitkár fogja felügyelni, a stratégiaalkotásért felelős Takács Szabolcs államtitkár úr marad, aki eddig is államtitkárként vitte ezt a területet, illetve az európai uniós külkapcsolatokért Varga Judit államtitkár asszony fog felelni.

Egy új államtitkárság is létrejön, ez pedig a Budapestért és az agglomerációért felelős államtitkárság. Úgy gondoljuk, hogy érdemes egységként tekinteni Budapestre és az agglomerációra. Tarlós István főpolgármester úrral való szoros egyeztetésben és többszöri eszmecsere mellett alakítjuk ki egyébként a hatásköröket. Nyilvánvaló, hogy itt ez az önkormányzati hatásköröket semmilyen formában nem érinti, hanem azok a kormányzati fejlesztések tartoznak ide, illetve ezen koncepciók kidolgozása a konkrét fejlesztések elindításáig, amelyeket eddig is a kormány vitt, tehát ilyen értelemben egy egységes kormányzati stratégia lesz Budapestre vonatkozóan. Az a célunk, hogy viszonylag hamar, nem is merek határidőt mondani, mert szeretném, ha még annál is hamarabb lenne, de viszonylag hamar egy tízéves Budapestre vonatkozó összefüggő

stratégiát tudjon elfogadni a kormány. Ezt nyilván utána, vagy már vitaanyagként nyilvánosságra is fogjuk hozni és ez egyébként a fővárost és az agglomerációt egységként kezelve adna választ azokra a kérdésekre, amelyeket az elmúlt években akár probléma formájában megismertünk.

Ezen kívül az eddig tárca nélküli miniszter által felügyelt „Modern városok” program, kiegészülve a választási kampányban megígért „Modern falvak” programmal, egy kormánybiztosság formájában szintén a tárcához fog tartozni. Ezt kormánybiztosként Gyopáros Alpár képviselőtársam fogja vezetni. Nem említettem, de szintén már a sajtóban megjelent, hogy a Budapestért és agglomerációért felelős államtitkárságot Fürjes Balázs fogja vezetni, akit külön is köszöntök.

Így fog kinézni a Miniszterelnökség. Ez szerintem egy átlátható struktúra. Nyilván a Miniszterelnökségnek az a fontos feladata megmarad, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodával együttműködve, továbbá a Bíró Marcell államtitkár úr által vezetett Kormányirodával együttműködve, egy kormányzati agyközpont képezve koordinációs feladatokat lát el. Szerintem minden adott ahhoz, hogy ez a koordináció sikeres legyen.

Egyes területekkel kapcsolatosan elsősorban talán a bizottság hatáskörébe a területi közigazgatás kérdése tartozik. Röviden kitérnék még erre, és aztán, ha vannak kérdések, örömmel válaszolok bármely területre vonatkozó felvetésre, kérdésre.

A területi közigazgatás területén 2010-11 óta végbement változásokat komoly sikernek tekintjük. Úgy gondoljuk, hogy sikerült egyértelműen elválasztani az állami, illetve az önkormányzati feladatokat. A nyolcvanas évek elején megszüntetett és egyébként szerintem tragikus társadalmi bajokat okozó járásrendszer helyreállítása is beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Ennek következtében ma a fővárosi és 19 megyei, illetve 174 járási hivatal képviseli az államot a legalsóbb szinten. Ez a közvetlen ügyintézési, találkozási pontja a polgároknak a magyar állam ügyintéző szerveivel.

Több mint 1500 ügytípus intézhető ma már a kormányablakoknál, 290 kormányablakban a kulturált ügyintézés feltételei adottak. Ez egyébként fel is gyorsította az ügyintézést. Azt a számot szeretném az érdekesség kedvéért a bizottság tagjaival megismertetni, hogy az évente intézett ügyek száma a 25 milliót megközelíti és ezeknek a hatósági ügyeknek a 80 százaléka a területi közigazgatásban ma már 8 nap alatt döntéssel végződik. Fontos az, hogy a KÖFOP keretében további közigazgatási fejlesztésre van lehetőség, és azt is nagyon reméljük, hogy az e-közigazgatás területén, amely egyébként a Miniszterelnöki Kormányirodához tartozik, de nyilván a szoros együttműködés itt is adott lesz, komoly előrelépésre van lehetőség. Úgy gondoljuk, hogy ha a következő négy év feladatait az e területen talán eddig elmondható sikerek szempontjából folytatni kívánjuk, akkor arra van szükség, hogy az e-közigazgatás, az interneten elintézhető hatósági ügyek száma, aránya lényegesen nagyobb legyen az eddigieknél.

Röviden ennyit szerettem volna összefoglalóként elmondani, és ha vannak kérdések, akkor állok elnök úr és a bizottság rendelkezésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterjelölt úr. Megnyitom a kérdéskört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Alelnök úrnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

Kérdések

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterjelölt úr, a kérdés és vélemény kicsit vegyesen lesz.

Nagy örömmel hallottam, hogy Budapest és az agglomeráció egy államtitkárságot kap. Korábban mi Budapest-minisztériumot javasoltunk, de ez már egy jó lépés abba az irányba, hogy egyrészt egyben kezeljük az agglomerációt Budapesttel, ez nagyon fontos, másrészt hogy a legfelsőbb szinten kezeljük ezeket a témákat. Az is örömteli, ha egy ilyen tízéves stratégia elkészül és erről konzultálni lehet. Azt hiszem, ilyen szempontból pozitívumokat hallhattunk.

Amit viszont kérdésként szeretnék feltenni, az az, hogy van-e arról tudomása, hogy az önkormányzati választások előtt, ami felé haladunk és kétharmados felhatalmazása van a jelenlegi Fidesz-KDNP-többségnek, valamiféle átalakítás várható-e Budapest szempontjából, ha már Budapestről beszéltünk. Itt kerületek megszüntetésére, kerületek összevonására gondolok például, illetve a kérdést feltehetném úgy is, hogy az ország egyéb területein, ami az önkormányzatiságot illeti, várhatók-e kardinális átalakítások. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki kérdést feltenni. (*Arató Gergely jelentkezik.*) Tessék parancsolni! Arató Gergely.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az a kérdésem, kiegészítve a képviselő úr kérdését, hogy az klassz, hogy lesz Budapest-stratégia, csak erről meg fogják-e kérdezni a fővárost, a fővárosiak és az agglomerációban élő polgárok választott képviselőit, vagy ez ismét úgy fog elkészülni, ahogy egyébként ez önöknél szokott, tehát hogy a kormány a maga végtelen bölcsességében pillanatok alatt legyártja ezt a javaslatot. Kérdezhetem úgy is, kicsit komolyabb stílusban, hogy tévednek-e azok, akik úgy látják, hogy a Budapest-államtitkárság megalakulásával, az ezzel foglalkozó kormánybiztos kinevezésével a maradék önállósága is elveszik a fővárosnak.

A másik kérdésem a közigazgatás egészére vonatkozik. Ön azt nyilatkozta, hogy példaértékűen kevés minisztere van ennek a kormánynak. Ez olyannyira igaz, hogy például oktatási és egészségügyi miniszterre már nincs szüksége önöknek. Ezzel szemben államtitkárral, helyettes államtitkárral nagyon szépen el vannak látva; ha jól tudom, nagyjából kétszáz körül van az állami vezetőknek a száma. Szeretném megkérdezni, hogy ebben lesz-e változás, vagy továbbra is ezzel a rendkívül nagy vezetői létszámmal megy tovább a kormányzás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, további kérdést kíván-e feltenni valaki. Igen, Apáti István képviselőtársunké a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én még egyértelműbben szeretnék kérdezni, mint Staudt Gábor kollégám, hogy a kistélepülési önkormányzatok esetében terveznek-e valamilyen reformnak nevezhető vagy önök által annak címkézett változtatást, tehát akár a kétezres lélekszámhoz képest egy magasabb lélekszámhoz kötötten kívánják-e az SZDSZ álmát - mely szerint a falu egy elavult településforma és a falusi élet már egy elavult életmód - beteljesíteni. Mert amit itt a települési önkormányzatokkal műveltek az elmúlt nyolc évben, azért ebbe az irányba mutat. Én tudom, hogy Budáról meg Pestről ez másként tűnik, de amíg egy kerületi önkormányzat rendszerint stabil anyagi körülmények között és költségvetési körülmények között működhet, addig gyakorlatilag teljesen kiüritik a kistélepülési önkormányzatokat, nemcsak a kétezer lélekszám alattiakat, hanem sok esetben egy ötezer lélekszámhoz közeli város esetében is komoly működési nehézségek vannak, vagy akár egyes, tízezertől alig

valamivel nagyobb, városi rangú települések esetében is az önkormányzatiságot igyekeznek kilúgozni. Kérdezem, hogy felemelik-e ezt a lécezt, tehát feltolják a kétezres lélekszámra magasabb szintre, és egyébként mennyire engedik a közvetlen demokráciát érvényesülni, vagy mennyire teszik ezt közvetetté, mennyire akarják még tovább kiszorítani a szuszt a magyar vidékből.

S egy különösen személyes kérdésem lenne - persze ezt majd a közeljövő dönti el -, hogy képes-e olyan nyitottságot és más szintű politikai kultúrát mutatni az ellenzék irányába, mint tette azt Lázár János, aki azon kevés miniszterek közé tartozott, aki nemcsak meghallgatta az ellenzéki javaslatokat, hanem időnként ezeket, sőt nem is olyan alacsony arányban, el is fogadta. Akiben tehát megvolt az a fajta hozzáállás, az a fajta felismerés, hogy nem esküdt ellenségnek kell tekinteni az ellenzéki képviselőket, meg nem a gonosz megtestesítőjének, hanem attól, hogy valaki ellenzéki képviselő, éppoly értékes javaslatai lehetnek, időnként még talán jobbak is, mint egy kormánypárti képviselőnek. Példaként tudom említeni, hogy lássák azt, hogy nem csak a levegőbe beszélek, az AKG támogatási rendszer egyesbe hozása és ennek a pályázatnak a vidék érdekében történő kiírása 2015 őszének közepén majdnem el lett rontva, aztán egy határozott ellenzéki jelzés után a miniszter úr ezt nagyon helyesen jó irányba vitte. Szóval, azt szeretném kérdezni, hogy ön ezzel a politikai kultúrával akar-e hozzáállni, vagy követi például a Rogán Antal-féle politikai kultúrát, amely gyakorlatilag egy alacsonyabb rendű életformának tekint mindenkit, aki nem a Fidesz-frakció tagja. Erre lennék nagyon-nagyon kíváncsi.

ELNÖK: Vigh László képviselőtársunknak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem akartam hozzászólni, de Apáti képviselő úr hozzászólása már kedvet hozott. *(Derültség. - Dr. Apáti István: Örülök.)* Én azt gondolom, hogy az önkormányzati rendszer átalakítása megtörtént. Azt mondja képviselőtársam, hogy a szuflát kiszorítottuk belőlük. Hát, azt szeretném mondani, hogy 1300 milliárd forint adósságot vittünk el minden települési önkormányzattól. Én is voltam húsz évig polgármester egy kistelepülésen, és azt tudom mondani, hogy hál' istennek a településeink rendben vannak, ahhoz képest, ami a szocialista-SZDSZ-es szférában volt. Tehát köszönik szépen, jól vannak. Hihetetlen, mennyi felújítást, mennyi TOP programot és minden mást tudunk megvalósítani kis falvakban.

A miniszterjelölt úr elmondta, hogy ráadásul kapott egy kormánybiztosságot a „Modern falvak” program, úgyhogy mi üdvözljük ezt az elképzelést. A kérdésem innen is fakad, hogy megtudhatunk-e valamit erről a „Modern falvak” programról, mert mi nagyon örülünk annak az elképzelésnek, hogy a „Modern városok” mellett egy „Modern falvak” programot is a kormány ki akar dolgozni, ki akar terjeszteni. Azt gondolom, ez a falvak jövőjét jelenti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Varga-Damm Andrea képviselő asszony, tessék parancsolni!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! A kisördög motoszka bennem azóta, amióta a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény vitája és szavazás volt az elmúlt héten a parlamentben. S bár eddig is éreztük, hogy alapvetően a kormányzat tevékenységében a fő döntéshozó miniszterelnök úr, itt az elmúlt pár órában elég határozott miniszterjelölti előadásokat hallottunk a feladatokról, a jogkörökről, a struktúráról, a személyekről, mégis azt kérdezném, miután ebbe a jogszabályba egy, a demokratikus

időszakunkhoz szokatlan új elem került bele, méghozzá a miniszterelnök jogköre arra, hogy bármilyen ügyet, bármikor bármilyen hatáskört magához von - erről szó is került a parlament plenáris ülésén -, ez önöket mint miniszterjelölteket, mint a demokratikus intézményrendszer híveit miként érintette. Mert bár eddig is éreztük, hogy de facto mindent ő dönt el, mármint Orbán Viktor, de hát most ebben a jogszabályban ezt le is írták. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kérdést kíván-e még valaki miniszterjelölt úrhoz intézni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, hogy nem. Akkor megadom miniszterjelölt úrnak a szót, hogy az elhangzott kérdésekre válaszoljon. Tessék parancsolni!

Gulyás Gergely reflexiói

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen. A Jobbikkal az egy hosszú ideje fennálló vita, hogy mit ki javasolt előbb; aztán időnként néhány korábbi jobbikos tisztségviselő megnyilvánul, és akkor kiderül, hogy amiről a Jobbik azt állította, hogy korábban javasolt, azt mégsem ők javasolták előbb. A Budapest-minisztérium is egy ilyen jellegű vita, hiszen a Budapest-minisztériumra, azt hiszem, a 2006-os választási kampányban miniszterelnök-jelöltként Orbán Viktor is tett ígéretet. A 2010-es kampányunknak ez nem volt része, de Budapestnek a kiemelt kezelése szerintem egy polgári kormányzás időszakában soha nem volt vitás. Ha önök megnézik, hogy Budapesten mikor volt előrelépés, mikor történtek fejlesztések, mikor voltak komoly építkezések, mikor jöttek létre vagy álltak helyre hagyományokkal rendelkező intézmények, akkor azt tudjuk mondani, hogy mindig, amikor polgári kormányzás volt. Ez már igaz volt az 1998-2002 közötti időszakra is, és különösen igaz a 2010 óta eltelt időszakra, annak is köszönhetően, hogy 2010 óta a polgári erők adják Budapest főpolgármesterét is, és így a jó együttműködés biztosított. Tehát szeretném jelezni, hogy éppen ezért Budapest továbbra is kiemelt figyelmünkre számíthat.

Az a felismerés pedig, örülök, ha itt párthatárokon túlnyúló egyetértés van e tekintetben, hogy az agglomerációt és Budapestet egységként kell kezelni, így például különösen a közlekedés tekintetében. Szerintem jó, ha ebben egyetértünk egymással, és az ezzel kapcsolatos konstruktív javaslatokra nyitottak leszünk. Úgy gondolom, hogy Fürjes Balázs leendő államtitkár urat az ellenzék is ismerheti, hiszen az olimpiai pályázat kapcsán éppen azt próbáltuk meg elérni, hogy az a pártokon átívelő egyetértés, amely megvolt a pályázat elfogadásakor, fennmaradjon. Nem rajtunk és nem rajta múlt, hogy később aztán ez megbomlott. Félreértés ne essék, tudom, hogy a Jobbik e tekintetben nem változtatott az álláspontján, tehát ezt azoknak az ellenzéki pártoknak tudnám csak címezni, akik most itt a bizottsági ülésen nincsenek jelen. *(Dr. Apáti István: Köszönjük.)* Tehát minden jó ötletre és javaslatra nyitottak leszünk.

Ami a Budapesttel kapcsolatos állami fejlesztéseket érinti, semmilyen jogkört egy minisztérium létrejöttével nem tudunk átvenni, ami az önkormányzatokat illeti. Ez a „Modern falvak” programra éppúgy vonatkozik, mint a „Modern városok” programra vagy éppen a Budapestért és agglomerációért felelős államtitkárságra. Tehát ahhoz kétharmados törvényt kellene módosítani. Tudom, hogy a választási kampányban a Jobbik helyett, hogy hasonló kérdést feltett volna, azt terjesztette, hogy mi a kétezer fő alatti településeken az önkormányzatiságot fel akarnánk számolni, ez egy minden alapot nélkülöző, valótlan állítás. Nincs ilyen célunk;

egyébként a miniszterelnök is egyértelművé tette, hogy ilyen célunk nincs, tehát semmilyen változást ott nem tervezünk.

Budapesttel, az önkormányzatisággal kapcsolatosan pedig azt tudom mondani, hogy 2010 után ezen a területen voltak komoly változtatások. Soha nem lehet kizárni, hogy ha egyébként legitim többség áll rendelkezésre, akkor változtassunk. De pillanatnyilag ebben nem a minisztérium az illetékes, az Országgyűlés előtt erre vonatkozó törvényjavaslat nincs.

Ami a konzultációt illeti, természetesen mind a kerületi polgármesterekkel, mind a főpolgármesterrel, mind pedig az agglomerációhoz tartozó önkormányzatok vezetőivel fogunk konzultálni. Azt szeretnénk, ha egy olyan fejlesztési terv jönne létre a következő tíz évre Budapestre és az agglomerációra vonatkozóan, amelyet mindenki elfogad, helyesnek tart, előremutatónak tart. Mert ugyan ma nem látszik az esélye annak, hogy ebben a tíz évben kormányváltás lenne, de ezt kizárni mégsem lehet. Tehát az lenne a jó, ha egy olyan tervet tudnánk elfogadni, amelyet párhovatarhozásra való tekintet nélkül tud mindenki támogatni.

Kérdés volt szintén az, hogy a közigazgatásban bármilyen változtatásra sor fog-e kerülni. Azt szeretném jelezni, hogy mi jónak tartjuk a jelenlegi modellt, tehát a kormány megbízotti rendszer, a kormányhivatalok létrejötte, illetve a járási hivatalok, a 174 járási hivatal felállítása szerintünk ma jól fogja össze a területi közigazgatást. Éppen ezért ezen nem szeretnénk változtatni.

Ami pedig a minisztériumok számára vonatkozó utalást illeti, ténykérdés, hogy Magyarországon ma az Európai Unió országai közül a legkevesebb minisztérium működik. Szerintem jó, hogy ez így van, de nem gondolom, hogy önmagában egy kormányzás attól feltétlenül rosszabb lenne, mert valaki 16 vagy 18 minisztériumot állít fel. Tehát szerintem a kormánynak szervezet alakítási szabadsága van, mint arra egyébként a parlamentben az előterjesztői expozéban is utaltam, így én sem tartanám ördögtől valónak, ha egyébként ez a kormányt akár rendeletalkotási joggal illetné meg, mert a mindenkorai kormány felelőssége az, hogy milyen formában szeretne működni és ebben a felelősségben és különösen a kormányzati döntésekért és a kormányzati munka eredményességéért viselt felelősségben az ellenzéknek nem kell osztoznia, éppen ezért a szervezet alakítási szabadság is szerintem akár a jelenleginél szélesebb körben is megillethetné a kormányt.

Ami az államtitkárokat és a helyettes államtitkárokat illeti, már jeleztem, hogy hat államtitkár lesz ebben a minisztériumban. Ez ugyan kevesebb, mint ami korábban volt, de vannak új területek és vannak olyan területek, amelyek pedig a Külügyminisztériumhoz, illetve a Palkovics miniszter úr által vezetendő minisztériumhoz kerülnek. Szerintem ehhez a nagyságrendhez, ezekhez a hatáskörökhöz nem lehet túlzásnak tekinteni, hogy hat államtitkár lesz. A helyettes államtitkárok száma összességében, a kormány egésze tekintetében nem hiszem, hogy nagymértékben változni fog. Úgy gondolom, hogy az, hogy egyébként alkalmas, felkészült, tenni akaró emberekből legyen állami vezető, az fontosabb annál, minthogy 10 százalékkal több vagy kevesebb helyettes államtitkár dolgozik a kormányban különös tekintettel arra, hogy a költségvetés számára a központi kormányzati működés lényegesen kisebb terhet jelent, mint amennyit korábban jelentett.

A „Modern falvak” programmal kapcsolatban Vigh képviselőtársam kérdezett. A helyzet az, hogy a „Modern városok” program nem csupán a 23 megyei jogú várost érinti, hanem számtalan területi fejlesztés is található ebben. Mégis úgy gondoljuk, hogy a „Modern falvak” programot nem ezzel kell kombinálni, ezt a „Modern városok” programnál kell tartani, hanem kell egy konzultációt tartani a legkisebb

településeken, illetve akár még a kisebb városokat is ide sorolnám. Szerintem a 10 000 és 30 000 közötti lakosú városokat sem szabad ebből a konzultációból kihagyni. Az ő igényeiknek megfelelően kell lehetőleg még ebben az évben egy fejlesztési programot az asztalra letenni. Itt a kormány maximális nyitottságot mutat. Ismerjük, sajnos, a problémákat. Szeretném felhívni a figyelmet az úthálózatra, például ez is nagyon jelentős problémát jelent. Miközben a gyorsforgalmi utak és az autópályák ellátottsága terén Magyarország jól áll és ezek belátható időn belül az országhatárt is minden irányból el fogják érni, addig tudjuk, hogy az úthálózattal vannak komoly gondok. De azt is szeretnénk, ha egyébként az internetellátottság jobb lenne, ha lenne mindenhol, mondjuk, egy olyan művelődési ház, vagy ha valahol nincs művelődési ház, akkor legalább plébánia, egy hely, ahol mindenki számára könyvtár és internetelérhetőség biztosított lenne. Nyitottak vagyunk az ötletekre, tehát nem gondoljuk azt, hogy nálunk lenne a bölcsék köve és ne a helyben élő polgárok, illetve az ott szolgálatot teljesítő, megválasztott polgármesterek tudnák azt, hogy milyen fejlesztésekre van szükség. Ezek irányok, és mondom, van egy nyitottság a kormányzatban, hogy foglaljunk össze reális tervek alapján, a költségvetési keretekre és egyensúly megtartására tekintettel egy olyan programot, amely a falvak számára is perspektívát nyújt a következő időszakra.

Ami a képviselő asszony kérdését illeti, szeretném jelezni, hogy ez már a parlamenti vitában is tévesen hangozott el. Bármilyen hatáskört a miniszterelnök nem vonhat magához, ilyen törvényben nincs, nem is lehetséges. Pontosan rögzíti a törvény, hogy mi az, ami mondjuk miniszteri, államtitkári kinevezés vagy miniszterelnöki, ezeket a hatásköröket semmilyen formában a miniszterelnök nem vonhatja magához. Azt a lehetőséget, hogy a miniszterelnök bárkitől információt, tájékoztatást kérhet egy kancellári típusú demokráciában, mint amilyen 1990 óta a magyar alkotmányos berendezkedés, nemhogy nem tartom idegennek, hanem magától értetődőnek, természetesnek tartom és minden miniszterelnök ezzel eddig is élt. Egyébként meg pontosan tudjuk, hogy hol vannak a miniszterelnöki hatalom korlátai, illetve az ellenőrzés lehetőségei. Az ellenzék éppen azért ül a választópolgárok bizalmából is ennek megfelelő arányban a parlamentben, mert ezeket az ellenőrzési lehetőségeket az Országgyűlésben gyakorolhatja. Úgyhogy azt remélem, a következő időszakban ezzel a lehetőséggel az ellenzéki pártok változatlan formában fognak élni. A változatlan forma alatt talán a stílust nem értve, mert úgy gondolom, hogy ha valaki megnézi az elmúlt nyolc évben az ellenzék által akár közvetlenül a miniszterelnökkel, akár kormánytagokkal, akár a kormánnyal szemben alkalmazott stílust, akkor ez nem vezetett eredményre. Lehet, hogy egy polgárabb stílushoz, különösen a néppártosodás jegyében, akár vissza is lehetne térni.

Ami pedig azt a kérdést érinti, hogy Lázár miniszter úr az ellenzék jó javaslataira is nyitott volt, ismételten meg kell állapítanunk, hogy ha egy miniszter távozik, akkor az ellenzék elkezd dicserni. Miután ez nálam is előbb-utóbb be fog következni, ezért előre is örülök annak (*Derűtség.*), hogy a távozó minisztereket az ellenzék dicséri, és ezt rendben lévőnek is találom. Azt szeretném jelezni, hogy természetesen mindenféle konzultációra nyitott vagyok, és örülök, ha az ellenzék úgy értékeli, hogy Lázár János miniszter úr e tekintetben egy jó gyakorlatot talált. Én ugyanúgy nyitott leszek ennek a folytatására, ahogy akkor ezek szerint ő is nyitott volt és még azt sem várom, hogy távozásomkor az ellenzék dicsérjen ezért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterjelölt úr. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, van-e valakinek hozzászólónivalója. (*Arató Gergely jelentkezik.*) Arató Gergely, tessék!

Hozzászólás

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm. Egyrészt szeretném megköszönni miniszterjelölt úrnak, hogy vannak életvezetési tanácsai az ellenzék számára *(Derültség.)* Rogán miniszterjelölt úrhoz képest is. De nem szeretnénk, ha a Fidesz ezzel is fárasztaná magát. Javaslom, hogy mindenki a saját feladataival foglalkozzon elsősorban.

Ezzel szemben, nem ezért kértem szót, hanem azért, hogy elmondjam: elsősorban azért nem tudom támogatni miniszter úr jelölését, mert az a struktúra, ami kialakult a két kancelláriaminiszterrel és külön közigazgatási államtitkárral, egy felesleges struktúra. Ennek a kialakítását annak idején állítólag, legalábbis a sajtó szerint, a Lázár miniszter úr és Rogán miniszter úr közötti össze nem férhetőség okozta. Semmi sem indokolja, hogy legyen külön Miniszterelnöki Hivatal, külön... *(Pillanatnyi szünetet tart.)* Nem tudom ezeket megjegyezni soha, elnézést kérek érte. Szóval, legyen külön Rogán-minisztérium és még legyen a miniszterelnök úrnak egy saját kabinetirodája, ennek nem sok értelme van. Ez egy felesleges, pazarló, átláthatatlan struktúra, amely jó esetben a Fideszen belüli személyi harcok elrejtését, rossz esetben pedig a nyilvánosság és az átláthatóság megszüntetését, csökkentését célozza. Ezért nem lehet támogatni ebben a formában.

ELNÖK: További vélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a miniszterjelölt urat, kíván-e az elhangzott véleményre reagálni. *(Gulyás Gergely igent int.)* Igen, tessék parancsolni!

Gulyás Gergely reflexiója

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt (Miniszterelnökség): Már csak a politikai diskurzus előremutató volta miatt is.

Ha jól értem, a képviselő úr azzal nem ért egyet, hogy a miniszterelnök kabinetfőnöke miniszteri rangban van. Hiszen a Miniszterelnökség a Gyurcsány-kormány alatt is működött, meg az azt megelőző Orbán-kormány alatt is működött. Én helyesnek tartom, hogy a miniszterelnök kabinetfőnöke miniszteri rangban van. Túl fogom ugyan élni Arató képviselő úr nem szavazatát, de szeretném jelezni, hogy Miniszterelnökség a Gyurcsány-kormány időszakában is működött. Tehát ha a támogatás megvonásának vagy hiányának ez az oka, akkor csak ebből a szempontból ezt megfontolásra ajánlom. De amúgy, ha szabad még nem életvezetési, hanem politikai tanácsot adni, nem javasolnám a képviselő úrnak, hogy engem támogasson. Párton belüli okokból csak. *(Derültség.)*

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatalra kerül sor. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e Gulyás Gergely miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja! *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen, 4 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja, hogy Gulyás Gergely miniszterjelölt úr Miniszterelnökséget vezető miniszterré való kinevezése megtörténjen.

Nagyon szépen köszönjük miniszterjelölt úr megjelenését. Ezzel a 4. napirendi pontot is lezárom. Egyperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Gulyás Gergely és munkatársai távoznak az ülésről.)*

Egyebek

Soron következik ülésünk utolsó, „egyebek” napirendi pontjának megtárgyalása.

Mivel mai ülésünk igen hosszúra nyúlt, így javaslom, hogy a következő ülésünkön döntsünk a bizottsági elnököt helyettesítő alelnökök sorrendjéről, valamint a kötelezően létrehozandó ellenőrzési albizottság megalakításáról és tagjairól.

A következő bizottsági ülésünk időpontja a plenáris ülés és a benyújtott indítványok előkészítésétől függ, így most pontos időpontot nem tudok mondani.

Kérdezem a bizottság tagjait, van-e „egyebek” kategóriában bármilyen további javaslatuk. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, nincs.

Az ülés berekesztése

Ezennel a bizottsági ülést berekesztem. Nagyon köszönöm mindenkinek a jelenlétét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 52 perc)

Dr. Vejkey Imre
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Dr. Lestár Éva és Prin Andrea